

GRATUIT: thriller-ul *Consiliul justiției* oferit împreună cu *Flacăra*

www.revistafacara.ro

FLACĂRA

FLACĂRA

P/14573 24

6 422258 000016 000 11

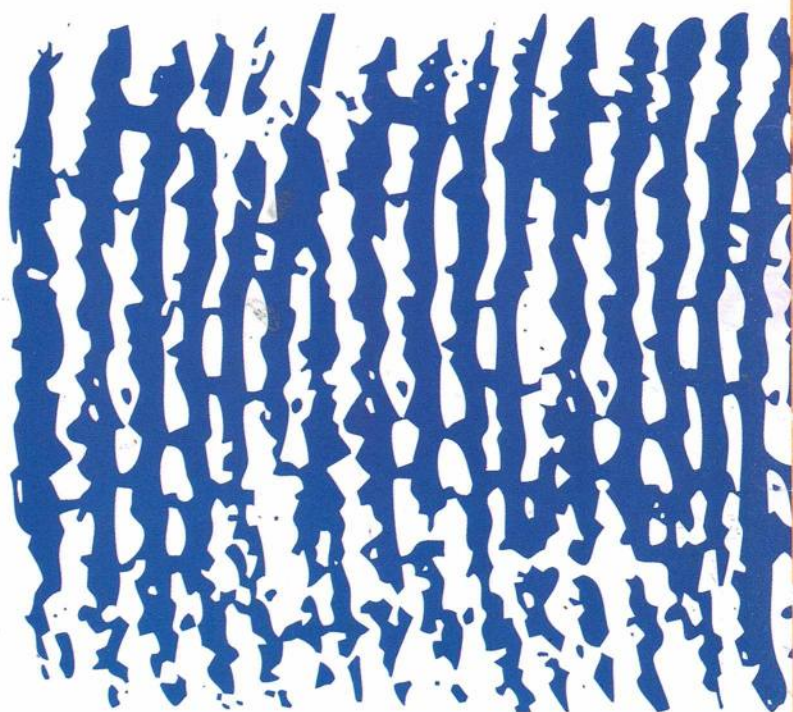
ROMÂNIA SPARTĂ-N 4

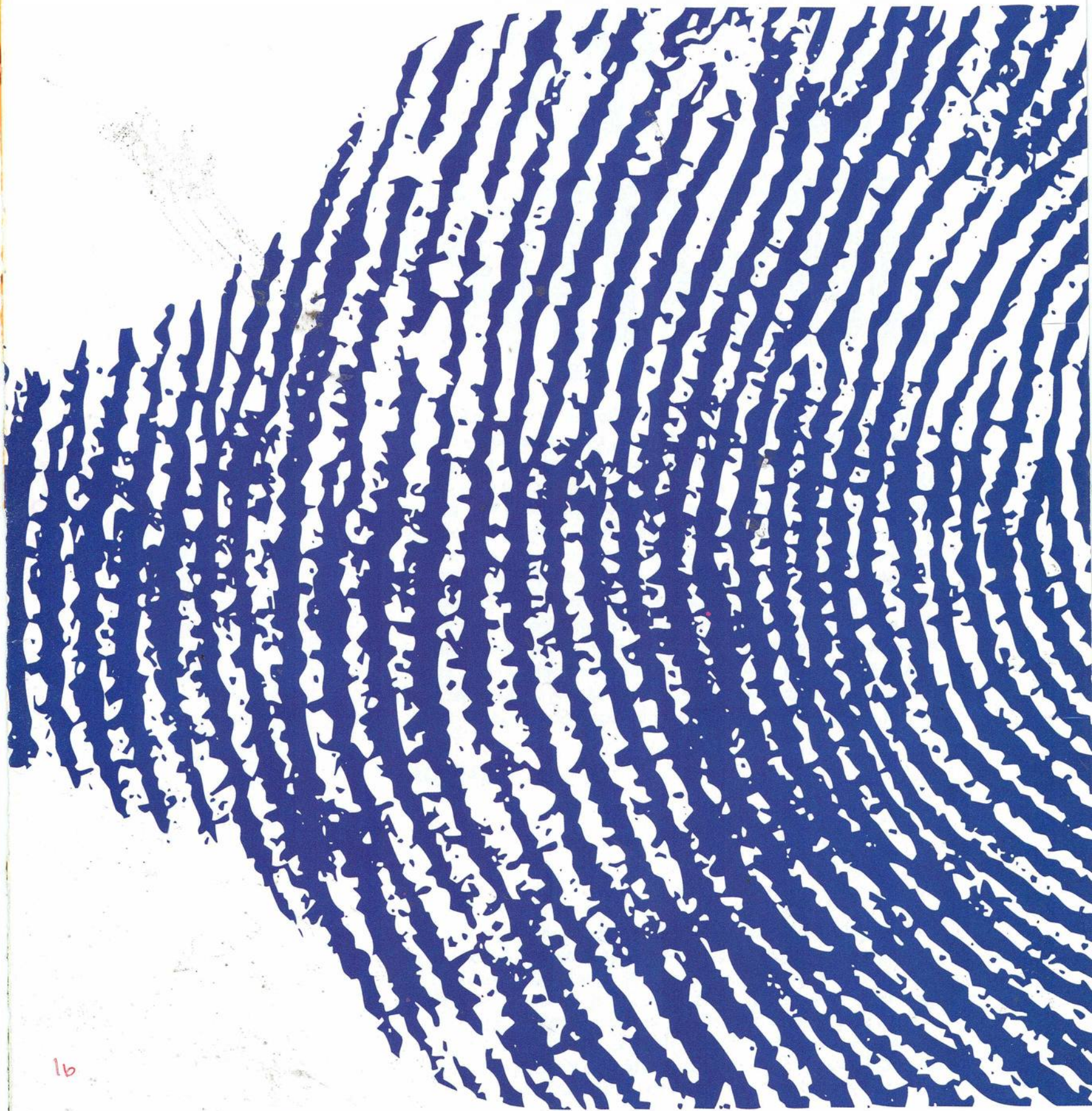
Ballantine's®

LEAVE AN IMPRESSION

Consumați cu moderație

16

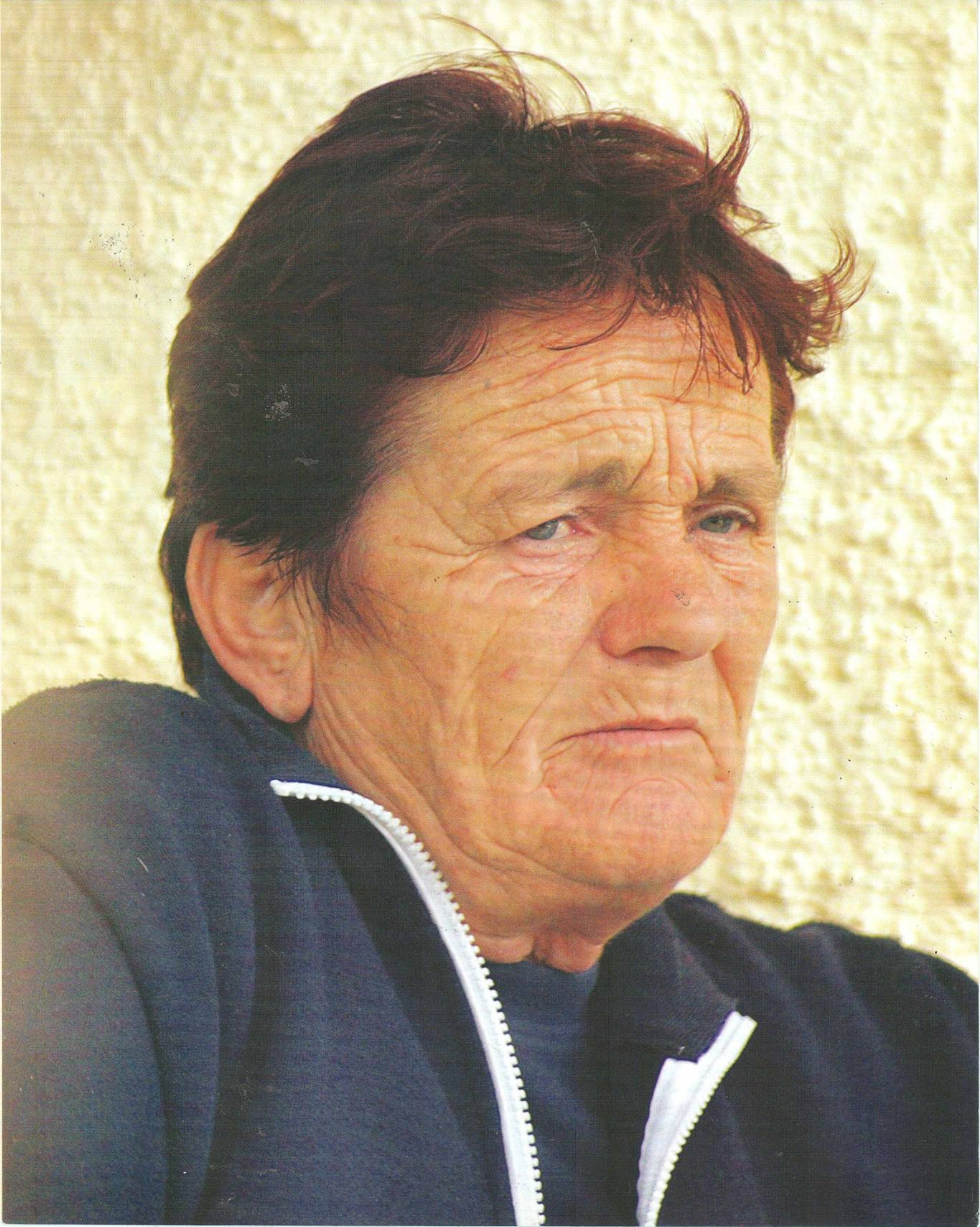
14 573

VICTIMELE JUSTIȚIEI

O femeie a stat în închisoare zece ani. Fără să fie vinovată. Timp în care și-a pierdut sănătatea, familia, casa, șansele de a mai obține un loc de muncă. Și-a pierdut „chiar viața”, după cum mărturisește. I-a mai rămas doar „un ciot, mai mult chin decât trai”. De atâta disperare a încercat să se spânzure. Nici măcar asta nu i-a ieșit. Sigur că vinovații acestei drame, ascunși în spatele genericului *Justiția română*, nu s-au oferit s-o despăgubească sau s-o ajute cu ceva. Și pentru că Viorica Vișan a avut *tupeul* să-i dea în judecată, o mai poartă și prin tribunale, de la un termen la altul, de vreo patru ani: „Cred că ei zic că-s bătrână și bolnavă, roasă de pușcărie și c-o să mor. De aia mă tot amână. Da' nu mor, doamnă, nici să mor nu pot până nu mi se face dreptate. Măcar pe lumea cealaltă să pot sta liniștită. Așa cum eu am plătit nevinovată, să plătească și ei, vinovați!”

 dosar

La întrebarea *Câți români au stat în închisoare fără să fie vinovați și ce prevede legea, în astfel de cazuri*, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, prin Veronica Stancovici, de la Departamentul Comunicare, ne-a precizat următoarele: „Ministerul nu are un serviciu sau o direcție de statistică și, prin urmare, nu deține o astfel de evidență. Persoana care a stat în închisoare pentru o eroare judiciară nu este despăgubită din oficiu, dar poate să ceară despăgubiri de la stat, prin instanță. Tot instanța stabilește cuantumul despăgubirii. Ulterior, statul român se poate întoarce, cu acțiune în regres, împotriva magistratului culpabil de eroarea comisă”.

Despre cum poți sta 12 ani în pușcărie fără să fii vinovat

Marcel Țundrea, din satul Pojogeni, județul Gorj, a fost condamnat, în 1992, la 25 de ani de închisoare, pentru violarea și uciderea unei fetițe de 13 ani. Bărbatul a negat tot timpul că ar fi autorul acestor fapte și a trimis zeci de memorii în acest sens, tuturor instituțiilor statului.

După 12 ani de închisoare, în mai 2004, îmbătrânit și plin de boli, Marcel Țundrea a fost eliberat. Anchetatorii au recunoscut că arestarea lui s-a bazat doar pe o mărturie a unei vecine, care, între timp, le-a spus că a mințit. În primăvara anului 2005, procurorul Emil Moța, de la Parchetul Tribunalului Gorj, a dispus efectuarea unui test ADN pe probele din dosar, test care a confirmat că nu Țundrea este autorul faptelor. El a fost achitat pentru acuzația de viol, iar magistrații au decis să redeschidă dosarul crimei. Procesul urma să fie reluat la Brașov, primul termen fiind în 24 ianuarie 2007, când bărbatul închis degeaba împlinea 57 de ani. Pe care, însă, nu i-a mai apucat. A murit de inimă, unii spun că rea, la începutul lui ianuarie 2007. N-a mai apucat să se bucure că i s-a făcut dreptate și nici că ar fi plătit cineva pentru cei 12 ani cât a stat în pușcărie nevinovat. Apușase doar să dea în judecată statul român, cerând despăgubiri de un milion de euro. Și să povestească, pe la câteva televiziuni, calvarul prin care a trecut. Și, mai mult, continua și în libertate. Stătea într-o dărăpănată de casă, fostă a bunicilor, nu-l angaja nimeni și mânca doar când îi aduceau cunoscuții, de milă. Avocații lui, Liliana Clima și Victor Ponta, au obținut acordul rudelor pentru continuarea procesului. Care, conform tradiției din Justiția românească, probabil că nu se va încheia nici până la parastasul de șapte ani.

„Am simțit
că-mi pierd
mințile și
i-am spus
procurorului
să scrie ce vrea
el, că semnez”

„Mi-e rușine
de rușinea lui”

Am intrat la Primăria din Comarnic și am întrebat unde stă Viorica Vișan. Nu a fost nevoie să dau amănunte, o cunoaște toată lumea. La fel cum toți localnicii știau că e nevinovată, susțin funcționarii primăriei. Numai justiția a avut nevoie de zece ani ca să afle asta. Mi se spune că stă la un frate, undeva sus, pe deal, pe un drum de țară, aproape paralel cu șoseaua națională. La dreapta, apoi nu știu câte la stânga, după cimitir, mai întrebăm și noi, strada Eternității. Drumul e foarte abrupt, ulițele nenumărate, așa că le pierdem șirul. Întrebăm poștărița și ea se oferă să ne con-

ducă: „Da, săraca femeie, câte o mai pățimit!” Ajungem în fața porții, nici țipenie de om. La strigătul poștăriței, iese un bărbat între două vârste. Spunem ce vrem și se uită la noi destul de încurcat. Ca și când s-ar gândi dacă s-o cheme ori ba: „N-ar fi mai bine s-o lăsați în pace?” Noi, nu, că vă rugăm, am venit tocmai de la București. Nu mai zice nimic, pleacă spre fundul curții. După câteva minute, pe alee apare o umbră de femeie. Un mers șovăitor, un chip întunecat. Mult mai bătrân decât vârsta ei, respectiv 60 de ani. Și niște ochi foarte tulburi, adânciți în cap. N-ar mai vrea să vorbească despre asta. Îi face rău, pur și sim-

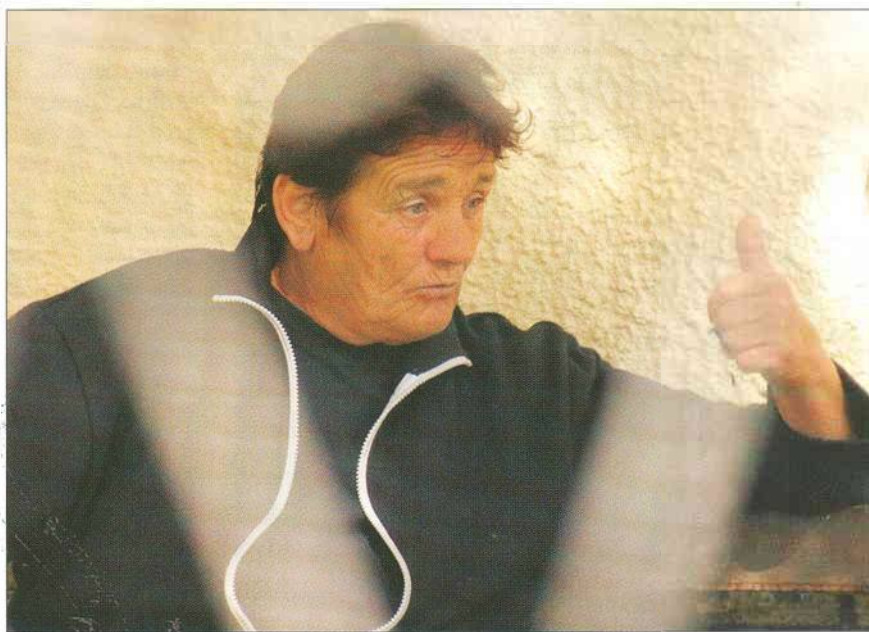
14573

plu. Povestind, re trăiește calvarul. Apoi își pierde cumpătul, o doare capul și nu mai doarme, câteva nopți. Ca om, înțeleg și mi-e greu să insist. Ca ziarist, nu prea am încotro. Se uită la mine, lung și muștrător. Da, știu, nici presa n-a ajutat-o. Dar poate ne spălăm păcatele măcar acum. Nu mă invită în casă, nu-i a ei. O ține un frate, de milă. Așa că își spune povestea la poartă, pe o bancă din lemn: „Nenorocirea a început în octombrie 1994, când a dispărut soacra mea. O spun drept, n-am căutat-o, la început, că nu ne înțelegeam prea bine. Era o femeie rea, mereu făcea scandal în familie, ne împotriva pe unii cu alții. Și am și crezut că o fi plecat pe la rude, fără să ne spună. După câteva zile, însă, chiar ne-am agitat, că nu era niciieri, nici la casa ei, nici pe la cunoscuți. Am căutat-o peste tot, n-am găsit urmă de ea. După vreo două săptămâni, în timp ce-i culegeam nucile, să nu se risipească, o nepoată a văzut, în curte, că piatra aia mare e mișcată de la locul ei. Fratele soțului meu a luat un hârleț și a început să sape. Au ieșit niște frunze verzi și, dintre ele, degetele soacrei. Au venit imediat poliția, procuratura și babele din vecini. Una dintre ele a zis că numai eu puteam s-o omor, că ne tot certam. Și oamenii legii au luat asta de bună, ca probă. Așa că, din toată familia interogată, m-am trezit prima suspectă. Fără probe, fără reconstituire, fără armă crimei. Doar că așa a zis o babă. M-au dus la Câmpina și m-au aruncat, ca pe un câine, în arest. După două zile și două nopți fără apă și mâncare, m-au mutat la Ploiești. Eram, deja, în stare de șoc. O țineam, totuși, una și bună, că nu știu nimic. Procurorul Plăcintă Constantin îmi tot zicea să spun că am omorât-o, că oricum mă bagă la închisoare. Eram disperată, aveam acasă cinci copii, fata cea mică de-abia împlinise șapte ani. Cu o cruzime fără seamăn, anchetatorii m-au amenințat că îmi aduc copiii în arest, ca să povestesc în fața lor. Atunci am simțit că-mi pierd mințile și i-am spus procurorului să scrie ce vrea el, că semnez. Și Plăcintă ăsta chiar a scris. Eu mă bazam pe faptul că oricum n-au cum să mă condamne fără probe și am semnat hârtia ca să nu-mi chinuie și copiii. Dar nu s-a întâmplat așa. M-au condamnat, din prima, la 16 ani de închisoare. Repet, fără nici o probă!”

Viorica Vișan a fost închisă la Ploiești, timp de patru luni. După ce a încercat să se spânzure, au mutat-o la Târgșor. În 1995, Florin-Cristian, unul dintre fiii ei, a scris un autodenunț, la poliție, în care recunoștea că el este criminalul. Nimeni nu l-a băgat în seamă, hârtia a fost aruncată într-un sertar. Singura consecință a acestui fapt a fost că procurorul Plăcintă s-a gândit să-și viziteze victima, la închisoare. A întrebat-o, senin, ce

„Nici acum nu cred că poți să zaci zece ani în pușcărie fără să fi făcut nimic! Uneori cred că am visat!”

Un tânăr din Iași, Costel Chirașcu, a obținut 100.000 de lei daune morale pentru că a stat un an și jumătate în închisoare, fără să fie vinovat. Bărbatul a fost acuzat de tâlhărie, apoi s-a constatat că nu este el autorul. Un alt bărbat, din același județ, Mihai Ursu, se judecă cu statul român, cerând daune morale de 100.000 de euro, pentru că a stat în închisoare, sub acuzația de tentativă de omor, peste un an de zile, fără să fie vinovat.

mai face, cum îi mai merge... Biata femeie n-a putut decât să-i spună că „există un Dumnezeu”: „Numai nădejdea în el m-a ținut în viață, că altfel eram căzută rău. Întrebam pe toată lumea de ce stau eu printre criminali, când n-am omorât nici un pui de găină? Gardienii și polițiștii mă consolau, că, lasă, numai din pământ nu mai ieși, de la pușcărie mai e o șansă. Eram ascultătoare, nu le făceam probleme, munceam pe rupte, ca să treacă timpul și să uit de gânduri. Dar nici vorbă, mă seca dorul de copii și faptul că nu știam pentru ce zac în pușcărie. Am făcut o depresie majoră, șase ani m-au tratat doctorii, că și ei

au fost buni cu mine, dar nu mi-am mai revenit complet niciodată. În 2004, când am împlinit 55 de ani, pe post de cadou, Florin, băiatul meu, mi-a trimis o scrisoare. Îmi spunea că el a omorât-o pe bătrână, că nu mai putea suporta atâta scandal. Și își cerea iertare pentru suferința pe care mi-a provocat-o. Tot atunci a scris și un al doilea auto-denunț, care, printr-o minune, a fost luat în seamă. Pesemne că Dumnezeu hotărâse să repare ce au greșit oamenii. S-a făcut reconstituire, s-a găsit arma crimei, ne-au dus pe amândoi, pe mine și pe băiat, la Ploiești, la Procuratură, pentru confruntare. Florin n-a vrut să repete povestea crimei în prezența

mea, doar după ce ne-au separat. A fost condamnat la 16 ani de închisoare. L-am vizitat odată, la Brașov, că e fiul meu. Dar n-am știut ce să-i spun. N-am găsit vorbele. Mi-e rușine de rușinea lui!”

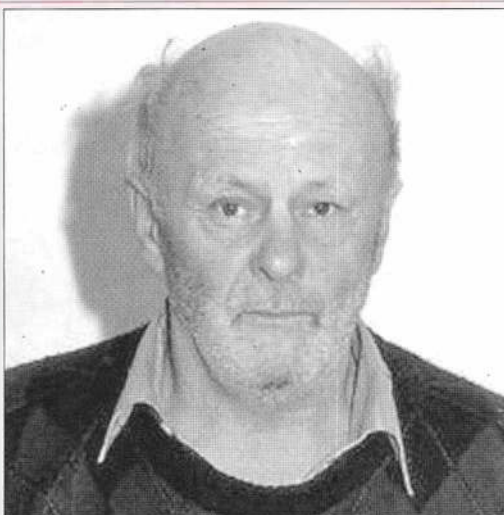
În 8 octombrie 2004, când a ieșit din pușcărie, Viorica Vișan n-a mai găsit nimic din viața ei de om cumsecade. Bărbatul a divorțat de ea și s-a recăsătorit, copiii s-au împrăștiat, rușinați, prin lume, rudele o privesc cu un amestec de „milă și n-am ce-ți face”. Nu mai are casă, de serviciu nici vorbă, nimeni nu angajează o femeie îmbătrânită în pușcărie. Trăiește greu, dintr-o pensie de 300 de lei, din anii lucrați la Hotelul *Montana*. Stă la un frate, cât s-o mai putea, că nici el n-o duce prea bine.

În 2005, Viorica Vișan a dat statul român în judecată, cerând despăgubiri de cinci milioane de euro pentru că a fost victima unei erori judiciare care i-a distrus viața. Procesul s-a judecat la Ploiești, o vreme, până când femeia a înțeles că n-au cum să-i facă dreptate tocmai cei care au trimis-o nevinovată în pușcărie. Așa că a cerut strămutarea la Alba Iulia, dar nici aici justiția nu merge mai bine. După vreo nouă termene, întinse pe patru ani, încă nu se conturează nici o hotărâre judecătorească. Doar alte drumuri, alți nervi tocați, alți bani pentru avocat. Ca să reziste financiar, că fizic și psihic nu se mai pune problema, de vreme ce a hotărât să nu moară până nu-și vede pedepsiti „călăii”, Viorica Vișan muncește cu ziua, cât o țin puterile, orice, de la săpat până la cules porumb, de la îngrijit animale până la curățenie pe la cunoscuți. A fost și în audiențe, cam peste tot, în ideea de a grăbi mersul de melc al justiției. Ministrul Cătălin Predoiu i-a promis că urmărește procesul și și-a cerut scuze în fața ei, din partea Justiției române: „Am apreciat gestul, dar nu el este vinovat. Nu am treabă cu toată justiția, nu-s nebună, or mai fi și oameni cumsecade. Vreau să plătească doar cei care au greșit. Adică eu mi-am mâncat viața în pușcărie și procurorul Plăcintă își vede liniștit de pensia lui cu multe zerouri? Vi se pare drept? Mie nu, așa că merg până-n pânzele albe, că oricum nu mai am nimic de pierdut. Și mă mai țin de capul lor că poate așa măcar nu-și mai bat joc și de alții. Am auzit că mai sunt destui care au fost condamnați pe nedrept. Ceea ce, mie, una, nu-mi sună deloc a țară civilizată. Cum, Doamne iartă-mă, să fii închis dacă nu ești vinovat? Ce justiție e aia? Dacă vreți să mă înțelegeți, eu nici acum nu cred că poți să zaci zece ani în pușcărie fără să fi făcut nimic! Uneori cred că am visat!”

„M-a obligat procurorul Mureșan să zică așa că eu le-am omorât și să merg la reconstituire”

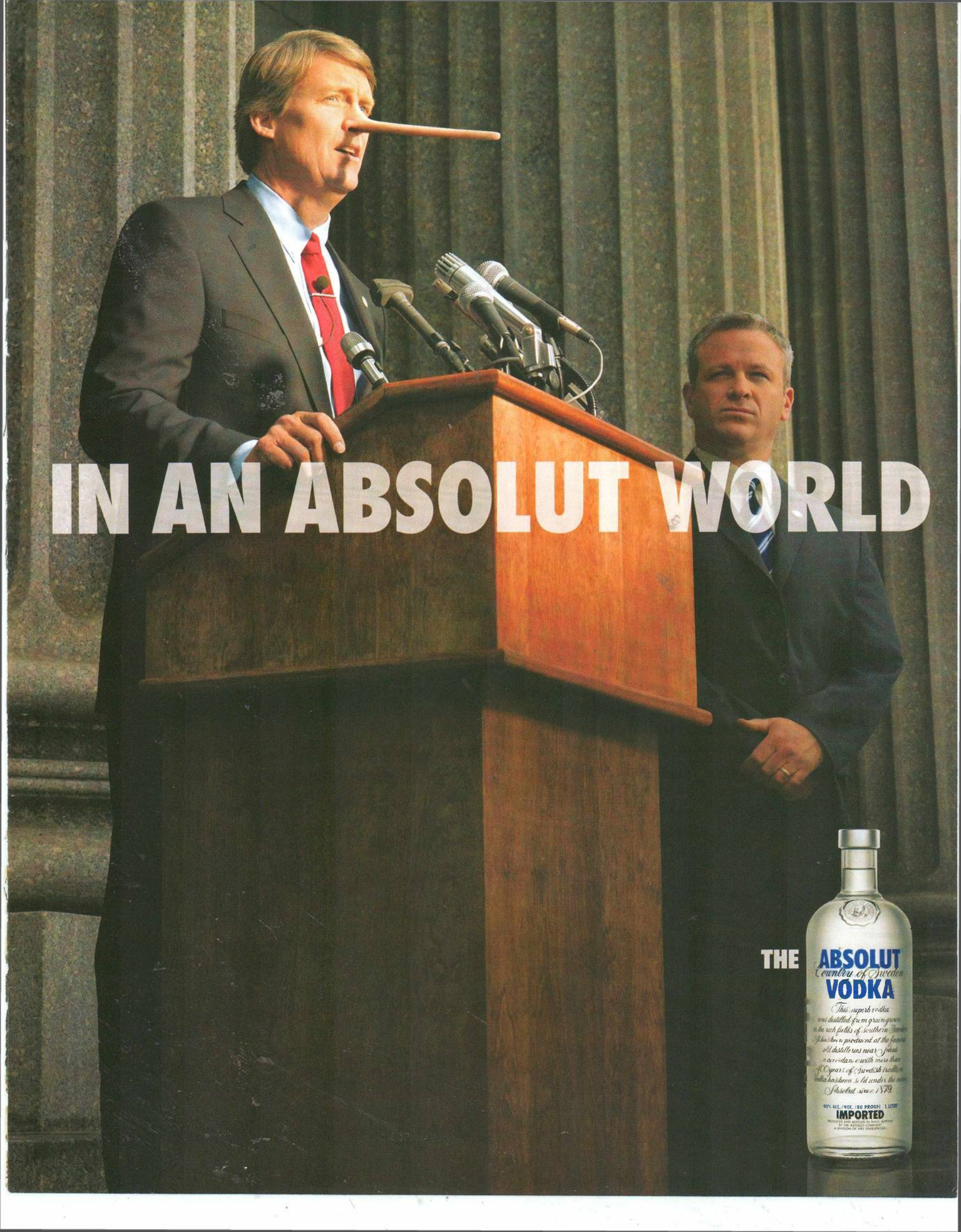
În 17 octombrie 1999, Francisc Trombițaș, în vârstă de 69 de ani, din satul Sălcuța, județul Bistrița-Năsăud, a fost arestat, ca ucigaș în serie, pentru cinci crime comise cu un sadism înfiorător. Bărbatul a stat în arest mai bine de un an, după care a fost eliberat, pe motive de boală, fiind semiparalizat. Acuzarea s-a bazat pe faptul că bătrânul a recunoscut tot ce i-au cerut procurorii, sub amenințarea că oricum ajunge la pușcărie, dar, dacă recunoaște, îi va fi mult mai bine: „Io am căzut ca musca în lapte”, susține Feri Baci, cum îi spun sătenii. „M-a obligat procurorul Mureșan să zică așa că eu le-am omorât, și să merg la reconstituire. Și m-am dus, ce să fac, sunt bătrân și bolnav, nu mă pot io pune cu ei”.

Procesul a avut un parcurs cel puțin ciudat. În 21 decembrie 2004, Tribunalul Bistrița-Năsăud l-a achitat pe Trombițaș, considerând că nu este el autorul crimelor. La apel, însă, instanța superioară, din Cluj, a dat un verdict total opus, condamându-l pe bătrân la închisoare pe viață. A urmat recursul la Înalta Curte de Casație și Justiție, care a desființat sentința Curții de apel. Bărbatul a fost achitat definitiv și irevocabil de acuzațiile care i s-au adus. Prin avocatul său, Dan Molnar, bătrânul a dat în judecată statul român, cerând daune pentru că a stat în închisoare fără să fie vinovat. Cu speranța că procesul va dura mai puține zile decât mai are el de trăit. Despre faptul că autorul real al omorurilor cu pricina, chiar un criminal în serie, se plimbă în libertate, printre noi, ce să mai zicem?

Text: **Liliana Petruș**

Foto: **Octavian Tîbăr și Mediafax**

A man with a long, thin nose, resembling Pinocchio, is speaking at a wooden podium. He is wearing a dark suit, a light blue shirt, and a red tie. Several microphones are positioned in front of him. Behind him, another man in a dark suit and blue tie stands with his hands behind his back, looking on. The background consists of large, dark, fluted columns.

IN AN ABSOLUT WORLD

THE

Biroul Român de Audit al Tirajelor
a eliberat Certificatul de Audit pentru revista Flacăra
în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență, conform
Studiului Național de Audiență, măsurate în perioada
iulie 2008 - iulie 2009

DIRECTOR: Mihail Gălățanu
mihail.galatanu@revistafiacara.ro, redactia@revistafiacara.ro
REDACTOR-ŞEF: Liliana Petruş - liliana.petrus@revistafiacara.ro
EDITOR: Alice Gherman - alice.gherman@revistafiacara.ro
SPORT: Pompiliu Laurențiu Dumitrescu

COLEGIUL REDACȚIONAL

Cătălin Apostol, Mihail Belu, Dumitru (Puși) Dinulescu, Horia Gârbea, Valentin Laurențiu
Gheorghiu, Claudia Golea Simiș, Călin Heniea, Petre Iamandi, Violeta Ioni, Victor Ionescu,
Marina Lăscu, Nicolae Macovei, Mugurel Mărgărit, Dan Medeașu, Horia Pătrașcu, Mișca
Pricăjan, Petre Rău, Alina Savin, Vasile Savin, Adrian Stancu, Jean-Lorin Șterian, Raluca Șeinolu,
Bdăi Ștefan, Andreia Tudor, Tudor Călin Zorojanu

SENIOR EDITOR FOTO: Octavian Tîbăr - octavian.tibar@revistafiacara.ro
TEHNOREDACTOR: Laura Tîbăr - dtp@publicatiilefiacara.ro

CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE: Vasile Comănescu (Roma), Adina Dabija (SUA),
Eugen Frunză (Canada), Lora Haranaculi (Portugalia), Anda Maculescu (Noua Zeelandă),
Anca Molăianu (Londra), Luiza Polanciu (Paris), Laurencia Stelea (Olanda), Cornel Toma
(Roma), Bogdan Răzvan Ursu (Vietnam), Gelu Vlașin (Madrid), Ieș Louw (Senegal), Hoan
Joe-Ryu (Coreea de Sud), Pham Viet Doo (Vietnam)
ÎN TERITORIUL: Marius Condral (Sulina),
Iulia Poni (Constanța)

**PUBLICAȚIILE
FLACĂRA**

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului București
sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991
Cod Unic de Înregistrare RO1582276

S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. este membru al
Biroului Român de Audit al Tirajelor - BRAT

PREȘEDINTE - DIRECTOR GENERAL: George Arion
george.arion@publicatiilefiacara.ro

VICEPREȘEDINTE: Alexandru Păsărin

alexandru.pasarin@publicatiilefiacara.ro

DIRECTOR GENERAL ADJUNCT: Alexandru Arion

alexandru.arion@publicatiilefiacara.ro

DIRECTOR COMERCIAL: Gabriel Bumb

gabriel.bumb@publicatiilefiacara.ro

DIRECTOR RESURSE UMANE: Manuela Ruxandra Arion

manuela.arion@publicatiilefiacara.ro

DIRECTOR VÂNZĂRI PUBLICITATE:

Emil Dumitru - emil.dumitru@publicatiilefiacara.ro

DIRECTOR MARKETING-COMUNICARE:

Corina Anghel - corina.angel@publicatiilefiacara.ro

ȘEF DEPARTAMENT PRODUCȚIE - Petruț Șioian

petrut.sioian@revistafiacara.ro

SECRETARIAT: Anca Velu - Tel: 021.317.91.42; 021.317.91.44

Fax: 021.317.91.43 E-mail: office@publicatiilefiacara.ro

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, Q.P. 33, C.P. 12

Cont IBAN RON: RO64BRMA0720072654400000, Banca Românească Băneasa

Cont IBAN USD: RO14BRMA0720072654430000, Banca Românească Băneasa

Cont IBAN EUR: RO02BRMA0720072654495400, Banca Românească Băneasa

Fundația „Premiile Flacăra – România”

Președinte: George Arion

Director al publicațiilor de divertisment: ALEXANDRU PĂȘĂRIN

REBUS®

Publicație auditată BRAT
Redactor-șef: MIHAIL ZGUBEA

REBUSACHE®

Redactor-șef: DANIEL POPA

Redactor artistic: Aurel Ștefan Alexandrescu

Tehnoredactare computerizată:

Angela Ciocăzanu

Culegere computerizată: Ioana Ionescu

Corectură: Pompiliu L. Dumitrescu

Publicitate și marketing:

publicitate@publicatiilefiacara.ro

Telefon, fax: 021.317.91.38; 021.317.91.42

Șef Departament Distribuție: Nicoleta Predescu

Distribuție: {021.317.91.37}: Laurențiu Marian Celcan,

Constantin Epure, Ion Mihail, Roșca Violela

Administrativ: Constantin Balica, Iulian Stanciu

Cititori din țară și din străinătate se pot abona

prin SC „Publicațiile Flacăra” S.A.

Abonamente: Robert Pandeale, abonamente@publicatiilefiacara.ro;

telefon: 021.317.91.37

**Flacăra, Almanah Flacăra, Flacăra Bis, Flacăra Focus, Rebus,
Almanah Rebus, Rebusache, Rebus Bis
sunt mărci înregistrate ale SC Publicațiile Flacăra SA**

Potrivit art. 206 CP, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolului
aparține autorului. De asemenea, în cazul unor agenții de presă și
personalități citate, responsabilitatea juridică le aparține.

ISSN: 1220-773x

Tipar: Megapress SA, tel./fax: 021/461.08.08/09

POLITIC

Santa Klaus și Croitorașul cel viteaz

EVENIMENT

Herta Müller – o cravașă peste fața României

INEDIT

Skull & Bones

EXCLUSIVITATE

Cesaria, vous...

DOCUMENTAR

Autostrăzile românești, o afacere eșuată perfect

SPORT

„Amiralul” Ivan Patzachin pleacă trist de la comanda „Flotilei de aur”

VIP

Raluca Arvat: „Nici un om nu este un brand, tot om rămâne”

GLOBE-TROTTER

London Sex Carding

CARTE

Hot stuff 44

FILM

Districtul 9 46

MEDIA

Măriuca Mihailescu
dă Liber pe contrasens! 48

UNDE IEȘIM

Bolta rece,
o tradiție începută în 1889 52

TURISM

Revelion pe toate gusturile 54

SĂNĂTATE

Stem-Health Unirea 58

SPORT

Cursa pentru sănătate
Apocalipsa din 2012
a început mai devreme 62
78

STIL DE VIAȚĂ

Kiabi 66

AUTO

Toyota nu este o marcă plictisitoare 72

BRAND TO BRAND

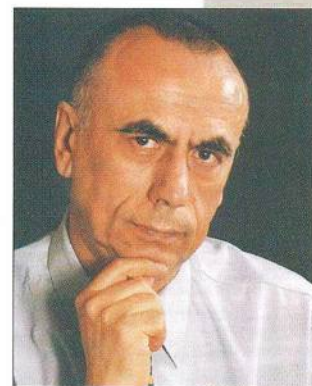
Cupa Chivas la golf de la Pianu de Jos 76

Coperta 1:
colaj-fotografii Agerpres

Altceva

Deunăzi, m-a oprit pe stradă o bătrânică.

O VORBĂ CU GUVERNUL

Era mărunță de statură, îmbrăcată cuviincios, cu o bocceluță în mână. După port, părea de la țară. Îmi era simplu să-mi închipui că tocmai s-a dat jos dintr-un tren și acum se rătăcise în furnicarul și vacarmul din preajma Gării de Nord.

Când am văzut-o venind spre mine, m-am oprit – bănuiam că vroia să mă întrebe cum să găsească o anumită adresă. Așa a și fost.

„— Cum ajung la guvern? La domnul Boc?“, m-a întrebat ea grăbită.

Întrebarea m-a descumpănit. Până când să mă adun și să-i răspund, altcineva i-a arătat încotro s-o apuce, zâmbind batjocoritor.

Am reușit doar s-o întreb: „De ce vrei să mergi acolo?“ Mi-a aruncat peste umăr, în timp ce se îndepărta: „Ce să fie? Necazuri. De-aia am eu o vorbă cu guvernul.“

Am privit-o cum se pierde în forfota amiezii. Mi-am zis: „Doamne, femeia asta a cheltuit o groază de bani ca să ajungă la București! A parcurs un drum lung, e probabil ruptă de oboseală. Mai mult ca sigur, e deja amestecată de circulația nebună, de mirosul de benzină, de claxoane și țipete, de aurolacii cu pungă la nas, de cerșetorii care te trag de haine ca să-i miluiești. Dar ea are o țintă – trebuie musai să ajungă la guvern. Să ceară ceva, sau să reclame ceva. Are credința că va fi primită în audiență de un înalt funcționar al statului. Doar de aceea e pus acolo – să se ocupe de cei necăjiți. Are credința că acesta o va asculta cu multă răbdare și, cu un simplu telefon, îi va rezolva situația, care o fi ea. Câtă credulitate! Ce speranțe își leagă de venirea ei în Capitală! Nici măcar într-o democrație adevărată, nu originală, cum e la noi, n-ar avea nici o șansă de a-și spune păsul cuiva de rangul unui prim-ministru.“

Fără să vreau, mi-am aruncat privirea în jur. Puzderie de ban-nere și afișe prezentând chipurile candidaților la președinție. Fiecare dintre ei promițând marea sa sarea. Fiecare făgăduind respect pentru cetățeni și un viitor mai bun.

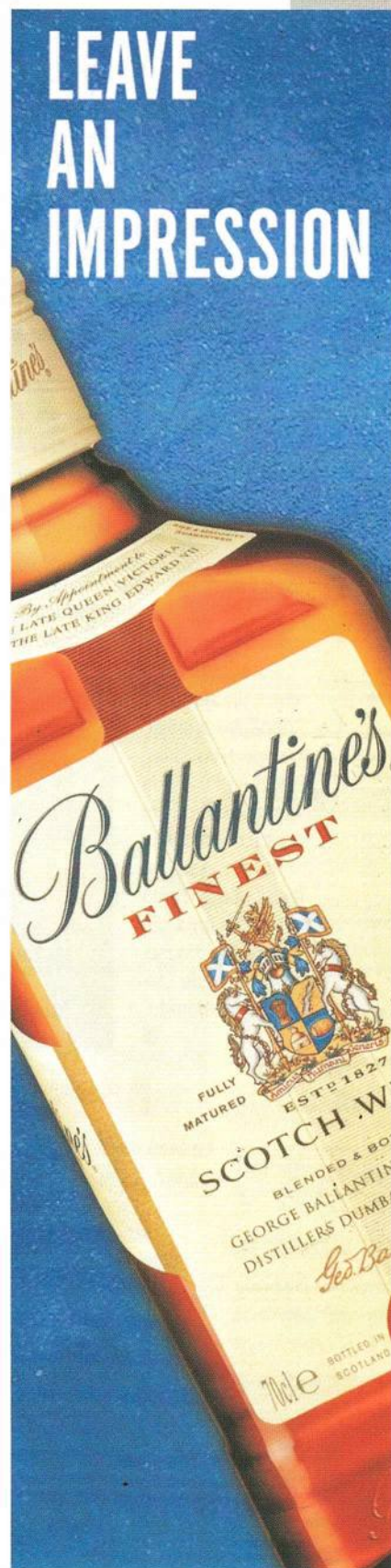
Am mai rămas locului o clipă. Și, spre surprinderea celor cu care eram, am început să râd amar.

Serge Brion

În numărul viitor:

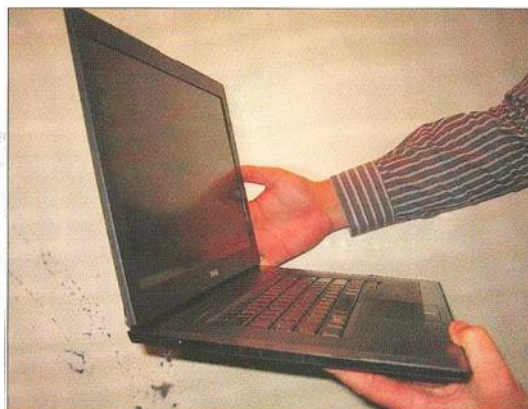
- REGI ȘI PREȘEDINȚI
- ALE NOASTRE, ALE LOR
- APOCALIPSA 2012
- MOARTEA COSTĂ MULTE MII DE EURO
- LUMEA SECREȚĂ A MORMONILOR

SF

Firma Dell a lansat *Latitude Z*, primul laptop care se poate încărca fără fir, prin inducție electromagnetică. În același timp, conform producătorului, *Latitude Z*, care are un ecran de 16 inchi, este cel mai ușor și mai subțire laptop existent pe piață, cântărind 2 kg și având 1,2 centimetri grosime. Am pășit deja în zona SF a domeniului IT&C.

Cu tastaturi și mouse-uri wireless sau chiar virtuale, cu internet pe telefon, cu multimedia etc. Ca să nu mai vorbim despre cip-uri implantate în memorie, proteze funcționale legate la sistemul nervos și alte detalii din lumea cyborg-ilor. ■

Pace vouă!

Președintele SUA, Barack Obama, a obținut Premiul Nobel pentru Pace. Știrea a zguduit (de râs) o mare parte a lumii. La ora depunerii candidaturii, Obama avea 12 zile de mandat. Iar între timp, a făcut tot ce-a făcut. Dacă habar n-aveți ce-a făcut (și ce putea să facă, în doar 9 luni, pentru a merita cea mai înaltă distincție a planetei), e vina dv. Noi vă putem ajuta menționând măcar un lucru pe care l-a făcut după ce a obținut Premiul Nobel pentru Pace: conform *Washington Post*, a trimis trupe suplimentare în Afganistan fără să facă vreun anunț de presă în acest sens. Dar poate că a fost un premiu de consolare pentru că – în ciuda prezenței sale – americanii n-au primit organizarea J.O. ■

A fost criza exactă

UniCredit și *Intesa Sanpaolo*, principalele două bănci italiene, au respins ajutorul statului pentru depășirea crizei și au preferat să strângă fonduri pe cont propriu. Astfel, băncile au revenit asupra deciziilor anterioare, care prevedeau emiterea de bonuri speciale, pe care guvernul de la Roma se oferea să le cumpere, pentru a sprijini băncile și a le permite să continue creditarea în condiții de criză. Momentul

este interpretat drept un semn de depășire a crizei. Anterior, Germania, Franța și Canada anunțaseră oficial ieșirea din recesiune. Urmează să ieșim și noi. După cam atâta timp cât ne separă, economic vorbind, de statele menționate. ■

Modelul norvegian

La vreo două decenii după vehicularea în România a modelului suedez, avem a ne uita puțin mai la nord. Căci Norvegia este în fruntea clasamentului anual în ceea ce privește Indicele Dezvoltării Umane, document publicat de către *Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare*, care vizează 182 de țări membre ONU. Nordicii devansează Australia, Islanda și Canada.

E drept, datele sunt din 2007 (au nevoie și experții ONU de oarece timp pentru calcule), deci înainte de izbucnirea crizei, dar este evident că cine era mai dezvoltat va și trece mai ușor peste recesiune. Unde e România în acest clasament? E bine: locul 63. Vă dați seama câți sunt după noi? ■

E și nu e în deșert

Unii se mai gândesc și la viitor. Nu într-o viziune apocaliptică, ci într-una pragmatică. *Desertec*, un proiect de centrale solare considerat „faraonic”, a suscit interesul grupurilor *EDF*, *Enel* și *Red Electrica España*. Inițiativa aparține germanilor și implică 12 companii, dar la numai două luni după semnarea

acordului, tot mai mulți s-au arătat dotori să li se alăture. Obiectivul: asigurarea a cel puțin 15% din resursele energetice ale Europei și ale țărilor africane implicate – căci acolo se va implementa – prin utilizarea pe scară largă a energiei solare. Astfel, pentru prima oară la acest nivel, deșertăciunea va deveni o calitate. ■

A fost odată...

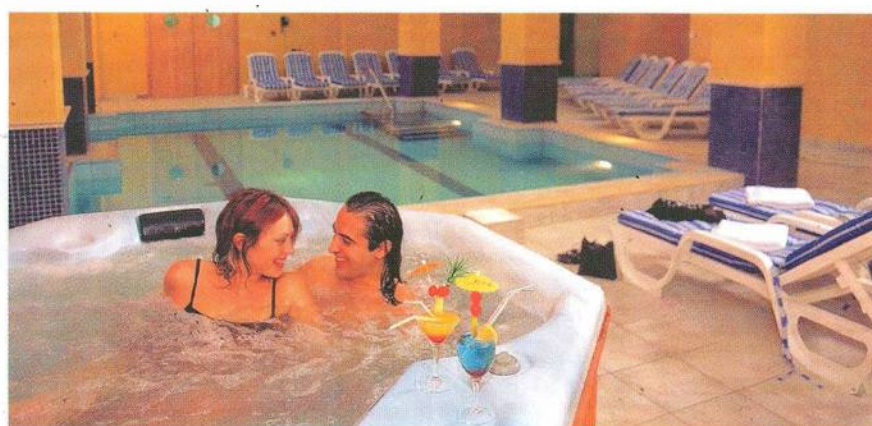
Nu numai în România, dar în întreaga lume, împlinirea a 20 de ani de la dramaticul an 1989 trece practic neob-

servată. Piața Tien An Men, căderea Zidului, căderea comunismului, sfârșitul Războiului Rece par să-i lase rece pe toți. Criza nu poate fi o scuză suficientă, mai ales că, slavă Domnului, nu lipsesc nicăieri festivitățile pentru orice altceva. La noi, în afară de agitația disperată a câtorva revoluționari, singurul eveniment relevant referitor la scurgerea celor două decenii este că... bunurile familiei Ceaușescu se vor întoarce la singurul supraviețuitor al acesteia, Valentin. Extrem de semnificativă aniversare, amintind de porecla monumentului din imagine: „țeapa”. ■

Revelion cald în inima Mediteranei

MALTA 2010

28.12.2009 - 02.01.2010

Hotel Bella Vista 3*, Qawra / de la 326 euro/pers. / avion + 5 nopți cazare cu demipensiune.

www.malta.ro

20% reducere la orice pachet de Revelion, cu prezentarea revistei!

BONUS: late check out!

str. Pitar Moș nr. 29, et.1, ap. 23, sect.1, București (în spatele Cinema Patria)

tel./fax: 318.59.92 • tel: 318.59.93, 0722.626.903

malta1td@malta.ro • www.malta.ro

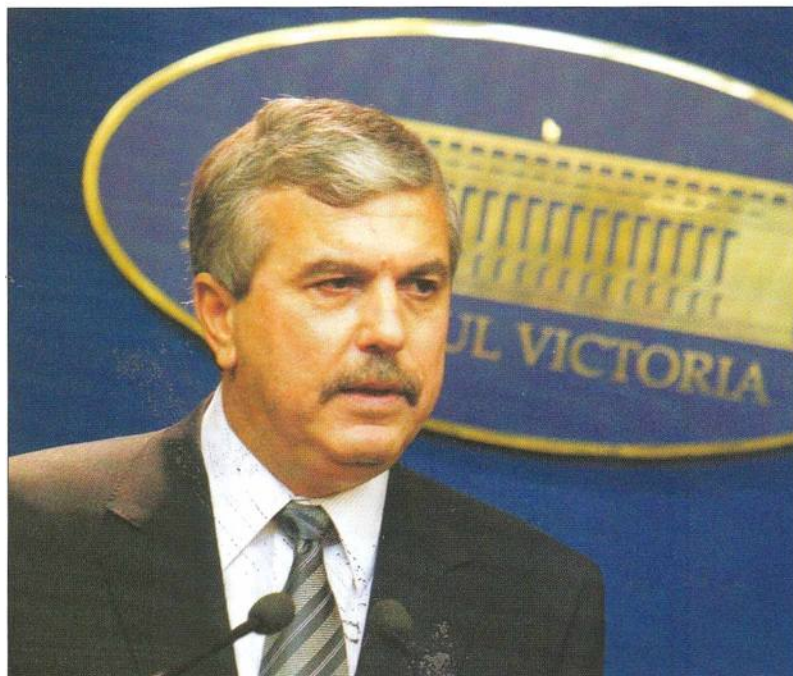
Retrospectiva lunii, o poveste:

SANTA KLAUS ȘI CROITORAȘUL CEL VITEAZ

Recapitulăm, pe scurt: luna „politică” octombrie, ce tocmai s-a consumat, a adus necesarele lămuriri. Așa cum **FLACĂRA** s-a „riscat” să consemneze, cu vreo zece zile în avans: Herr Doktor Sorin Oprescu și-a anunțat candidatura la prezidențiale. Mircea Geoană a cercat să-și iasă din firea – categorisită – de „pămpălău” politic. A fanat, a scos baioneta, a răspândit porumbeii suavi ai promisiunilor politice. A crescut, pare-se, și în sondaje. Traian Băsescu, deși ne interesează, într-o oarecare măsură, mai puțin (fiindcă, pentru noi, cel puțin, dacă nu pentru o țară întreagă, e cam lipsit de proiect pentru viitor), și-a anunțat și el candidatura. S-a spulberat, astfel, secretul lui Polichinelle. A căzut guvernul Boc, iar în locul lui a apărut „promisiunea” Klaus Iohannis. Formulată de alianța anti-Băsescu. Președintele a răspuns cu nominalizarea la funcția de premier a lui Lucian Croitoru, consilier al lui Mugur Isărescu, la BNR. Partidele politice, mai puțin PD-L, i-au zis „pas”. Croitoru a încercat să-și formeze propriul cabinet. A demarat consultările cu partidele. PD-L a fost singurul care l-a susținut cert. Traian Băsescu a „amenințat” cu nominalizarea altui premier, din rândurile PD-L. Sau cu REÎNCĂRCAREA guvernului Boc. Cele zece zile ale lui Croitoru au expirat. Îți vine să crezi că Palatul Victoria este/era ca o fată frumoasă, iar Jean-frizerul (pardon, Luci-Croitoru) o iubea?

Toți ochii politici sunt ațintiți spre Crin Antonescu. Și spre Klaus Iohannis, primarul Sibiului. De Crin Antonescu și de doctorul Sorin Oprescu se leagă (atamnă?) unele dintre speranțele românilor. Cel puțin ale celor care visează la un alt președinte decât Traian Băsescu. Mircea Geoană este și el, printre speranțe, dar, din cauza înfrângerilor „reputate”, este perceput, cumva, ca un candidat, parcă, nu îndeajuns de puternic. Mai „din umbră”, deși a reunit o victorie substanțială, știind să îl susțină pe Klaus al Sibiului, la timp. Cele mai mari șanse de a ține piept unui candidat precum Traian Băsescu, unul care vine cu întreg „sistemul” actual după el, le are Crin Antonescu. Sorin Oprescu, cel care, la lansarea propriei campanii, spunea niște vorbe care, dacă ar putea să câștige (deși, după sondaje, doar de doi bani speranță!), vor rămâne (chiar dacă e un citat aproximativ) memorabile: „sunt doctor, iar România are nevoie de tratament!”

CAZUL NICA. NICA-NICA, NIMERICA ori ca NICA-n perete

Mare scandal mare: oierii + crescătorii de tăurași au dat buzna în târla Guvernului și a Ministerului de Finanțe. Incidente serioase de stradă. Pe lângă toate astea vizita lui Joe Biden e o gădilătură.

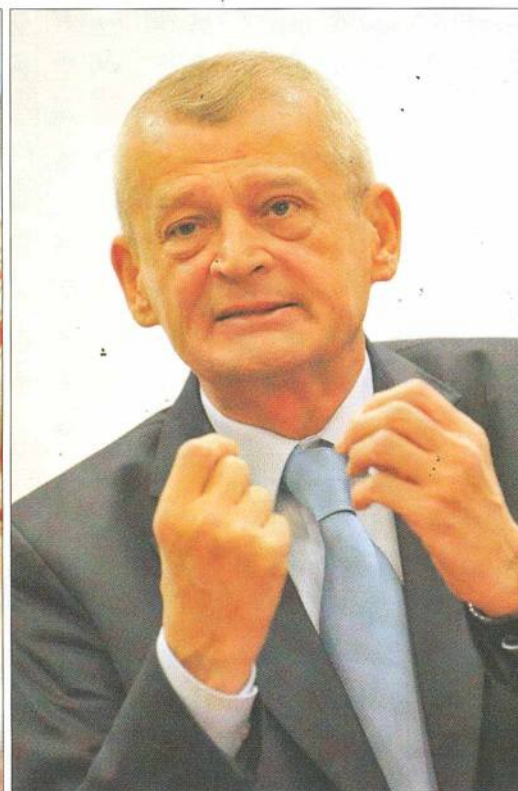
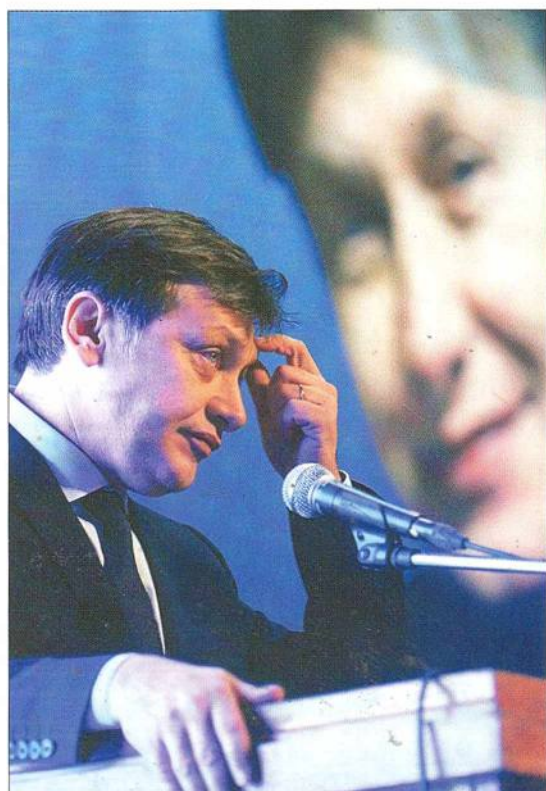
Cazul Nica, Dan Nica, vreau să zic, dezvoltă perfect, adică ideal evoluția coaliției. Și natura relațiilor dintre „coaliți”. O alianță contra naturii, solidă procentual, dar slabă afectiv. „Chimia” n-a mers. Și nici nu avea cum să meargă. Indiferent ce opinie au alții, eu nu am o părere rea despre Dan Nica. E drept că are și defecte, vorba bancului, dar are și calități (și cu un asemenea truism v-am băgat în ceață...): e energic, are autorita-

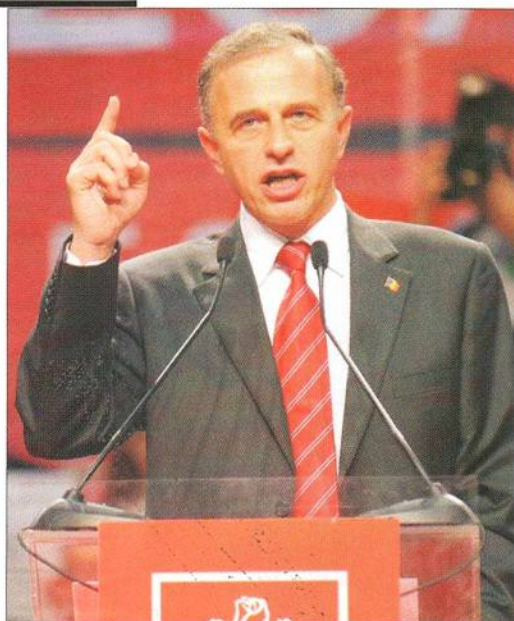
te, poate fi și mână de fier, nefiind, în același timp, lipsit de maleabilitate. De altfel, în glumă, partidul său, PSD, l-a și (re)propus, ca ministru de Interne (culmea ironiei), sărmanului Croitoraș cel Viteaz, venit să negocieze guvernul & sprijin parlamentar, unde?, tocmai în bârlogul social-democraților.

RUPEREA COALIȚIEI

Deși era/putea părea inevitabilă, ruperea coaliției ar fi putut să mai întârzie. Și, probabil, că, deși nu ar fi fost în folosul adevărului, căci aveam o coaliție cam „falsă”, ar fi fost în interesul țării,

stabilității economice, câtă e ea, la vreme de criză. Nu contează cum/și în ce fel s-ar fi întâmplat, dar ea plutea în aer. Consecințele ar fi fost aceleași. Sigur că ea lasă căruța guvernului în drum, stricată și fără osii. Guvernul Boc, care era harcea, acum a ajuns și parcea. Este drept, să recunoaștem, a condus țara și în cea mai cruntă, cea mai neagră perioadă a crizei. Lucru nu ușor! Mă întreb dacă Dinu Patriciu, cu toată măiestria sa de expert în a face bani și din piatră seacă, s-ar fi descurcat mai bine. Și nu mă întreb degeaba, căci Crin Antonescu, în afara propunerii Iohannis, a mai avut și propunerea Patriciu pentru premier.

Propunerea de guvern
a lui Croitoru
a cuprins nume vechi
(Pogea, Finanțe) dar
și nume noi (Emeric
Saghi, Interne). Boc
reîncărcat. Evoluția
lunii: Mircea Geoană.
Mai sunt câteva zile
doar și vedem cine
intră în turul doi.

GEOANĂ ÎNCEARCĂ SĂ SE IA MAI ÎN SERIOS

Prima impresie, produsă la începutul
lunii octombrie, ar da seama despre fap-
tul că Mircea Geoană face eforturi spre a
se lua mai în serios decât până acum.
(Să vedem dacă poate.) Pentru că, până
acum, el s-a dovedit nu „prostănac”, ci,
mai degrabă, *infantil*. Copilăros. A promis
câte în lună și-n stele. Promisiuni imposi-

bile. Pe care, nici dacă voia, nu avea cum
să le țină. O prestație, în-totului-tot, cam
sinucigașă. Pentru Mircea Geoană,
îndrăznesc să spun, miza este enormă.
Dacă ratează Președinția, indiferent în ce
tur, el iese din horă. Partidul îi va spune,
foarte probabil, „stop joc”. Și își va alege
un alt lider. Dar, iată, norocul i-a surâs –
și, chipurile, a urcat în sondaje. E drept
că mai depinde și de cine îl comandă. Pe
el. Pe ăsta, pe sondaj. Dacă o fi așa, om
vedea. Dar dacă e, ăsta, BROSTĂNACUL

poate să intre în turul doi – și acolo,
cumulard, poate chiar să îndrăznească
să viseze să-l uzurpe pe legendarul
Traian.

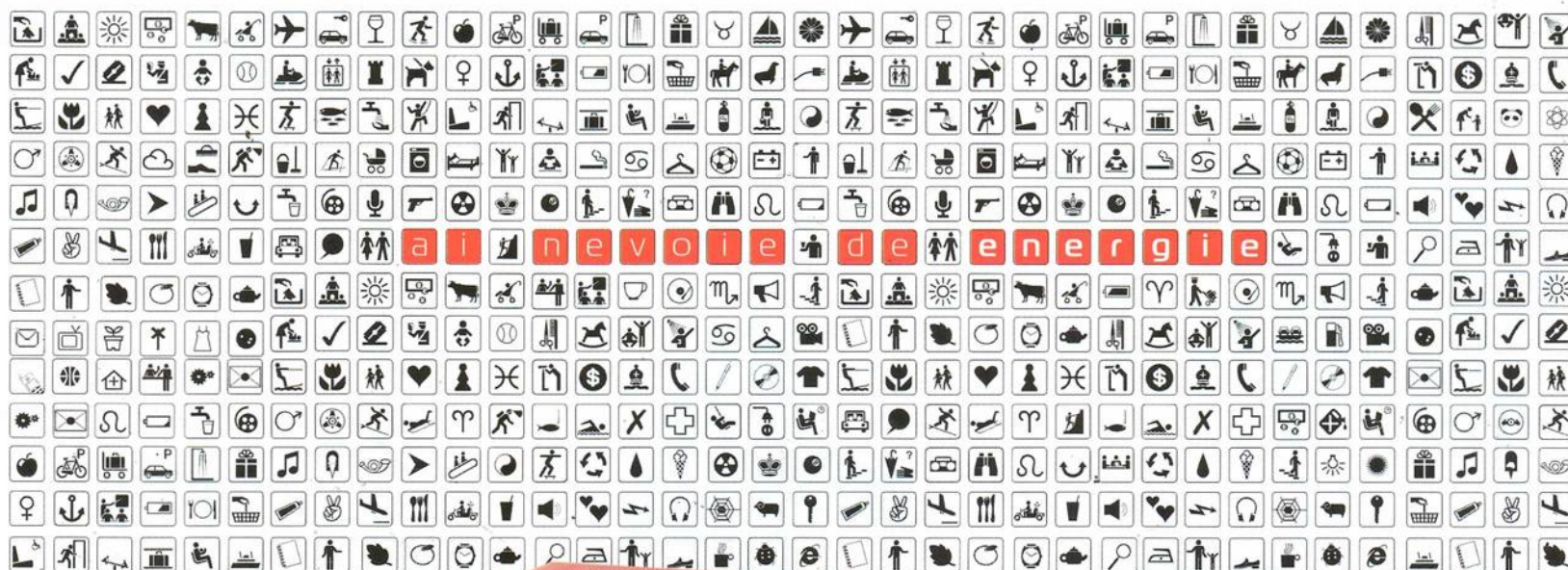
BĂSESCU STAȚIONAR & OBOSIT

La anunțarea candidaturii, Traian
Băsescu a părut un *produs politic* din ce
în ce mai perimat. Mai anacronic. Nici o
noutate. Nici nu e de ce, pentru că el
este, la acest moment, încă, liderul
detașat al cursei. Are, cum ar veni, prima
șansă. Este vădit că Traian Băsescu, cel
care nu a fost cel mai rău, poate,
președinte al României, nu are ce
făgăduințe să mai facă, pe mai departe.
Eu, unul, recunosc, cu umilință, că nu
văd care este, pe mai departe, proiectul
acestui președinte, în cazul în care, foar-
te probabil, va putea să iasă, din nou,
președinte.

Ce s-a mai întâmplat? Păi, Băsescu a
ținut-o langa, pe-a lui, asta cu referendu-
mul. Parlament bicameral, pas. Nu. Pa.
Parlament unicameral, da. Vino. Încura-
jat. Păi, până la urmă, o să cam
rămână/și rămânem și noi într-o garso-
niera politică...

Text: **Mihail Gălățanu**

Foto: **Octavian Tîbăr** și **Agerpres**

✓ **multivitamine**

✓ **minerale**

✓ **extract de ginseng**

PHARCO
Pharmaceuticals

ASSECO

SOUTH EASTERN EUROPE

IT Solutions for the demanding

Establishment of International **Asseco South Eastern Europe Group** created one of the strongest software houses and system integrators in the South Eastern Europe. This confirms Asseco's strategy for the strong growth on very perspective SEE region where quality and local presence are key in providing best solutions for our clients. **Asseco SEE Group** is a group of IT companies providing leading IT solutions in Albania, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Croatia, Macedonia, Montenegro, Romania, Serbia and Slovenia.

PEXIM CARDINFO

net
consulting

arbor
INFORMATIKA

PEXIM
solutions

LOGOS
TECHNOLOGY - TRADE BUSINESS

ANTEGRA

FIBa Software
IT Solutions for Banking and Finances

www.asseco-see.com

Asfalt — manea:

Autostrăzile românești, o afacere eșuată perfect

Autostrăzile din România sunt o poveste, despre care se spune că ar fi frumoasă, dar pe care nu a povestit-o nimeni până la capăt. Nici începutul poveștii nu s-a spus tot. Personajele nu sunt niciodată aceleași. Se schimbă în funcție de vremuri. Nu mai știe nimeni cine, unde și când a început *povestea*. Nimeni nu o urmărește, nimeni nu ține firul istoriei. Auditoriul se schimbă. Unii s-au plictisit. Alții au renunțat să mai asculte, alții au plecat și, nu puțini, au murit. Rar, povestea devine interesantă, dar de cele mai multe ori este doar un pretext. Nimeni nu ia în seamă, nici povestea, nici *povestitorul*.

Undeva, cineva spune povești despre autostrăzi...

Președintele Traian Băsescu, întrebat cum pot veni turiștii străini în România dacă nu există autostrăzi și drumuri bune, a răspuns că, în realitate, 70 la sută din turism se face cu avionul.

Acesta a mai afirmat că preferă să meargă cu elicopterul, pentru că știe că o coloană oficială produce ambuteiaje și este privită cu resentimente de participanții la trafic.

Povestitorul și povestea oficială

De la rol, la interpretare

Conducerea CNADNR

Iarna la Companie: dezăpezirea și întreținerea

Organizările și reorganizările, tipic românești, au dus la apariția Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România (CNADNR), prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor” România (RAANDR). Ordonanța a fost concepută și semnată de Adrian Năstase și a intrat în vigoare la 18 august 2003, prin asumare tacită în Parlament. Ordonanța a fost contrasemnata de Miron Mitrea, ca ministru al Transporturilor. La articolul doi al Ordonanței se arată: CNADNR este persoană juridică română de interes strategic național, care se organizează și funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, conform legilor în vigoare și statutului.

Capitalul social de constituire a preluat capitalul fostului RAANDR și a fost, în sumă totală, 16.370.220 lei (noi), așa cum a fost calculat la 31 decembrie 2002. Valoarea azi este de aproape patru milioane de euro. La aceasta s-a adăugat și pasivul deținut de RAANDR, reprezentând încă un milion de euro.

CNADNR funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor. Oficial rolul este acela de a gestiona dezvoltarea unitară a rețelei de drumuri publice, conform Planului Național de Dezvoltare (PND). Respectivul Plan de Dezvoltare Națională, un fel de cincinal, în acord cu politica economică a Uniunii Europene, a fost elaborat pentru perioada 2007–2013, dar nu a luat în calcul eșecul masiv al economiei naționale, ca urmare a crizei economice. În teorie PND prevedea ca volumul activității de transport reflectată în PIB să crească de la 3,6 miliarde euro (în 2007), la cel puțin șapte miliarde euro, în 2015. Respectivle cifre și planuri sunt considerate azi, de către cei care le-au lansat, utopice.

Conform statutului CNADNR, elaborat de aceeași echipă care a formulat și textul ordonanței de înființare, Compania are misiunea de a face tot ceea ce presupune construcția, întreținerea și administrarea drumurilor naționale, adică să joace rolul administratorului perfect.

Cifrele sunt demonstrația cea mai la îndemână. Vorbesc singure, și scutesc autorul de orice comentarii. Conform CNADNR, lungimea rețelei de drumuri din România este de circa 200.000 de kilometri, dintre care au statut de Drum Național, deci întrunesc minime condiții de standard, doar 15.000 de kilometri, care includ și cei 262,9 kilometri de autostradă, pe care îi are România. Pentru comparație, Germania are 9.000 de kilometri de autostradă, Franța 7.800, Italia 6.800, Spania 2.700, țările din fosta Iugoslavie, însumat 700 de kilometri, în timp ce Estul este condus de Ungaria care are peste 1.100 de kilometri de autostradă (dintre care peste 800 au fost construiți

în ultimii patru ani). Bulgaria, deși are mai puțin de jumătate din suprafața României, a reușit să ajungă și să depășească numărul de kilometri de autostradă românească având azi, funcționali, peste 350 de kilometri de autostradă. Despre state precum Polonia, Slovacia și Slovenia nu are rost să mai pomenim, infrastructura rutieră fiind cu mult deasupra celei din România.

Nu a existat lună în care presa din România să nu fi constatat, comentat, criticat sau semnalat detalii ale activității conducerii CNADNR. Aflată strict sub comanda și sub coordonarea Ministerului Transporturilor, minister vizat mereu de profunde interese politice, dar autonomă financiar, CNADNR a fost și este o companie ineficientă.

Datele de bilanț din fiecare an ale CNADNR dovedesc, fără alte comentarii, acest fapt. În caz că cineva din conducerea CNADNR s-ar simți lezată de afirmație și ar îndrăzni să o conteste, aduc în susținerea acuzației faptul că, în 20 de ani, în România s-au executat și s-au dat în folosință mai puțin de vreo 120 de kilometri de autostradă, în condițiile în care, prin CNADNR, de când există ca instituție, s-au construit și au fost dați în folosință mai puțin de 30 de kilometri de autostradă.

În prezent, conform organigramei oficia-

le a CNADNR, instituția are 129 de posturi de conducere și 470 de posturi de execuție, schema cuprinzând exact 26 de directori, și asta doar în București.

În martie 2009, ministrul Transporturilor, Radu Berceanu, a numit-o pe Dorina Tiron director general la CNADNR, specialist (zice Berceanu), în domeniul Drumuri și Poduri. Dorina Tiron a mai fost director la CNADNR în 2006–2007. Tiron vine de la direcția regională a CNADNR, „direcția condusă cel mai bine”, spune tot Berceanu.

Boc — misiune imposibilă

La sfârșitul lui septembrie, plin de elan, încă premier plin, Boc s-a lăudat că va inaugura, până la începutul lui decembrie, 42 de kilometri de autostradă pe sectorul Turda-Gilău. Promisiunea va fi foarte greu de onorat, și asta nu are nici o legătură nici cu demiterea Guvernului, nici cu dificultățile economice ci doar cu faptul că, deși ține asfaltul la cald, Compania de Autostrăzi nu are autorizație de mediu pentru construcția porțiunii unde se află depozitul cu deșeuri de mercur și cianuri de lângă Turda. Povestea este veche și este responsabilitatea exclusivă a „specialiștilor” de la CNADNR care au uitat efectiv despre această problemă. Omisiunea lor se traduce prin hani transferați de la CNADNR în contul Bechtel.

Compania de Autostrăzi a comandat proiectanților primele studii de fezabilitate pentru două tronsoane din autostrada între Târgu Mureș și Ditrău (județul Harghita) și Ditrău-Târgu Neamț, potrivit anunțului postat de instituție în sistemul de achiziții publice. CNADNR va plăti 13,35 milioane de lei, fără TVA, pentru elaborarea studiilor. Nu se spune de unde vin banii. Compania nu cere experiență în proiectarea de autostrăzi.

**Povestea
autostrăzii
Transilvania...**
...sau despre cum se
poate ca, dintr-un
miliard de euro, să
construiești doar 42 de
kilometri de autostradă
neterminată, încă.

**Teoria este
perfectă,
practica
ucigătoare**

**Deva —
Orăștie...**
...sau autostrada
pe care nu vrea
nimeni
să o construiască.

Organigrama, la care făceam referire mai sus, este cea făcută de Dorina Tiron. Aceasta a primit girul comisiilor de specialitate din cadrul Consiliului Europei, ca urmare a faptului că CNADNR are dreptul de a accesa, gestiona și folosi fonduri europene.

Ultimele mișcări de „trupe” la Compania de autostrăzi s-au consumat la mijlocul lui octombrie, când ministrul Berceanu a schimbat întreaga conducere a Companiei, de la directorul general Dorina Tiron, în jos. Directorul general adjunct de întreținere și administrare, Cristian Duică, a demisionat. S-a dorit ca demisia să rămână discretă, dar cu toate acestea Duică nu s-a putut abține să nu declare, pentru agențiile de presă, că a plecat pentru că nu mai are autoritatea exercitării funcției de director general adjunct. „Conducerea Ministerului Transporturilor a avut grijă să îmi ia atribuțiile, astfel am decis să plec”, a declarat Duică, adus în companie de PSD. Acesta a mai adăugat că plecarea sa are o dublă semnificație, pe de o parte epurarea politică, pe de alta licitațiile pentru perioada de iarnă, care se referă la deszăpezire și întreținere. A fost demis și directorul de la achiziții publice, Ștefan Savu, iar în locul lui a fost numit un membru marcant al PDL, Marius-Bogdan Ivan, vicepreședinte PDL Argeș.

Detaliile de mai sus nu sunt complete fără precizările următoare. Conform licitațiilor, în intervalul de timp 1 noiembrie 2009–28 februarie 2010, au fost desemnate să se ocupe de deszăpezirea autostrăzilor A1 și A2 firmele *Argecom* Pitești și *Gecor* București. *Argecom* primește 5,40 milioane lei, iar *Gecor*, pentru curățarea a doar 60 kilomeri din autostrada A2, încasează 6,85 milioane de lei. Firmele respective au candidat pentru o licitație asemănătoare și în sezonul trecut, dar au pierdut în favoarea *Romprest*, firmă de casă a PNL. Atunci cele două firme *Argecom* și *Gecor* au reclamat manevrele politice ale PNL. Anul acesta își vor lua revanșa!

**Construcția A2
între București
și Constanța a fost
demarată de Nicolae
Ceaușescu. Primul
tronson, Fetești –
Cernavodă, cel mai
difil al autostrăzii,
cu o lungime de 18
kilometri, a fost dat
în folosință în 1987 și
include un complex
sistem de poduri,
inclusiv peste Dunăre
și Brațul Borcea, dar
și viaducte de
autostradă și cale
ferată. Ceaușescu a
construit cei 18 kilo-
metri într-un an!**

Compania Bechtel, cea care a câștigat execuția Autostrăzii Transilvania (A3 pleacă de la nord-vest de Brașov, ajungând la Oradea, la granița cu Ungaria), a primit de la buget un miliard de euro. În schimb a finalizat ZERO kilometri din cei 415 cât are pe hârtie Autostrada Transilvania. La semnarea contractelor, în urmă cu cinci ani, între statul român și Compania Bechtel, în calitate de executant, autostrada trebuia să coste, cu totul și cu totul, fix 2,24 miliarde euro.

Contractul prevede că autostrada Brașov – Cluj – Borș trebuie terminată în decembrie 2013. În fapt, acum, la finele lui 2009, Compania Bechtel dă zor să termine primii 42 de kilometri de autostradă, în condițiile în care oficiali ai Bechtel susțin că alți 50 de kilometri sunt gata pe jumătate.

Un Raport Intern al CNADNR consemnează faptul că o parte dintre cei 300 de milioane de euro pe care Compania Bechtel i-a primit de la statul român, doar pe parcursul anului în curs, reprezintă plăți nelegale. Raportul CNADNR vorbește despre facturi neconfirmate de inspectorii de șantier, despre taxe vamale, penalități de întârziere și costuri indirecte de capital achitate și pe perioada sistării lucrărilor. Raportul consemnează și numeroase deficiențe tehnice, constatate în urma inspecțiilor, de la fisuri ale structurilor de beton, până la alunecări de teren care au stricat fundația și deplasat structurile deja turnate ale autostrăzii. Se vorbește despre posibilitatea ca respectivele „defecțiuni să evolueze în timp”, dar și despre proasta „execuție a parașilor, care nu au rezolvat problema de fond”. Concluziile au fost urmarea unor inspecții pe teren.

Specialiștii au mai îndrăznit să spună încă un mare adevăr despre Bechtel: „Construcții au aplicat tehnologii greșite, care au implicat excavații excesive ceea ce implică a dus la un cost majorat, care a fost suportat de partea română”.

În respectul raport CNADNR ridică în premieră problema capacității Bechtel de a finaliza autostrada și ia în calcul penalizarea pe care ar trebui să o aplice Companiei Bechtel.

Culmea este că, cea care a plătit până acum penalități, a fost mereu CNADNR către Be-

chtel, pentru întârzierea termenelor de plată, către aceștia din urmă.

Dar CNADNR este legată de mâini și de picioare în relația cu Bechtel, din cauza clauzelor contractuale și a angajamentelor în care s-a prins Compania de Autostrăzi.

Conform Companiei de Autostrăzi, sunt în execuție zece tronsoane de autostradă. Potrivit CNADNR, se lucrează la două sectoare ale autostrăzii Transilvania (A3), dar și pe tronsoane din A4, respectiv București–Moara Vlăsiei – Ploiești, și pe segmentul final al A2, pe

Cine este vinovat? FMI!

Fondul Monetar Internațional (FMI) nu este de acord cu continuarea investițiilor în autostrăzi și drumuri dacă sunt finanțate cu bani de la Banca Europeană pentru Investiții întrucât astfel ar crește și mai mult deficitul bugetar, afirma ministrul Transporturilor, Radu Berceanu. „Nu ne dă voie FMI să continuăm investițiile, pentru că mărim deficitul bugetar. Au spus: «cheltuiți cu 500 de milioane mai mult în investiții în infrastructură și mai puțin cu 500 de milioane la salarii. Ați depășit per-total la salarii și la cheltuieli cu bunurile și serviciile», s-a explicat Berceanu. Compania de Autostrăzi se află în monitorizarea specială a FMI, pentru reducerea banilor proveniți de la bugetul de stat.

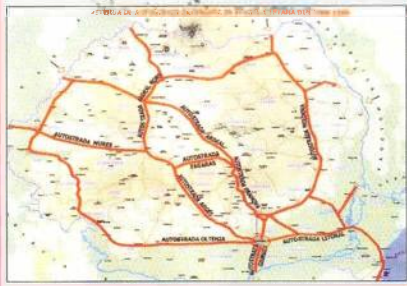
Constanța —
Medgidia

Autostrada
Nokia,
un veșnic
proiect

Berceanu:
„1.800
kilometri
de autostradă”

3.200 de km de autostradă comunistă

Ceaușescu a conceput pentru România, înainte de 1970, un program complet care viza construcția a nu mai puțin de 3.200 de kilometri de autostradă. Proiectele de azi sunt identice cu cele concepute de inginerii de la Institutul de Proiectări pentru Transporturi Auto, Navale și Aeriene (IPTANA), în perioada 1967–1970. Proiectele IPTANA au fost concepute după recensământul mașinilor în circulație realizat în 1965 și în 1967–1968, care arată tendințele creșterii numărului de mașini la 100.000 de locuitori. În 1977, România s-a implicat, alături de alte zece state, în realizarea unei infrastructuri integrate, adică exact coridoarele de transport pan-europene de azi.

gajării în licitație, cel puțin 20.000 de metri cubi de asfalt. „Cantitatea cerută nu s-a turnat în ultimii 40 de ani în întreaga România. Este un cerc vicios. Nu intri la licitație pentru că nu ai făcut acest volum de lucrări și nu îl faci pentru că niciodată nu ești primit la licitație”, spune patronul unei firme autohtone, căzut la licitație, dar care are o cifră de afaceri de sute de milioane de euro, citat de *Mediafax*. De ce se întâmplă asta, nu a putut nimeni din CNADNR să explice.

Costurile evaluate sunt de 314 milioane de euro, iar oficial lucrările trebuiau să demareze în trimestrul II al acestui an și să se finalizeze (ce utopie!) la finele lui 2010, adică într-un an de acum încolo! Asta în condițiile în care proiectul prevede 15 poduri și 10 pasaje!

Situația Deva – Orăștie seamănă foarte bine cu cea ce se întâmplă pe acest segment. Segmentul de 19 kilometri nu găsește constructor.

Este drept că este cotelat ca fiind unul dificil, dat fiind faptul că are, din proiect, incluse 12 poduri și două pasaje. Dar valoarea investiției este de 224 milioane și CNADNR susține că banii există. Construcția trebuia începută în martie 2009 și avea termen de execuție de 24 de luni. Dar lucrările nu au început încă. Neoficial, lucrările nu se vor termina mai înainte de 2015, din cauza restricțiilor impuse de FMI și a faptului că din cauza unor interese necunoscute CNADNR nu vrea să găsească un constructor competent.

CNADNR are în fază de proiect, de mai bine de doi ani, un studiu pentru autostrada Jucu–Dej, supranumită și „Autostrada Nokia”, și prelungirea acesteia cu un drum expres până la Bistrița, valoarea estimativă fiind de 3,66 milioane de lei de la bugetul de stat. Șoseaua va extinde autostrada Nokia, Cluj–Jucu, până la Dej, unde grupul german *Kolbenschmidt* produce blocuri motoare pentru modelele *Porsche*, *Jaguar* și *Mercedes*. Singura certitudine este că cei 75 de kilometri nu s-au concre-

tizat nici măcar pe hârtie, deși au costat deja bugetul Companiei 700.000 de lei, reprezentând costul studiilor și plata comisiilor de avizare și a licitațiilor eșuate.

Ministerul Transporturilor și Compania de Autostrăzi au trasat, cu creionul pe hârtie, o utopie! 1.800 kilometri de autostradă, până în 2013, și investiții de 12,8 miliarde de euro. Berceanu afirma, în februarie 2007, următoarele: „Conform noilor estimări, la sfârșitul anului (2007 – n.a.) vor fi în exploatare 298 de kilometri de autostradă, adică se termină A2 până la Constanța, 420 de kilometri la finele anului viitor (2008 – n.a.), adică finalizarea primului segment din A3 și până la 795 de kilometri la finele lui 2009”. Berceanu continua predicțiile și promitea că în 2013 ar urma să fie în folosință, în România, exact 1.794 km de autostrăzi.

text Silvana Pătrășcanu

foto Octavian Tibăr

Peste 130 de ani

Infrastructura rutieră din România o va ajunge din urmă pe cea din Vest peste 130 de ani, și asta dacă se păstrează ritmul de dezvoltare din anii 2000–2004 (perioada cu cea mai intensă dezvoltare din ultimii ani), se arată într-un studiu al companiei de consultanță *A.T. Kearney*. „Chiar dacă piața românească va crește cu 30 la sută pe an până în 2012, România va avea nevoie între 130 și 150 de ani pentru a ajunge la standardele de infrastructură rutieră ale Europei de Vest”, a declarat consultantul *A.T. Kearney*, Iulian Cârciumaru. Densitatea drumurilor din România este de patru ori mai mică față de alte state din Europa de Est și Centrală și de 14 ori mai mică față de densitatea din țările dezvoltate. Conform ultimelor cifre oficiale, Guvernul a alocat 10 miliarde de euro pentru investițiile publice în infrastructură în 2009, la care s-au adăugat cele 3,4 miliarde de euro de la Uniunea Europeană. „Chiar și în acest ritm, tot peste 100 de ani sunt necesari”.

porțiunea Cernavodă–Medgidia–Constanța, și pe Arad–Timișoara.

Pe autostrada A2, între Cernavodă și Constanța, se zice că o să se poată circula din 2011. Pe autostrada Transilvania ar trebui să duduie mașinile de la 1 ianuarie 2014.

Cea mai mare realizare a ultimului an este însă primul tronson al autostrăzii București–Ploiești, despre care se afirmă că va fi dat în folosință la jumătatea anului viitor. Către Bechtel urmează a fi direcționat 15 la sută din bugetul CNADNR pentru anul viitor. Teoretic este frumos. În ritmul acesta este posibil să depășim Bulgaria, doar că în practică nu a fost dat în folosință nici măcar un kilometru de autostradă, în ultimii patru ani!

Cei 32 de kilometri care au fost proiectați deja își caută constructor din 2006. În iulie 2009 CNADNR a anulat, spre exemplu, o licitație după ce a schimbat, cu patru zile înainte de termenul de depunere a ofertelor finale, procedura de achiziție, din licitație deschisă, în licitație cu precalificare. De ce nu vrea Compania să găsească constructor pentru segmentul Deva–Orăștie, nu se știe.

Compania de autostrăzi a scos acest proiect la licitație pentru a treia oară la începutul lui octombrie. Licitația va avea loc în decembrie. Fără explicații, caietul de sarcini a fost astfel alcătuit încât au fost evident favorizate firme străine în detrimentul constructorilor autohtoni. Concret, Compania cere ca viitorul constructor să fi turnat, la momentul an-

Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (ANRMAP) a găsit, verificat și amendat numeroase nereguli în contractele de achiziții publice încheiate de CNADNR între 2006 și 2008. Decizia finală, care a și fost aplicată, a fost amendarea Companiei de Autostrăzi cu 71.000 de euro. Au fost sancționate contractul de deszăpezire a autostrăzilor A1 și A2, atribuit fără licitație în 2008. A fost sancționat și contractul de 1,15 milioane de euro, privind deszăpezirea pe A1 și A2, atribuit către *Romprest Service*. CNADNR trebuie să plătească alți 70.000 de lei și pentru contractul încheiat cu biroul de avocatură „Dragomir și Asociații”, deoarece atribuirea a fost făcută direct.

Herta Müller —

O cravașă peste fața României

A luat sau nu România Premiul Nobel? Iată o întrebare. Care nu vine singură. Pentru că, după ea, vin altele. Dacă Herta Müller, care a trăit mai bine de treizeci și trei de ani în România și a fost cetățean român... e româncă? Nu? Nemțoaică? Deși a trăit mai mult de jumătate din viață în România? Deși a scris despre realitățile Securității românești? Despre persecuțiile ei de aici... Greu de spus: să ne bucurăm sau să ne întristăm?

Am să încerc să ocolesc, acum, la o lună după anunțul juriului Nobel, toate poncifele. Orice material jurnalistic despre Herta Müller începea cu acel faimos & anacronic anunț: „S-a născut la Nițchidorf...”

Păi, bine-bine, de ce nu știam și până acum că „s-a născut la Nițchidorf”? În țara în care s-a născut premianta Nobel, se știa *foarte puțin* sau, oricum, *puțin* despre ea. Nu mă refer aici la scriitori: scriitorii români o cunoșteau pe Herta Müller. Mă refer la intelectuali. În memoria & conștiința intelectualilor, era *cvasi-inexistentă*. Mircea Cărtărescu, de exemplu, era mult mai bine cunoscut. Și putem produce o listă de scriitori *evident* mai populari: Mircea Dinăscu, Fănuș Neagu, Nicolae Breban ș.a. Acum, se halesc informații pe pâine despre ea! Culmea inculturii românești: atenție, un om născut în România ia Nobelul, da, nene, ăla după care visasem și sus-pinasem GENERAȚII ÎNTREGI, de la Blaga & Arghezi încoace. Și? Și nu e cunoscut în țara lui! Că, nu-i așa, nimeni nu-i profet în Nazarethul Galileei mamei lui... Nu-i așa că-i pedeapsă pentru neamul românesc? Da, o cetățeană română de origine șvăbească/germană, mă rog, cum se spunea, *politically correct*, pe vremea răposatului-regim-împușcat-în-cap, care, MARE ATENȚIE, a trăit vreo treiszeci de ani printre noi, aici, a mâncat salam-cusoia, a luat, nene, *premiu lu' nobel*. Oaau, de-ți vine să caști gura ca după decapotabile roșii! **Mai mult de jumătate** din viața ei de premiul lui nobel ea a trăit-o cu noi, aici, lângă noi. Printre noi. Și noi habar nu avem de ea! De ce? Asta e întrebarea: de ce? Păi, în primul rând,

**Regele
se nclină
și ucide**

**În „clubul
învinșilor”,
nume ilustre**

că de scris scrie mai cu seamă în germană. Buun! Și nu se găsea nimeni, la o adică, să ne traducă ce scrie femeia asta? Ba da! Dar, hai să o luăm personal, pentru că io întotdeauna o iau personal, așa-mi place mie s-o iau: câte cărți, mari și late, ați citit semnate de Herta? Eu, una. În *coc locuiește o damă*. Volumul de la Editura Vinea, probabil cea mai bună editură de poezie din România (*probably the best beer in the world*). Și despre Nițchidorf pun pariu că noi, românii, în afara bănățenilor, nici nu (prea) știam că există pe hartă.

De ce? Stăruie întrebarea. De ce era o anonimă Herta Müller în țara natală? Pentru că Herta Müller, deși are o influență covârșitoare în Germania, e o cvasinecunoscută în România. Dacă ar trece pe stradă, 99 de trecători din 100 – sau, ce spun eu, din 1.000, poate! – nu ar recunoaște-o. Dacă nu băgăm în seamă ceva apariții pe la *POL-ROM*, și mai altele câteva, nu prea avem „marfă”. Da, *Regele se nclină și ucide*. Oricum am da-o, tot e puțin. Nemții, culmea, o consideră pe autoare cam... româncă. Unii, cel puțin. Până acum, cel puțin. Până la Nobel. Sigur, de-acum, o vor considera, poate, covârșitor „nemțoaică”. Doar a luat *nobelul*, nu? Un oarecare premiu acordat de un juriu nordic, dintr-o națiune de blonzi, care e un *complex absolut* pentru literatura română.

O tipă care arată cam ca (și) Chaplin machiat. Dar o ființă caldă. Pătimașă. Chiar dacă ascunsă sub răceală, trac, crispăre, suferință, calote polare. Mie îmi place Herta Müller. Nu știu de ce, dar îmi place această ființă a *la Greta Garbo*, un clown trist: asta îmi evocă ființa asta.

Am cunoscut-o personal, deși mă îndoiesc că ea își aduce aminte mare lucru din acea sală festivă (de unde am și câteva fotografii amintire, împreună cu Horia Roman Patapievici!), în care ea, Herta, părea căzută din lună. A vorbit Nora Iuga foarte călduros, la ICR (Institutul Cultural Român), despre ea. Apoi, în aceeași notă, Horia Roman Patapievici, care stătea chiar în proximitatea mea. Figura ei are ceva dintr-o mască. Dar nu e o mască a falsității, ci una a suferinței.

În ultimul an, doi scriitori români au fost invitați la un congres de la Stockholm. Unul dintre ei, Mircea

Cărtărescu (față de care am un mare respect, sper că, în viitor, poate voi trăi și o prietenie, deocamdată, însă, nu s-a întâmplat!) – și care are și o mare operă, a dat

prima capodoperă a generației 80, *LEVANTUL*, în poezie, iar apoi *ORBITOR*, în proză, iar a doua persoană – Herta Müller. Opera Hertei este o operă *militantă*. În primul rând, pentru adevăr. Iar Premiul Nobel vrea, astăzi – și, poate, pe bună dreptate – opere *militante*. Angajate. În probleme de conștiință. Mi se pare, într-un fel, *fair enough*. Opere care dau seama despre o comunitate, cum ar fi cea germană/șvabi/sași, despre „deposedați”, cum spune și motivația juriului. Deci, literatura este mai importantă atunci când este angajată. Asta vrea să transmită juriul Nobel. Literatura e un document al epocii sale. „Proza frustă” a Herthei, asta a plăcut juriului. Și Herta a învins chiar câteva „piese grele”. „De colecție”. Ar fi îndeajuns să enunțăm numele: Mario Vargas Llosa (Peru), Thomas Pynchon (Statele Unite ale Americii... da, ăla cu *Strigarea lotului 49*), Philip Roth (tot din partea Statelor Unite), Joyce Carol Oates (idem-ibidem)... Să mai pun nume? Eu zic că e îndeajuns. Performanța Hertei Müller, cel puțin în ochii juriului Nobel, e evidentă.

Dar să mai enunț o ultimă întrebare, aflată, de fapt, și la început: a luat România Premiul Nobel? Adică e de bine sau nu? Sau nu prea? Evident că o să-mi spuneti că nu o țară ia premiul, ci un om. Adevărat. Dar, uneori, nu mai știi cine l-a luat. De pildă, dacă îl lua Eugen Ionescu, cu care atitudinea dură, de „NU”, de negare, a Hertei Müller chiar seamănă, pentru cine îl lua? Pentru România? Că e pe jumătate român... că a scris și în românește... Poate pentru Franța? Dar Cioran, care e din părinți români get-beget, pentru cine îl lua? Sau Gherasim Luca? Sau Eliade? Sau Ilarie Voronca, deși el a fost... departe de Premiul Nobel? Greu de spus! Și Paul Celan? Și Tristan Tzara? Premiul Nobel acordat Hertei Müller, deși ar trebui să ne și bucure, este și o cravașă aplicată peste fața României. Cel puțin a României comuniste. Totalitare. Deși, nici acum, Herta spune că n-ar putea locui în România... Am avut un Nobel pe care l-am pierdut la ruleta istoriei...!

text: **Mihail Gălățanu**

foto: **Agerpres** și **Mediafax**

„Amiralul“ Ivan Pa

eternul campion de legendă, pleacă trist de la com

Multiplu medaliat olimpic, mondial, european și național, Maestru Emerit al Sportului, Antrenor Emerit, decorat de Comitetul Internațional Olimpic cu cea mai înaltă distincție – Ordinul „Colanul de Platină”, decorat cu Ordinul „Meritul Sportiv – clasa I”, Ordinul Militar – clasele I, II, III, Ordinul Național „Serviciu Credincios” în grad de Ofițer, Ivan Patzaichin este unul dintre marii campioni de legendă pe care i-a dat sportul românesc.

În anul 1967, Patzaichin a ales să lase paradisul Deltei Dunării pentru a găsi drumul spre victorie. Nu împlinise 18 ani când a ajuns la Clubul Sportiv *Dinamo* București pentru a cuceri medalii, faimă și glorie. După 43 de ani de activitate, ca sportiv și antrenor, plimbat dintr-o poziție în alta la lotul olimpic de kaid-canoe, „amiralul” Ivan Patzaichin a decis, de curând, să se retragă. Motivul: „Un singur lucru am pretins: să fiu lăsat să-mi fac treaba. N-am fost lăsat și sper să fie bine de acum încolo”. Mare performer, mare caracter!

tzaichin,

anda „Flotilei de aur“

„Printul Deltei“,
în căutarea gloriei
la 18 ani

La München '72 a
cucerit aurul, iar
apoi a văzut
moartea cu ochii

Marea dragoste —
Georgiana, marile
pasiuni — florile
și animalele

Borș de pește „a
la Patzaichin“

Ivan Patzaichin a avut o copilărie fericită la Mila 23, în Delta Dunării: „Eram un răsfățat în limitele acelor vremuri. Mama era croitoreasa satului și mă mândream că aveam cele mai frumoase hăinuțe. Toți mă iubeau în sat pentru că eram unul dintre cei mai respectuoși copii“. Calitățile sale fizice ieșite din comun, specifice oamenilor acelor locuri, l-au recomandat pentru o carieră sportivă de senzație.

Clubul Sportiv Dinamo București l-a legitimat rapid pentru că specialiștii au văzut în ochii adolescentului de nici 18 ani licărirea aurului olimpic. „Nu mi-a fost greu să plec pentru că am venit la Dinamo «pornit» pe o medalie. Am știut încă de când am plecat din Delta că o să ajung campion“, ne-a mărturisit Patzaichin. Și nu s-au înșelat... După nici un an de antrenamente pe lacul Snagov, „Printul Deltei“ cucerea, în anul 1968,

aurul la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico. Ivan Patzaichin a continuat apoi să domine topurile două decenii la rând, cu o consecvență uluitoare, ceea ce i-a adus o inegalabilă faimă pe plan mondial.

De la extaz la agonie. Cam așa se poate defini participarea lui Ivan Patzaichin la Olimpiada din 1972. La München, Patzaichin a cucerit titlul olimpic la canoe pe distanța de 1.000 de metri. O prezență care a avut de toate: ghinion, suspans, dramă. „În serii, la puțin timp după start, mi s-a fisurat pagaea.

Longitudinal“, ne-a mărturisit „Amiralul“. Regulamentul prevedea pentru astfel de situații o pagae de rezervă, iar dacă apărea ceva neprevăzut în primii 30 de metri sportivul trebuia să ridice brațele, cursa se oprea și se relua imediat după remedierea problemei. Marele campion ne-a lămurit: „Eu am ridicat brațele, dar n-a văzut nimeni! Acum, după atâția ani, eu cred că n-au vrut să vadă. Când am realizat că nu mă bagă-n seamă, am continuat. S-a spus că am vâslit cu panoul bărcii. N-a fost așa. Cu pagaea ruptă am terminat cursa. Apoi am făcut contestație, am mers în recalificări și am câștigat și finala!“

Cariera impresionantă a lui Ivan Patzaichin a fost pigmentată și cu momente dramatice. Cu siguranță, cel mai dramatic a fost cel din 1972, tot la Jocurile Olimpice de la München. „Am

câștigat aurul, însă am trăit zile de groază. A fost atentatul palestinienilor asupra delegației Israelului și noi eram vecini. Stăteam baricadați în camere și ieșeam pe burtă în balcon“, își aduce aminte fostul antrenor al lotului olimpic de caiac-canoe.

Familia a fost un adevărat cult pentru Ivan Patzaichin. Dacă dorești să cauți o definiție pentru iubire, căsnicie și fericire, aceasta poate fi dată de cuplul format din Ivan și aleasa inimii lui, Georgiana, cea care îi este alături de mai bine de 30 de ani.

Alături de atașamentul pentru familie s-au născut, în ani, două mari pasiuni: florile și animalele. Din orice colț al lumii pe unde concura, „amiralul“ revenea acasă nu doar cu o salbă de medalii, ci și cu câte un ghiveci de flori. „Am fost singur la părinți. De aici și dragostea mea pentru animale, în special pentru câini. Ai mei plecau la petreceri și eu îi aduceam în pat cu mine“, povestește Patzaichin, zâmbind ca pe vremea copilăriei. „Animalele și florile sunt cele de la care putem învăța să iubim, să fim fericiti“, a completat Ivan.

„Dacă vreți să mâncați un borș pescăresc adevărat trebuie să veniți la noi în Delta Dunării, la Mila 23“, ne-a invitat cu prietenie Ivan Patzaichin, un specialist (și) în pregătirea mâncărilor cu pește. „Vom face un foc adevărat, care să lase un strat de jar cam de două, trei palme și la el o să fierbem o ciorbă de-o să le povestiți și nepoților de ea“, și-a continuat Patzaichin relatarea despre secretele borșului de pește.

Apoi totul a continuat cursiv, de la sine, că o poezie învățată în urmă cu mulți ani și repetată ori de câte ori este nevoie, cu mare atenție, pentru a nu omite ceva: „Rețeta tradițională din Delta spune că borșul se face cu apă din Dunăre. Cum probabil nu aveți de unde să faceți rost de apă din lac sau Dunăre și poate aveți și anumite rețineri, veți folosi apa din bucătărie. Aveți nevoie de un ceaun de 20 de litri, de vreo patru kilograme de pește mai mare (crap, caras mare, biban, somn – capul de somn dă un gust fenomenal, știucă – la care recomand tot capul și puțin din corp), 1 kg de morcovi, 1 kg de roșii bine coapte, 1 kg de cartofi, șase cepe, câțiva ardei grași, pătrunjel, leuștean, sare, piper, patru căței de usturoi și, obligatoriu, ardei iute“.

Rețeta a început să devină nu numai interesantă, dar și apetisantă.

„Și? Mai departe?“, l-am întrebat pe „Printul Deltei“. „Aveți răbdare că e de

**Ivan Patzaichin,
omul cu statuie**

**Academie de Sport
pentru București**

**„Mă bucură un
lucru: sportivii nu
mă contestă”**

**Marii campioni și
legendele lor nu
mor niciodată**

muncă. În primul rând, aruncați în ceaun, la fiert, zarzavaturile, iar cartofii îi puneți mai spre sfârșit, odată cu peștele. După ce s-au fiert bine, se scot toate zarzavaturile și peștele apoi se strecoară zeama. După aceasta puneți din nou ceaunul la foc și, când dă în câteva clocote, puneți sare și oțet după gust. Îl mai lăsați câteva clocote și apoi îl luați de pe foc, se adaugă pătrunjelul tocat mărunt, se pune un capac și se lasă așa circa 10 minute”.

Am aflat că degeaba faci borș de pește dacă nu știi să-l mănânci ca în Deltă. Învingând cu chiu cu vai pofta, pe care am pus-o în cui, am aflat de la Ivan Patzaichin și ultimele detalii: „Pe o tavă mare, în mijlocul mesei, se scoate peștele, dar nu tot. Într-o farfurie puneți un polonic de borș (fără pește) peste care mai adăugați mujdei, puțin oțet și sare de bucătărie. Mai întâi se mănâncă peștele din platou înmuiat în borșul cu mujdei după care, la sfârșit, tot în farfuria în care ați mâncat peștele se toarnă și

câteva polonice de borș iar pe deasupra leuștean proaspăt tocat. Obligatoriu să aveți la masă ardei iute și o mămăligă mare, numai bună pentru zeamă”.

Un mic secret este și mujdeul care se prepară într-un mod anume. „Borșul de pește fără mujdei nu mai e borș. Luați cei patru căței de usturoi, îi pisați bine, bine de tot, peste ei adăugați puțină sare și mai pisați-i puțin cu o furculiță după care adăugați ulei, câte puțin, până obțineți o pastă mai groasă, ca maioneza. În caz că s-a tăiat puneți puțin oțet, că nu are cum să nu iasă...”

Pentru Ivan Patzaichin e destul de dificil, chiar incomod, să iasă pe stradă pentru că riscă să nu mai ajungă la destinația fixată. În general, oamenii îl recunosc ușor și îl întreabă câte și mai câte despre impresionanta sa carieră sportivă. Patzaichin recunoaște asta: „Simt zilnic simpatia oamenilor de pe stradă și pe această cale vreau să le mulțumesc pentru că îmi apreciază munca și perfor-

manțele. Pe drum, la piață, la teatru, în restaurant sau la cafenea mă întreabă ba de una, ba de alta”.

Statuia din fața stadionului Dinamo l-a făcut și mai renumit. Astăzi, dacă întrebi pe cineva cine a fost Ivan Patzaichin, mai mult ca sigur va face trimiteri și la cunoscuta statuie. „Unii mă recomandă într-o manieră de-a dreptul haioasă: «Nu-l știți pe Ivan? E omul cu statuia de la stadionul Dinamo!»”, a explicat Ivan Patzaichin.

La 550 de ani de atestare documentară a Bucureștiului, campionul-legendă Ivan Patzaichin face un apel către autorități pentru a se implica serios în susținerea sportului: „Se pot face multe în București pentru sport. Nu avem un stadion adevărat, bazine de înot, baze de pregătire, școli dotate cu ceea ce trebuie pentru sport. Oamenii sunt sănătoși și frumoși dacă fac

sport. Bucureștiul, ca metropolă europeană, ar trebui să aibă o Academie de Sport, multidisciplinară, pentru că resurse umane există. Degeaba avem tineri talentați, cu potențial, cu excelente rezultate la învățătură dacă nu avem grijă ca ei să se dezvolte armonios. Sportul este un instrument de susținere a unui standard de viață de tip european dar și o sursă pentru modelarea caracterului uman”.

Deși nu vrea s-o spună deschis, Ivan Patzaichin are în suflet o mare tristețe. Decizia de a renunța la lotul olimpic de kaiac-canoe se datorează, în exclusivitate, atitudinii duplicitate a federației de specialitate. Pe de o parte, cei de acolo spun că nu l-au demis. Pe de altă parte, reprezentanții acestui for spun că s-a ajuns aici deoarece Patzaichin nu și-ar fi îndeplinit obiectivele, nici anul trecut, nici anul acesta și că totul a mers din ce în ce mai prost.

Adevărul este cu totul altul: „Nu mi-am dat nici o demisie și nimeni nu o să mă demită. Nu mi-am mai depus candidatura pentru un post pe care să îl ocup de la anul. Atât. Sper să fiu mai liber pentru că în acești 43 de ani de activitate mi-am sacrificat familia și prietenii. Mă bucură un lucru: sportivii nu mă contestă. Să scoți un campion mondial sau olimpic este o performanță unică. Sunt fericit pentru ce am realizat în viața mea și în cariera de antrenor. Este trist pentru că baze de antrenament nu prea mai avem. Nu cred că în aceste condiții ne mai putem califica la vreun turneu. Am renunțat și sper să vină altcineva să facă mai mult. Un singur lucru am pretins: să fiu lăsat să-mi fac treaba. N-am fost lăsat și sper să fie bine de acum încolo”, a declarat Ivan Patzaichin la postul de radio Sport Total FM.

Impresionanta carieră a lui Ivan Patzaichin e greu de definit cu un cuvânt sau o frază. Poate că cifrele sunt mai potrivite decât cuvintele, ele arătând în termeni reali fabuloasele sale performanțe: 5 – la atâtea Olimpiade a participat Ivan Patzaichin în cariera sa; 7 – numărul de medalii câștigate la Jocurile Olimpice, dintre care patru de aur și trei de argint; 11 – reprezintă participările la Campionatele Mondiale; 22 de medalii cucerite la Campionatele Mondiale – opt de aur, patru de argint și zece de bronz; 1 – un titlu de campion european; 27 de titluri de campion al României cucerite ca sportiv; peste 150 de medalii obținute ca tehnician la loturile naționale.

text: **Nicolae Predeșel**

foto: **Octavian Tîbăr**

Acum ai cea mai bogată ofertă pentru Revelion

REVELION VIENA

Autocar, 6 zile / 5 nopți

29.12 – de la **199 € + 299 lei**

Avion, 5 zile / 4 nopți

30.12 – de la **499 €**

CRĂCIUN VIENA

Autocar, 6 zile / 5 nopți

22.12 – de la **199 € + 299 lei**

REVELION SALZBURG

Autocar, 6 zile / 5 nopți

28.12 – de la **249 € + 399 lei**

REVELION BUDAPESTA

Autocar, 5 zile / 4 nopți

29.12 – de la **189 € + 299 lei**

REVELION CROAȚIA

Autocar, 7 zile / 6 nopți

28.12 – de la **239 € + 399 lei**

REVELION ATENA

Autocar, 8 zile / 6 nopți

27.12 – de la **199 € + 399 lei**

Avion, 5 zile / 4 nopți

30.12 – de la **379 €**

REVELION RIVIERA OLIMPULUI

Autocar, 6 zile / 4 nopți

28.12 – de la **99 € + 299 lei**

REVELION PARIS

Autocar, 10 zile / 9 nopți

27.12 – de la **349 € + 399 lei**

Avion, 5 zile / 4 nopți

30.12 – de la **479 €**

REVELION LONDRA

Avion, 5 zile / 4 nopți

30.12 – de la **549 €**

REVELION BARCELONA

Avion, 6 zile / 5 nopți

29.12 – de la **549 €**

REVELION ISRAEL

Avion, 8 zile / 7 nopți

27.12 – de la **875 €**

REVELION IORDANIA

Avion, 9 zile / 8 nopți

26.12 – de la **995 €**

REVELION INDIA

Avion, 8 zile / 5 nopți

28.12 – de la **989 €**

REVELION EGIPT

Avion, 7 zile / 6 nopți

27.12 – de la **424 €**

BUCUREȘTI
021 313 52 26

CLUJ
0264 411 101

TIMIȘOARA
0256 433 205

BACĂU
0234 525 298

www.christiantour.ro

CHRISTIAN
TOUR

Skull

& Bones

Skull and Bones este una dintre cele mai controversate, puternice și vechi organizații secrete, care activează și își exercită influența pe teritoriul Statelor Unite. Această grupare își pregătește membrii pentru a-i propulsa în funcții de conducere, prin care să își poată manifesta influența și să servească propriilor sale interese politice, economice, militare. Față de alte grupări, **Skull and Bones** se distinge printr-un număr foarte restrâns de inițiați, 1.200 de-a lungul timpului, ceea ce imprimă un aer „familiar” acestei organizații. O selecție dură, astfel concentrându-se puterea în mâna unui grup restrâns de indivizi.

Skull and Bones, un „personaj principal” demn de noul roman al lui Dan Brown, Simbolul pierdut

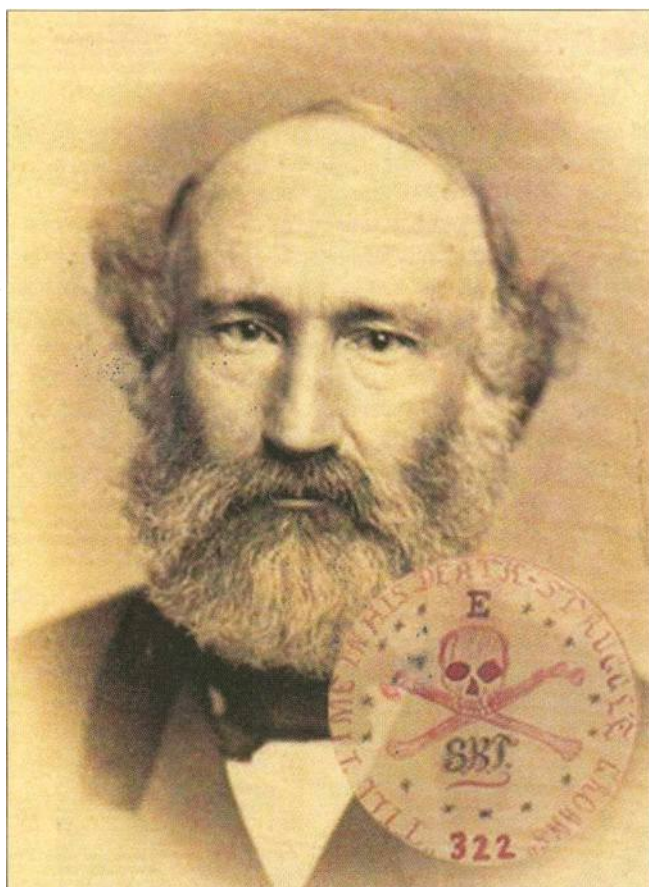
S

Skull and Bones (Cranii și Oase) a fost înființată în 1832, la celebrul Colegiu Yale, din New Haven, Connecticut, de către William Huntington

Russell și Alphonso Taft, care aparțineau unor familii influente, cu tradiție, care astfel au putut și să finanțeze mișcările

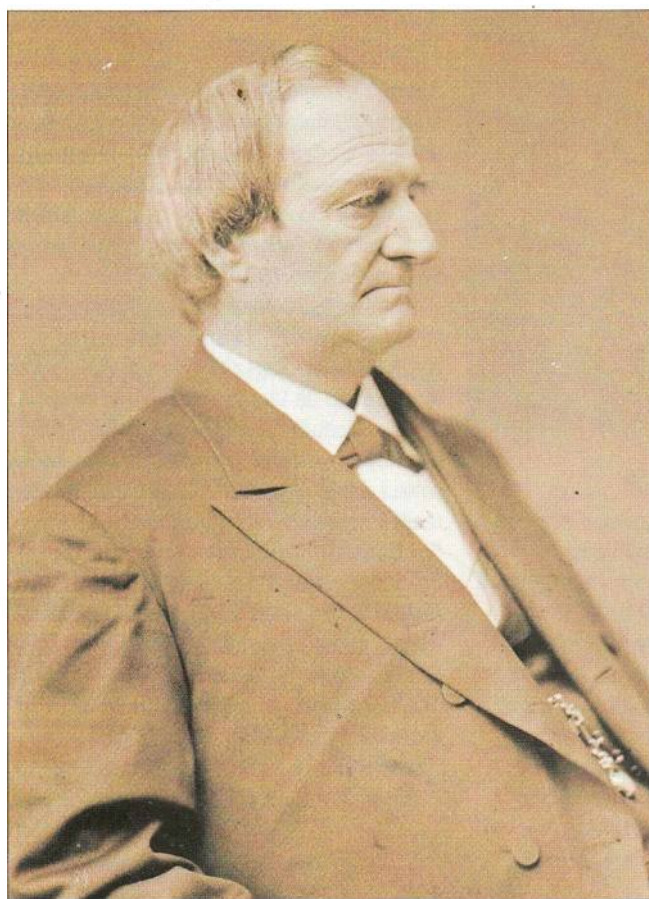
organizației din banii rezultați din comerțul de opiu din Estul îndepărtat (o rudă apropiată a lui Russell era cel mai important importator de opiu din India, la vremea respectivă). Viitorii membri erau și sunt și în prezent selectați exclusiv din rândurile studenților. Erau doar foarte puțini cei care puteau accede la condiția de *bonemen* (cum se autointitulau): un element foarte important îl constituia

apartenența la o familie înstărită, cu tradiție, protestantă sau catolică – mulți dintre membri erau descendenți ai primilor colonizatori ai Noii Anglii. În fiecare primăvară sunt aleși 15 studenți din ultimul an de studiu să se alăture organizației. Ritualul de acceptare este inspirat din masonerie, are un aer sumbru, satanic, și se desfășoară astfel: membrii stau întinși în coșciuge. Peste tot sunt

**William Huntington Russell
și Alphonso Taft,
cofondatorii
organizației Skull
and Bones**

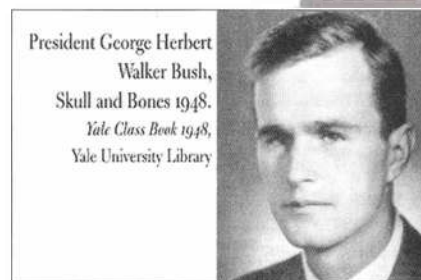
împrăștiate zeci de cranii, umane și animale. Pe o masă este așezată o cutie de sticlă în care se află un cutiț plin de sânge. Se pare că participanții se dedau și unor practici sexuale deviate, care se voiau cu caracter purificator. Acest rit

însemna, ca orice rit, de altfel, moartea simbolică și renașterea, accederea la un alt tip de umanitate, îmbrățișarea unui alt tip de existență dedicat în exclusivitate confreriei. Unul dintre jurăminte era al păstrării tăcerii absolute nu neapărat asupra apartenenței la această mișcare, cât asupra „obiectivelor” și modului de existență al unui „om al oaselor”.

Conform unui document *Skull & Bones* din 1940, ceremonia de inițiere implică astfel de „ceremonii”: „Om nou așezat în sicriu – purtat în partea centrală a clădirii. Om nou ridicat în slăvi și renăscut în societate. Scos din sicriu și primind robele cu simboluri pe ele. Un os având înscris pe el numele său este azvârlit pe o grămadă de oase la începutul fiecărei adunări”. Astfel de ritualuri se desfășurau într-un loc denumit *The Tomb* (Mormântul), o clădire fără ferestre din incinta campusului universitar, spațiul unde aveau loc manifestările inițiatice, dar și întâlnirile organizației. În această „cameră sacră” se află citatul în germană: „Cine a fost nebunul, cine a fost înțeleptul, cerșetorul sau regele? Săraci sau bogați, cu toții sunt la fel în fața morții!” – text care se regăsește și în ritualurile francmasoneriei germane, fapt care a stârnit controverse față de originea acestei mișcări. Oricum, *Skull and Bones* a simpatizat întotdeauna cu nazismul – unele surse susțin că a fost implicată activ în extinderea fascismului german și că l-a susținut fervent, la vremea respectivă, pe Hitler (se pare că în „mormânt” există, la loc de cinste, obiecte din colecția personală de argint a celui care a declanșat Holocaustul).

Aproape toate elementele, simbolurile acestei mișcări se pot circumscrie unei sfere demonologice, mai mult sau mai puțin naive în expresia ei. De aceea, grupării i-a fost atribuit un caracter satanic. Însăși emblema *Skull and Bones* este sugestivă în acest sens: un craniu așezat peste două oase, sub care apare enigmaticul număr 322 – s-a susținut că numărul are legătură cu anul morții oratorului atenian Demostene. La sfârșitul secolului trecut, s-a vehiculat ideea că *bonesmen*-ii profanează morminte, iar nepotul vestitului conducător apaș Geronimo susținea că craniul bunicului său a fost furat de un membru *Skull and Bones* în timpul Primului Război Mondial și că acesta constituie un obiect de venerație în riturile acestei organizații. Mai mult, unele documente (dar în astfel de contexte, fiecare document devine apocrif) descoperite arată că însuși Prescott Bush (bunicul fostului președinte american) ar fi „furat” craniul legendarului apaș.

Membri marcanți

Întrebarea este cum această elitistă societate secretă, cu un număr atât de restrâns de membri, a fost într-atât de influentă, „operantă”, încât să poată ieși din rândurile ei trei președinți americani, doi miniștri ai Justiției, peste 20 de senatori și o mulțime de congressmeni. Nu mai amintim despre ipoteza conform căreia CIA era condusă tot de foști studenți de la Yale care au primit „botezul” oaselor în morminte. Cel mai important reprezentant al *Skull and Bones* este, fără doar și poate, George W. Bush (numele de cod era „Provizoriul”, din cauza indeciziei sale). În autobiografia sa, fostul președinte american scria: „În ultimul an, am intrat în *Skull and Bones*, o societate secretă, atât de secretă încât nu mai pot spune altceva” – și asta e tot. E interesant de menționat că atât tatăl, George H. W. Bush (era numit „Magog” datorită acumularii unei mai vâste experiențe sexuale, raportat la ceilalți *bonesmen*), cât și bunicul, Prescott, erau „oameni ai oaselor”.

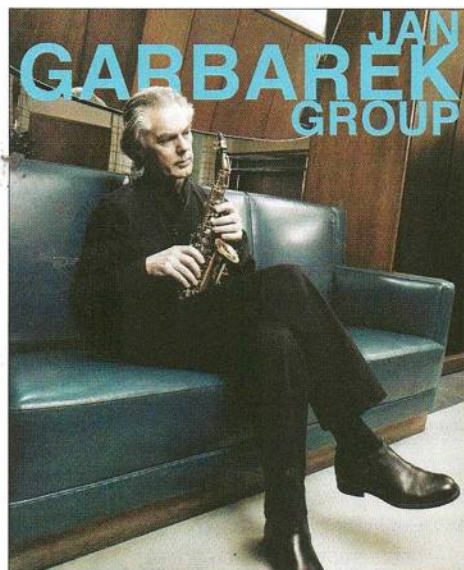
În 2004, coincidență deconcertantă, George W. Bush s-a confruntat la candidatura Statelor Unite tot cu un *bonesmen*, John Kerry. Acesta din urmă, într-un interviu televizat, a declarat în legătură cu natura ritualurilor *Skull and Bones*: „Aș vrea să existe un secret pe care să-l pot da în vileag, dar nu pot să fac acest lucru”. Tot Kerry a pledat pentru includerea femeilor în rândul confreriei, care, până atunci, era exclusiv formată din bărbați, și care mai mult de un secol a fost marcat antisemită. Scopul mișcării de a-și propulsa membrii în poziții strategice, de conducere, este mai mult decât transparent, însă nu și modalitățile la care recurge pentru a ajunge la acestea...

Organizație mafiotoasă, grupare fascistă, profanare de morminte, ritualuri sataniste, sau doar o confrerie care-și alege reprezentanți pentru a conduce măcar o parte din lume. Misterul legat de *Skull and Bones* va persista. Puterea celor legați de acest ordin este prea mare. Această putere a lor face misterul invulnerabil, enigma, de nepătruns. Numele multor persoane cu o influență decisivă în istoria lumii îl știm, însă nu și ce ascunde acest nume și câte oase se află în spatele acestui mister...

text Teodor Dună

Jan Garbarek, un rege al jazz-ului în România

Legenda vie a jazz-ului - Jan Garbarek, va concerta pe 25 noiembrie, la Sala Palatului, sub egida festivalului „Masters of Jazz”. Născut în 1947 la Mysen, Norvegia, celebrul saxofonist a început să înregistreze spre sfârșitul anilor '60, cu interpretări remarcabile din piese ale compozitorului american de jazz George Russell, cum ar fi *Othello Ballet Suite* și *Electronic Sonata for Souls Loved by Nature*. Dacă la început se părea că este un discipol al lui Albert Ayler și Peter Brötzmann, din 1973 a întors spatele disonanțelor din jazz-ul de avangardă, adoptând un stil original, compozițiile sale împletind influențele scandinave cu cele orientale, motivele ascetice cu imaginile medievale. Cu un portofoliu de peste 60 de albume lansate de-a lungul carierei, Jan Garbarek este considerat promotorul jazz-ului ambiental. A colaborat cu artiști de calibrul, cum ar fi Keith Jarrett, Anouar Brahem, Gary Peacock sau Badé Fateh Ali Khan. Sound-ul inconfundabil al lui Jan Garbarek are ceva special, ce reușește să transporte publicul într-o zonă ireală, combinând ritmuri tribale de tobe cu sunete rock, muzică electronică și beaturi africane. În 1993, când muzica gregoriană era în mare vogă, albumul său, *Officium*, o colaborare cu interpreti de muzică vocală din „Hilliard Ensemble”, a devenit unul dintre cele mai bine vândute albume ECM din toate timpurile, ajungând din urmă topurile pop în câteva țări europene (urmat în 1999 de *Mnemosyne*). Jan Garbarek a mai fost în România, în 2007, când a susținut un recital, împreună cu grupul său, la Festivalul Internațional de Jazz de la Gârâna.

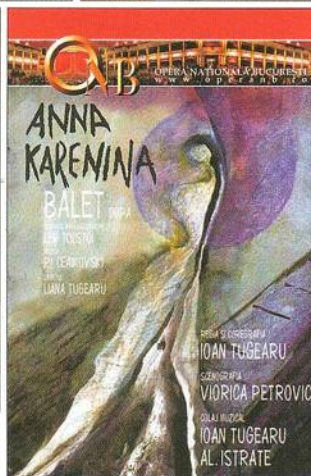
Mihaela Martin și Prokofiev la Ateneu

Joi 26 și vineri 27 noiembrie, începând cu ora 19, o puteți asculta la Ateneu pe Mihaela Martin, acompaniată de Orchestra simfonică a Filarmonicii GEORGE ENESCU. Sub bagheta dirijorului Yasuo Shinozaki, ea va interpreta *Concertul nr. 1 pentru vioară și orchestră* de Prokofiev. Din program mai fac parte suita *Prin Munții Apuseni*, de Marțian Negrea, și *Concertul pentru orchestră* de Bartok. Mihaela Martin a cântat în cariera sa alături de BBC Symphony, the Royal Philharmonic, the Montreal Symphony, Mozarteum Salzburg, Gewandhaus Leipzig, Hollywood Bowl, cu mari dirijori precum Kurt Masur, Nikolaus Harnoncourt, Charles Dutoit, Neeme Järvi. Cea despre care *Washington Post* a scris: „Mihaela Martin... a interpretat cu energie și virtuozitate, calități care sunt premisa succesului. Concentrarea sa e absolută, este sigură pe sine și, mai presus de toate, are imaginație”, îmbină cu pasiune activitatea solistică și activitățile pedagogice (susține cursuri în toată lumea). Vioara pe care cântă este o J.B. Guadagnini din 1748.

Tennessee Williams, la Teatrul Mic

După succesul de public cu spectacolul *Jacques sau supunerea* de Eugene Ionesco, regizorul Florin Fătulescu revine la Teatrul Mic, în luna noiembrie, cu o nouă propunere: *Casa termitelor* de Tennessee Williams. Ultima piesă a marelui dramaturg american, *Casa termitelor*, va fi prezentată în premieră europeană la Teatrul Mic, într-o distribuție de excepție. O ocazie de a-i vedea pe aceeași scenă pe Valeria Seciu și pe Mircea Andreescu, foști colegi de școală care se întâlnesc pentru prima dată pe scenă, după ce fiecare a avut o carieră fulminantă. Alături de cei doi, îi mai puteți vedea pe Oana Albu, Radu Zețu, Avram Birău, Valentina Popa, Vitalie Bantaș, Petrică Moraru, Ștefan Lupu, Radu Cristian și Niki Ieremciuc. Scenografia este semnată de Ștefan Caragiș și Liliana Cenean, iar muzica originală aparține Rodicăi Fătulescu.

Anna Karenina revine pe scena Operei

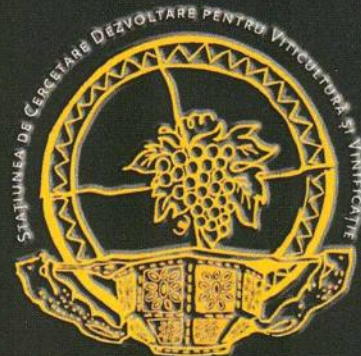
Opera Națională București a pregătit, pentru data de 28 noiembrie 2009, de la ora 18.30, un regal de dans clasic: reluarea baletului *Anna Karenina*, după romanul omonim al lui Lev Tolstoi. Spectacolul are o istorie demnă de invidiat pe scena ONB: premiera absolută din 8 noiembrie 1998 s-a bucurat de un imens succes, datorat în primul rând regiei și coregrafiei maestrului Ioan Tugearu, dar și libretului Liane Tugearu, scenografiei inspirate, semnate de Viorica Petrovici, și colajului muzical alcătuit din lucrări ale lui Piotr Ilci Ceaikovski. Nu în ultimul rând, reușita spectacolului a fost asigurată de protagoniștii memorabile montări; au făcut săli arhipline Simona Șomăcescu, Tiberiu Almosnino, Cristian Crăciun, Răsvan Mazilu, Monica Petrică. *Anna Karenina*, versiunea 2009, se bucură de o distribuție excepțională, din care fac parte Corina Dumitrescu (Anna Karenina), Gigel Ungureanu (Alexei Karenin), Alin Gheorghiu (Alexei Vronski), Monica Petrică (Betsy Tverskaia), Valentin Stoica (Acarul din Coșmar), Oana Popescu (Kitty), Virgil Ciocoiu (Levin).

Daruri de Moș Nicolae

Așa cum ne-a obișnuit de ceva vreme, Muzeul Țăranului Român ne aduce și nouă, bucureștenilor, câte puțin din farmecul tradițiilor populare. Așadar, de Moș Nicolae suntem așteptați să intrăm în sărbătorile de iarnă cu o vizită la Muzeul de la Șosea. Mai bine zis, la Târgul de Sf. Nicolae, organizat de MTR între 4 și 6 decembrie. În cadrul târgului, meșteri și artiști din toată țara vor expune lucruri frumoase din pânză, lemn, lut și alte materiale naturale, jucării pentru copii și podoabe pentru brad, instrumente muzicale, țesături și împletituri. Din experiența anilor trecuți știm că oferta generoasă și produsele foarte originale vor atrage români și turiști străini, fascinați în egală măsură și de vânzătorii-producători, gazde ospitaliere, gata ori-când să stea la povești cu „musafirii”.

pagină realizată de Corina Anghel

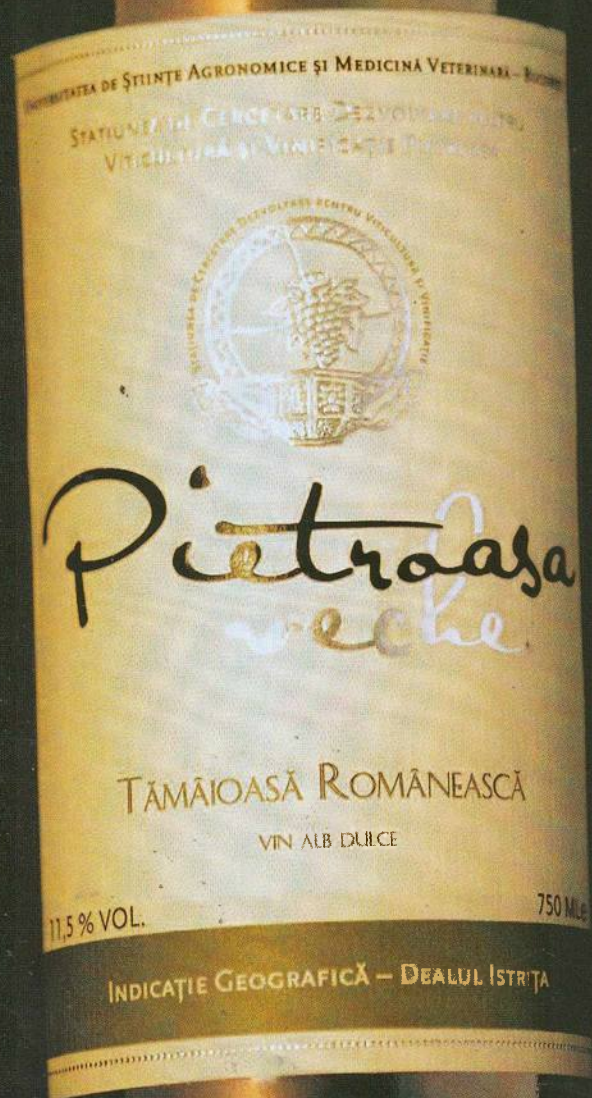
foto: arhiva Flacăra

Pietroasa

Singurul vin... universitar din România!

Aromă de tezaur

UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE
ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ – BUCUREȘTI

S.C.D.V.V. Pietroasa
Pietroasele – 127470, jud. Buzău
telefon +40(238)512317 fax +40(238)512318

www.usamv.ro

▲▲
*Nu e foarte greu să citești de
pe prompter, care e un aparat
foarte util. Dacă vrei, aici
putem să vorbim despre
mituri. Își imaginează cineva
că un om poate memora
informații despre 50 de
subiecte diferite, altele în
fiecare zi, fără să greșească
nici un cuvânt? E greu și ar fi
inutil, cred eu. Prompterul e
un aparat util care te ajută,
dar nu trebuie
să «gândească» el în locul
jurnalistului,
trebuie doar să-l ajute.*
▲▲

RALUCA ARVAT:

„Nici un om nu este un brand, tot om rămâne”

▼ **Raluca Arvat, cât mit și câtă resemnare este în viața unei vedete?**

– De ce mit? Miturile sunt despre dragoni și despre zeii egipteni, mai puțin despre vedete... care sunt și ele niște omuleți normali, care apar la televizor sau în filme. Și de ce resemnare? Mie nu-mi intră în cap cuvântul ăsta, pentru că nu-mi place ideea de resemnare, viața e așa de frumoasă, merită trăită din plin, și-apoi, dacă și vedetele trebuie să se resemneze, oamenii care au fost loviți de cutremur sau de inundații și au pierdut tot ce-au avut, ce să mai facă? Vedetele se obișnuiesc doar cu un anumit stil de abordare din partea celorlalți și nu e ceva insuportabil. Unii te iubesc, alții te urăsc, dar asta se întâmplă și când nu ești vedetă, așa sunt oamenii.

– **Raluca Arvat este un brand?**

– Naș zice, nici un om nu este un brand, tot om rămâne. Mă bucur însă că am fost o deschizătoare de drum, că am încercat ceva nou și mi-a și ieșit. Am fost norocoasă și m-a ajutat Doamne-Doamne.

– **Ce loc ocupă cariera în viața ta?**

– Naș face un top carieră-familie-viață personală-prietenietate etc. Nu prea-mi plac topurile, sunt schimbătoare, în funcție de perioada în care îmi pui întrebarea. Sigur pot doar să spun că oamenii sunt mai importanți decât orice altceva, așa că...

– **Cât poți rezista să stai departe de televiziune?**

– Nu foarte mult, și nici n-aș vrea să stau departe de televiziune foarte mult timp. Dar, să nu înțelegi că atunci când sunt în concediu nu mă pot dezlipi de televizor, pentru că trebuie făcute și

„Am spirit de aventură, dar știu și unde să mă opresc. Nu sunt genul care să iubească aventura dacă e dusă la limită, la extrem. Totul e bun în viață dacă are măsură.”

pauze de relaxare mentală. Și uite-așa, după o săptămână-două, mi se face un dor de munca mea din televiziune, de atmosferă, de colegi.

– **Mergi la stadion?**

– Când am vreme. Trebuie să recunosc totuși că mai puțin decât mi-aș dori. De multe ori, din cauza programului, nu am cum să ajung la meciurile pe care mi-aș dori să le văd din tribună. Și

nici atmosfera de pe stadioanele noastre nu e chiar cea mai plăcută, dar se vor schimba și românii, că altfel o să rămână în afara lumii.

– **Ai o echipă preferată?**

– Da, *Real Madrid* și *Liverpool*.

– **Ce sport îți place? Ce sporturi preferi?**

– Mie îmi plac foarte multe sporturi și, astfel, am și foarte mulți sportivi preferați. Dar, ca să nu mă pierd în prea multe exemple, o să enumăr doar câțiva, chiar dacă unii dintre ei nu mai sunt în activitate, dar tot glorii rămân: Hagji, Nadia, Raul – căpitanul lui *Real*, Michael Jordan, Hermann Meier, handbalistele de la *Rulmentul* – fiindcă sunt brașoveancă! (râde)...

– **De unde ideea de a fi crainic de sport?**

– Dar de ce nu? Așa m-am gândit și eu atunci când Costi Mocanu a venit și mi-a propus să prezint știri din sport la Pro TV, și cum întotdeauna am fost atrasă de lucruri noi, am zis că merită să încerc și să văd ce iese.

– **Frumusețea reprezintă atul principal al unei femei pentru a lucra în televiziune?**

– N-am stat să analizez fenomenul foarte amănunțit, dar dacă mă gândesc la Oprah îmi dau seama că frumusețea nu e un atribut care garantează succesul. Cred că mai degrabă profesionalismul și spontaneitatea sunt calități necesare pentru un om de televiziune.

– **Cum ai reușit să fii printre cei mai buni?**

– Mă bucur să aud că sunt considerată printre

cei mai buni. Întotdeauna mi-am dorit și îmi doresc să fiu între cei mai buni și muncesc mult ca să reușesc asta. Dar foarte important a fost și este votul de încredere pe care mi-l dă publicul, pentru că telespectatorii sunt cei care fac alegerile și lor le mulțumesc pentru alegerile făcute. Îmi place ceea ce fac, îmi place să fiu jurnalist, îmi place munca în televiziune și, în plus, am muncit foarte mult. Am cerut și am primit ajutor de la colegii mai experimentați atunci când am avut nevoie, am ținut cont de sfaturile utile, am furat meserie de la cei mai deștepti ca mine.

– **Ce studii ai? Te documentezi despre domeniul sportiv?**

– Am făcut Liceul de Informatică, Facultatea de Științe Economice, master în Comunicare și Relații Publice. Chiar dacă nimic nu are legătură directă cu sportul, fiecare școală pe care am făcut-o m-a ajutat să-mi structurez mintea și să fac conexiuni între tot felul de lucruri. Cât despre documentare e normal să o fac, ar fi ciudat dacă n-aș face-o. Citesc ziare de sport, caut diverse informații pe internet, mă uit la tot felul de meciuri, nu doar de fotbal, la cât mai multe competiții sportive în general.

– **Ce ai învățat de la fotbal și fotbalisti?**

– Că rezultatele cele mai bune se obțin în echipă și că șansele sunt egale pentru toți.

– **Cum suporti situațiile-limită?**

– Încerc să le depășesc cât mai bine și să învăț ceva din respectivele situații. Nu-mi plac situațiile-limită, dar cel mai bine e să înveți ceva din tot.

– **Televiziunea dezvoltă anumite calități utile în viață? Care?**

– Ca și în cazul fotbalului, televiziunea te învață să muncești în echipă, să apreciezi calitățile și forța grupului, să împarți și bunele și relele cu colegii, coechipierii; că nimic nu e bătut în cuie și că toate se pot schimba într-o clipă.

– **Câtă creativitate și cât pragmatism îi trebuie unei femei să reziste în lumea televiziunii?**

– Cred că primează creativitatea, jurnalismul e o meserie care îți cere să fii creativ. Jurnalistul e un scriitor în miniatură, pentru că în fiecare zi scrie o poveste nouă (sau vorbește despre ea) chiar dacă nu întotdeauna povestea e una frumoasă și cu happy-end, nici chiar în lumea sportului, pentru că nu întotdeauna înving românii sau cuceresc medalii olimpice de aur.

– **În ce măsură a contribuit educația dobândită în școală la evoluția ta?**

– Școala îți structurează ideile, modul de

gândire, te învață cum să pui cap la cap informațiile, unde să cauți informațiile de care ai nevoie. Restul ține de talentul de a folosi informațiile acumulate și de cât muncești de-a lungul timpului.

– **Cariera ți-a afectat în vreun fel viața personală?**

– Nu, pentru că sunt adepta echilibrului. Cariera fără viață personală nu are haz. Dacă nu ai cu cine să împarți succesul, e degeaba – au zis-o alții mai deștepti ca mine, eu doar am auzit-o, dar cred că e mult adevăr în aceste vorbe.

– **Ce faci când ai un pic de timp liber?**

„Dacă nu ești sănătos, poți să ai și banii lui Bill Gates și ai lui Abramovici la un loc, că tot e degeaba. Sănătatea e cea mai importantă și trebuie păstrată, așa că vizitele la medic sunt necesare cel puțin o dată pe an.”

– Mă întâlnesc cu prietenii și stăm la povești, merg acasă la mama la Brașov sau fug din București împreună cu iubitul meu.

– **Ai șovăit vreodată? Spui vreodată nu pot?**

– A spune că nu poți să faci ceva nu înseamnă neapărat că șovăi, ci că recunoști că ești om și că ai limite... obiective. Nu pot să ridic 30 de kilograme, pentru că nu pot, nu pentru că nu vreau. Trebuie să admiti când nu poți face ceva și să o spui și celorlalți, decât să îți iei sarcini pe care nu ai cum să le duci la capăt.

– **Ce te surprinde? Ce te motivează?**

– Mă surprinde întotdeauna ipocrizia, min-

ciuna și lipsa de obiectivitate. Mă motivează oamenii de calitate și cu idei.

– **De ce te temi?**

– De răutatea și indiferența celor din jur.

– **Ce ai ratat sau ce regreti?**

– Nu-mi place să am regrete, pentru că acțiunile pe care le-aș putea regreta oricum au trecut deja, așa că regretele ar fi inutile, timpul nu se mai întoarce. De obicei, prefer să învăț câte ceva din acțiunile ratate sau din lucrurile pe care le-am făcut prost, ca data viitoare să știu să acționez și să gândesc mai bine.

– **Cât timp îi acorzi familiei, tradiției?**

– Familia e foarte importantă pentru mine, pentru că e cea care dă stabilitate în viața fiecăruia. Tradiții se mai păstrează prea puține în ziua de azi, iar eu sunt un om care trăiește în ziua de azi.

– **Cât de importantă este iubirea pentru un cuplu?**

– Eu cred că e foarte importantă. Sigur că mai trebuie să existe încredere și respect și, cu siguranță, spiritul de echipă, pentru că și cuplul este o echipă mai mică. Dacă nu aleargă amândoi spre aceeași poartă, meciul poate fi pierdut.

– **Ce calități trebuie să aibă „bărbatul ideal” pentru Raluca Arvat?**

– Nu există femeie ideală, nu există bărbat ideal. Fiecare om găsește calități și defecte în persoana cu care-și împarte viața. Cred că mai degrabă contează cum reușește fiecare să facă balansul între aceste două părți. Partenerul ideal e cel cu care fiecare alege să-și împartă viața.

– **Are nevoie femeia de arme speciale ale seducției pentru a-și găsi și păstra jumătatea?**

– Cred că fiecare om are jumătatea lui pe pământ, doar că nimeni nu știe exact unde o găsește și când o găsește. Nu e nevoie de nici o armă specială de seducție, ci doar de naturalețe.

– **Există oare o rețetă a fericirii? Dar un antidot pentru nefericire?**

– De când e lumea se caută rețeta fericirii și eu nu am citit

nicăieri să fi fost descoperită. Se mai spune și că în căutarea fericirii supreme nu mai băgăm în seamă bucuriile mărunte ale fiecărei zile, care ne fac să trăim mai frumos.

– **Căsătoria mai are valoare sau a rămas pentru generația noastră doar un contract social?**

– Orice contract poate fi rupt, chiar și cel social. Căsătoria are valoare în sufletele celor doi parteneri care aleg să meargă împreună mai departe în viață, nu în ochii celorlalți.

– **Ce se spune despre tine cel mai des?**

– Că sunt o „zâmbăreată”...

text **Larisa Ionescu**

Publicație garantată la milimetru. BRAT dă valoare publicității în presa scrisă din România.

- auditarea tirajelor este un standard al presei scrise
- acesta este unul dintre cele peste 300 de titluri auditate de BRAT
- pentru clienții de publicitate, tirajul auditat este un avantaj competitiv
- logo-ul BRAT este simbolul credibilității, auditarea datelor de tiraj fiind o condiție esențială pentru competiția corectă în presa scrisă din România.

FLACĂRA

www.brat.ro

Cesaria, VOUS...

Înainte de Cesaria Evora, Capul Verde era o lecție de geografie. Prin ea a devenit o lecție de muzică. Și de iubire. Și de smerenie, față de misiunea pe care o îndeplinește precum un soldat. La un ordin venit de sus. Direct din stele.

La 67 de ani, Cesaria este în culmea gloriei, cu peste 4 milioane de albume vândute în toată lumea, cu zeci de Discuri de Aur, cinci premii *Grammy*, cu distincții oficiale oferite de țările în care a cântat, printre care cea mai înaltă distincție civilă franceză, Legiunea de Onoare. I se mai spune și „Diva desculță”, pentru că iese pe scenă în picioarele goale. Ca semn de solidaritate cu sărăcia și durerea Insulelor Capului Verde, unde s-a născut.

 exclusivitate

Cesaria Evora este unul dintre puținii artiști care acordă (aproape) toate interviurile solicitate. Așa am ajuns, cu câteva ore înainte de concertul din octombrie, de la București, la hotelul care a găzduit-o. Erau șapte sau opt echipe de reporteri, fotografi, cameramani, înarmați cu microfoane, „tunuri” și, mai ales, cu cunoștințe de limbă spaniolă, ba, pe alocuri, chiar portugheză (limba maternă a Divei Desculțe). Timp alocat, opt minute de fiecare. Iar întrebările mele (multe!) – erau pregătite în engleză. Deja aveam scenariul unui dialog șchiop, scurt, cu răspunsuri monosilabice. Dar m-am mobilizat rapid, am trecut la planul B reformulând interviul în franceză, gândind că poate marșează mai bine la limba țării care a lansat-o. Într-adevăr, la *Bon jour!*-ul meu, s-au luminat la față și Cesaria, și asistenta ei, o doamnă de un rafinement discret, care a exclamat: *Finalement, quelqu'un qui parle le français!* Iar cele opt minute s-au făcut aproape un sfert de oră. Un sfert de oră în care am descoperit că Cesaria este modestă cu naturalețe, din firesc, nu din simplitate. Când o întrebi despre ea, spune ce face, niciodată ce este, invocă munca, nu chemarea. Și totuși e conectată la toată creația divină și, implicit, la tot omenescul. Cesaria cântă și vorbește așa cum o floare înfloarește. Prin definiție.

Am început prin a-i prezenta revista noastră, a încercat să-i citească titlul. Și a reușit. Inclusiv „ă“-ul pe care doar vorbitorii de portugheză îl pot rosti cu ușurință, din prima. I-am spus că peste doi ani aniversăm centenarul și s-a mirat că în România se face presă de atâția ani. La fel cum s-a mirat că noi, românii, avem fructe de mango în țară. Cesaria mi-a permis, cu un zâmbet liniar, să-i spun pe nume. Dar adresarea tipic franțuzească, la persoana a doua plural, m-a salvat de jena de a tutui o făptură aproape „icoană“. Așadar...

➤ **Cesaria, sunteți într-o permanentă ardere. De unde vă luați „combustibilul“? Din experiențele parcurse, din sentimentele trăite, sau din proiecția în viitor, din speranță? Sau poate din visare?**

– Nu, nu trăiesc nici în trecut, nici în viitor. Ceea ce contează cu adevărat, o spun mereu, e ca, după fiecare turneu, să mă reîntorc acasă, unde îmi încarc de fiecare dată bateriile. Pentru a o putea lua de la început. Iar visuri n-am. Nu pot spune că visez să am aia, sau alaltă, las lucrurile să vină de la sine. Și le iau așa cum sunt. Este filosofia mea de viață.

– Sunteți numită adesea Edith Piaf a spațiului african. Vă regăsiți în această comparație?

– Edith Piaf este o mare artistă, o cântăreață pe care o admir foarte mult, dar nu agreez genul acesta de comparații. Fiecare artist este unic. Edith este Edith, Cesaria este Cesaria. Am mai fost asemănată și cu Amalia Rodrigues, în timpul unui turneu în Portugalia. Nici cu ideea asta nu mă împac. Dar, e adevărat, hazardul face să fiu comparată tocmai cu acele cântărețe pe care le iubesc.

– Înainte de a vă urca pe scenă, aveți un ritual, roștiți o mantră, o rugăciune?

– Nu, nu am un obicei anume. Singurul lucru pe care îl fac este să mă concentrez pe ceea ce urmează să se întâmple. Asta e tot.

– Faceți improvizatii pe scenă?

– Nu, nu sunt genul care inventează așa, pe loc.

– Dintre toate premiile, distincțiile care vi s-au acordat – Jacques Chirac v-a înmănat Legiunea de Onoare – pe care o iubiți cel mai mult? De care sunteți cea mai mândră?

– Țin la toate la fel de mult. Mi-au fost acordate de diferite țări, ca o recunoaștere a muncii mele și, în sufletul meu, se află toate pe același plan.

– Care este instrumentul dv. preferat? Pianul, la care cântați?

– Nu, chitara.

– Fructul preferat?

– Mango.

– Albumul pe care l-ați lansat de curând pare să fie, după nume, Rogamar (rugăciune către mare), dedicat oceanului, insulelor, oamenilor din Capul Verde?

– Noi, cei din Capul Verde, avem un mare respect pentru mare. La noi sunt multe insule, iar ca să ajungem de la o insulă la alta, trebuie să traversăm marea. În felul ăsta, ea ne unește. Și tot marea este cea care ne hrănește, la noi peștele este măr-carea de bază. Știați că avem zece insule? Capul Verde este o țară de emigranți, toți traversează marea ca să ajungă acasă. Marea are așadar un rol uriaș în viața noastră.

– Ați construit un stil în muzică, ați adus spațiului cultural capver-dian un reper artistic recunoscut și iubit de o lume întreagă. V-ați gândit să creați și o școală de mornas (stil muzical tradițional din Insulele Capului Verde, un amestec de fado portughez și blues), să creșteți o generație nouă, care să ducă mai departe moștenirea dv.?

– Nici un artist nu poate fi înlocuit total. Dar când un artist se oprește, opera lui trebuie continuată. Deci și eu, când voi înceta să mai cânt, cineva trebuie să transmită mai departe cultura, muzica noastră. Pentru asta, am creat o asociație menită să descopere noile talente.

– Și o ultimă întrebare. Ce credeți că poate salva lumea de la pierderea valorilor, de la cădere? Religia sau iubirea?

– Iubirea. Pentru că religiile creează confuzii și stârnesc conflicte.

Cesaria are și ea o întrebare:

– Știați că noul meu disc apare pe 25 octombrie? Se numește „Sentimentele mele“.

– Îl așteptăm cu nerăbdare, Cesaria.

text **Corina Anghel**

foto **Octavian Tibăr**

Încântate de cunoștință.

Vinuri cu o personalitate puternică, cu o bogăție subtilă de arome și cu gusturi unice, Pinot Grisul, Dry Muscatul și Gewurztraminerul ne îndreptătesc să vorbim despre această nouă gamă Jidvei ca despre o inimitabilă colecție de artă.

JIDVEI

Respectă-ți plăcerile!

London Sex Carding

Londra nu este nici pe departe un potențial concurent al Amsterdam-ului, spre exemplu, la titlul de capitală europeană a sexului. Londra a fost și rămâne o foarte solidă și sobră fostă capitală imperială, care se pregătește de zor să-și recapete strălucirea universală prin găzduirea Jocurilor Olimpice din 2012. Mai mult ca sigur că renumitele autobuze roșii cu etaj sau cabinele telefonice la fel de roșii vor fi și atunci parte componentă a simbolisticii orașului. Rămâne de văzut dacă autoritățile londoneze vor reuși să stopeze afișarea cardurilor de reclamă ale prostituatelor ce împânzesc cabinele telefonice din centrul turistic al inimii Commonwealth-ului.

LUX APPARTMENTS
UNHURRIED SERVICE
HOTEL VISITS AVAILABLE

BEAUTIFUL INDIAN
MODEL

598 - 0666

În Marea Britanie, cea mai veche meserie din lume, prostituția în sine, nu este incriminată prin lege. În schimb, o serie de activități care se cumulează inevitabil în jurul prostituției, precum consumul de droguri, traficul de carne vie și, desigur, jafurile sau crimele de orice fel, sunt ilegale, la care se adaugă și... afișajul de carduri de reclamă pentru servicii sexuale, *sex carding*ul, în interiorul cabinelor telefonice de pe cele mai populare artere din Londra. Cu alte cuvinte, într-o cabină roșie de pe Oxford Street, să spunem, pentru a da un telefon, sau pur și simplu este atras de peisajul multicolor interior al acesteia, și ce vede?

Prinse cu un autocolant, una lângă alta, de formatul unei cărți poștale obișnuite, se expune ofertei o întreagă panoplie de servicii sexuale pentru toate gusturile, fanteziile, orientările, buzunarele... Și în acest caz imaginea face cât o mie de cuvinte: cuvintele (adesea argotice) care descriu gama de prestații sexuale oferite sunt puține în ansamblul ilustrației cardului respectiv, însă fotografia sau desenul grafic sunt perfect explicite. Potențialul client, îndeobște un „nevinovat” turist, se lămurește dintr-o privire dacă ar prefera o jună thailandeză, o studentă japoneză, o indiană focoasă, o nordică languroasă, o rafinată sado-masochistă, un bărbățel alb sau negru etc. Practic, orice fantezie

sau ciudățenie sexuală își găsește o rezolvare în King Cross, Piccadilly Circus, Victoria Street, Trafalgar Square. Cu toate acestea, deși am cercetat cu strășnicie în aproape toate cabinele telefonice din centrul Londrei, nu am găsit nici o ofertă de „oltence fierbinți” sau „moldovence focoase” din cele ce se lăfăie în paginile tabloidelor dâmbovitene. În fine, toate aceste carduri, destul de elegant și luxos tipărite, cuprind obligatoriu și un număr de telefon, îndeobște de mobil, scris cu markerul sau chiar tipărit, astfel încât doritorul unei aventuri senzual-erotice să poată suna imediat sau să strecoare inedita carte de vizită în buzunar pentru mai târziu, la vreme de nevoie.

Acest inedit fenomen de reclamă a serviciilor sexuale a apărut la Londra în anii '80 și este considerat de autorități drept o formă de reclamă pornografică ilegală, de natură a afecta siguranța cetățeanului prin expunerea copiilor la imagini și limbaj nepotrivit. Poliția, în colaborare cu compania *British Telecom*, a încercat la mijlocul anilor '90 să stopeze fenomenul prin blocarea apelurilor telefonice către numerele ce figurau pe cardurile incriminate, dar prostituatetele s-au repleat imediat către alți operatori de telefonie. În 2001, un *Criminal Justice and Police Act* (un fel de hotărâre judecătorească britanică) a decis pedepsirea afișajului cardurilor de reclamă a prostituatelor londoneze cu o amendă de 5.000 de lire sau șase luni de pușcărie, ceea ce a dus doar la un reflux temporar al fenomenului, care cunoaște astăzi aceeași amploare ca la început. Cea mai mare aglomerație de carduri sexuale din Londra este semnalată pe principalele artere din cartierele comercial-turistice și

HELLO FROM LONDON

Studii independente au identificat 921 de stabilimente sexuale pe întreg teritoriul Londrei, din care 77 doar în inima capitalei, cartierul Westminster, unde, evident, cererea este cea mai mare.

istorice precum Westminster, Camden, Kensington&Chelsea, Newham, Hackney. Raziile fulgerătoare de curățire de carduri a cabinelor sau blocarea numerelor de telefon afișate nu sunt de natură să rezolve această problemă a primăriei și poliției londoneze, care pentru un turist nu este poate nimic mai mult decât o îndită pată de culoare. Prostituația, însă, nu este deloc privită drept o pată de culoare de către autoritățile londoneze, ci este tratată ca o chestiune foarte serioasă.

Presa londoneză apreciază că aproape 2.000 de prostituate, având vârsta cuprinsă între 15 și 55 de ani, provenind

din peste 75 de țări (majoritatea din estul european sau sud-estul asiatic) lucrează în acest moment în Londra, practicându-și meseria în forma sa „interioară” – adică în bordeluri, saloane de masaj, saune, agenții de escortă sau pur și simplu în apartamente private – sau „exterioară”, adică pe stradă (cam cum sunt centurile noastre). Reclama prin carduri lipite în cabinele telefonice nu este singura formă de promovare a serviciilor sexuale, 75% din foarte variată și extinsă presă scrisă londoneză cuprinzând pagini dedicate anunțurilor diverselor oferte sexuale. Datorită „preacinstitei crize”, prețurile serviciilor sexuale din Londra au scăzut, dar ele se întind, în funcție de calitate, preferințe și pretenții, între 15 și 250 de lire pentru o partidă, iar cele mai frecvente tarife staționează undeva în jurul sumei de 60 de lire. Partea cea mai gravă a problemei este că majoritatea acestor „lucrătoare în industria sexului” sunt dependente de droguri în proporție de 55% până la 80%, sunt frecvent supuse violențelor și abuzurilor de tot felul sau implicate într-o formă sau alta în comerțul cu carne vie și crima organizată.

Dacă britanicii nu incriminează prostituția în sine, ci acele fapte și fenomene care o însoțesc inevitabil, în alte părți ale lumii soluțiile diferă. Suedezii, spre exemplu, incriminează clientul ce se bucură de serviciile prostituatelor, ceea ce transferă culpa de la biata femeie, la viciosul bărbat. În consecință, pentru a nu-și descuraja potențialii clienți, prostituata suedeză trebuie să-și asume în plus riscul atragerii acestora într-o periculoasă penumbră. În majoritatea lor, legile americane pedepsesc deopotrivă bărbatul și femeia, dar rata asasinării prostituatelor în SUA este cu 16% mai mare decât în Marea Britanie. La polul opus se află

însă Noua Zeelandă, unde cu sprijinul Bisericii, a Asociației Tinerelor Femei Creștine, a unor sindicate și organizații prostituția a fost legalizată în beneficiul întregii comunități, a principiilor drepturilor omului și a egalității între sexe.

Revenind la britanici și la pragmatismul eficient și tracic al acestora, problema prostituției în Londra și a efectelor acesteia asupra vieții și siguranței cetățenilor a fost subiectul preocupărilor centrale ale unui Comitet de siguranță londoneză înființat de primărie la 21 iulie 2004. Acest comitet nu a fost înființat, ca la noi, pentru a îngropa o problemă dificilă, ci pentru a găsi soluții și a coopera îndeaproape cu o serie de organizații nonguvernamentale ce activează în aceeași zonă: descurajarea prostituției, ajutorarea și consilierea sanitară și psihologică a prostituatelor, eventual recuperarea socială a acestora sau doar ajutorul umanitar sau medical în caz de nevoie. Poate că este încă destul de dificil de digerat pentru societatea misogin-patriarhală, cu iz feudal, de pe malurile Dâmboviței, existența, utilitatea și chiar necesitatea unor asemenea organizații sau proiecte comunitare dedicate curvelor bucureștene, precum sunt cele de pe malul Tamisei de tipul *Sexual Health on Call*, *English Collective of Prostitutes*, *The Poppy Project* sau *Eaves Housing of Women*. În fond, la mijloc se află siguranța și sănătatea imediată și de perspectivă a tuturor cetățenilor comunității metropolitane britanice. În ceea ce ne privește, suntem încă departe de spiritul civic și de solidaritatea necesare pentru coagularea unor astfel de organizații, cât despre cabine telefonice... ce să mai vorbim.

text **Călin Hentea**

foto **colecția Călin Hentea**

STUNNING JAPANESE STUDENT

GENUINE PHOTO

419 2413

Hotel Visits Available

WARREN ST

NEW IN TOWN

HORNY FRENCH STRIPPER

NATURAL BEAUTY

19 years old

209 4997

CHINESE RELAXING MASSAGE

GENUINE PHOTO

19 YEARS OLD

SPECIAL V.I.P. SERVICES HOTEL VISITS WELCOME

07050 029 815

Japanese Student

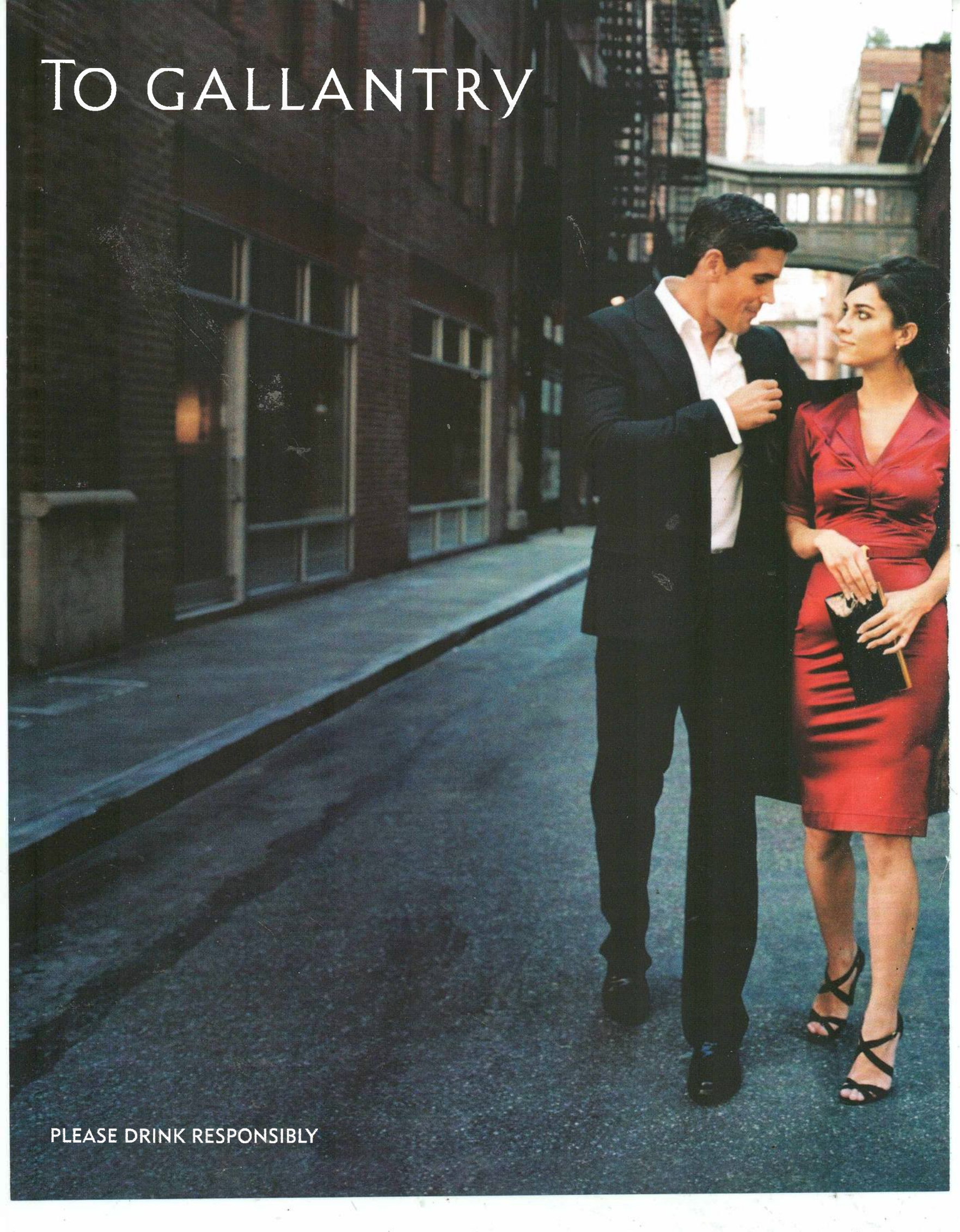
18 yrs old

V.I.P. Services

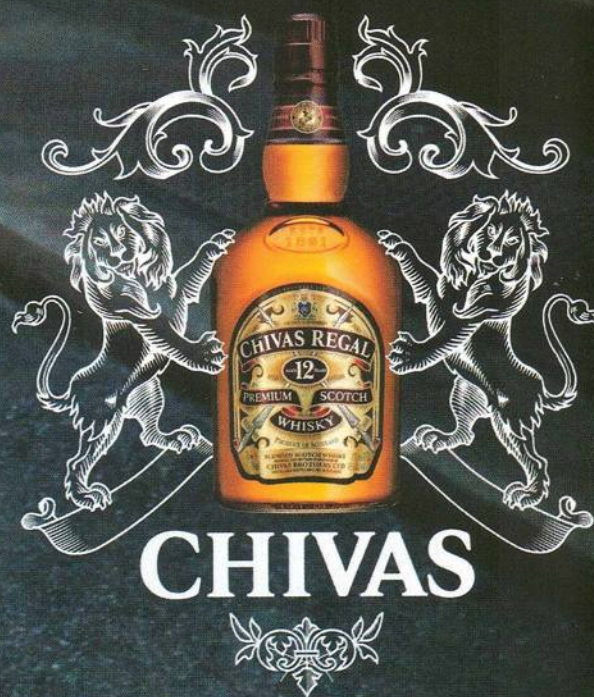
Hotel Visits

0171 209 1182

TO GALLANTRY

PLEASE DRINK RESPONSIBLY

CHIVAS

LIVE WITH CHIVALRY

HOT STUFF

Bârfe și zvonuri culturale de alaltăieri, de ieri și, mai ales, de mâine...

Ce mai zice lumea despre noi?

Americanii californieni de la *L.A. TIMES* ne acuză în ediția din 26 octombrie 2009 că „neasumându-și trecutul, această națiune est-europeană își lasă viitorul în incertitudine”.

Este pomenită apoi declarația Hertei Müller despre faptul că la 20 de ani după Revoluție „mai mult de 40% dintre cei aflați la putere sunt veterani ai fostei securități”.

Părerea mea este că fără Nobelul doamnei Müller nu ar fi scris nimic despre noi... și pare-se că brandul Securitate încă se vinde bine, mai ales la cât de des este

pomenit. Oare n-ar trebui să-l înregistreze cineva la Oficiul pentru mărci și invenții...?

Cafele nemțești

Tot am pomenit despre Herta Müller, să zicem o vorbă și despre Târgul de carte de la Frankfurt, mai potolit în acest an și cu mult mai multe cafenele așezate în spațiile unde anii trecuți erau standuri de edituri prospere. Lăsând gluma la o parte, ar fi de observat un optimism rezervat și o poftă crescută de socializare. Gurile rele spun că a crescut media consumului de bere pe cele cinci zile de târg, față de anul trecut...

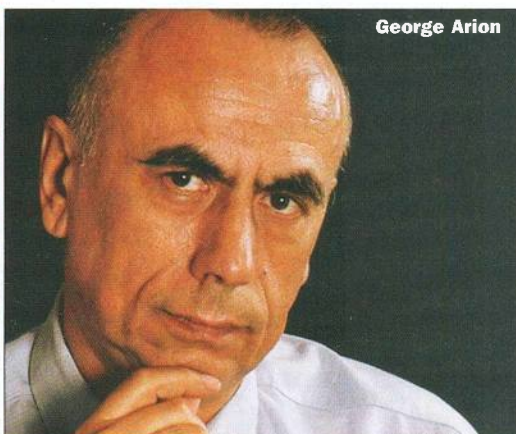
O altă bârfă despre doamna Müller – la Frankfurt se pare că a fost alergată de unul sau doi jurnaliști români pentru interviuri pe care le-a refuzat cu grație. Știre neconfirmată... Oricum, de când cu noul Nobel semi-romănesc, agenții literari străini și-au reamintit de România. Mulțumim.

Crime Scene, Mon Amour

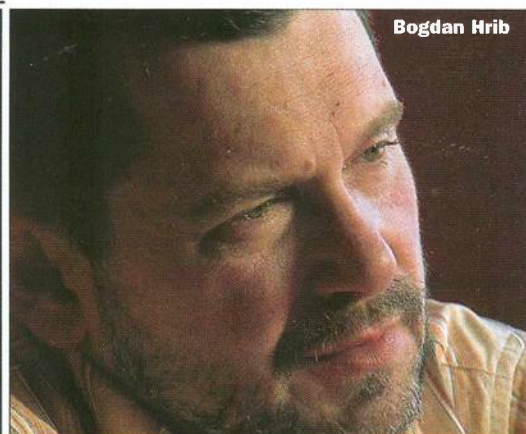
Din culisele editorilor români aflăm că George Arion pregătește o mare lovitură cu ocazia Târgului de carte *Gaudeamus* (Nu uitați – la *Romexpo*, în pavilionul central, între 25 și 29 noiembrie!).

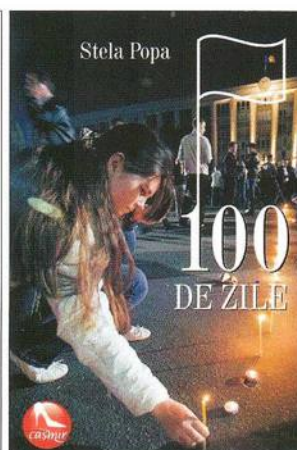
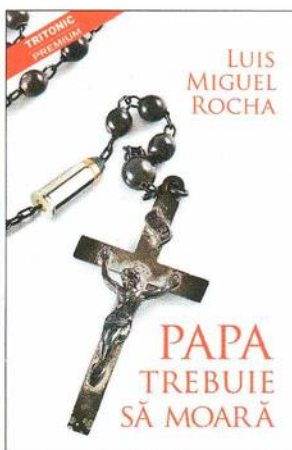
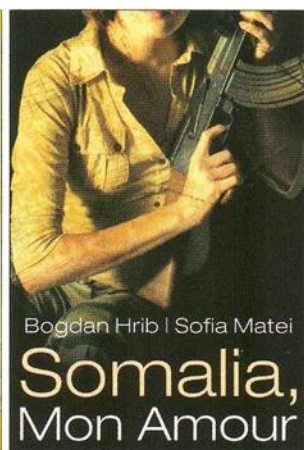
Herta Müller

George Arion

Bogdan Hrib

CRIME SOFISTICATE este noul volum în seria *CRIME SCENE PREMIUM*, o carte grea atât la propriu cât și la figurat. Aviz cumpărătorilor integralei Mladin din „cărămida” *DETECTIV FĂRĂ VOIE* lansată tot anul acesta la *Bookfestul* din iunie! Dacă punem la socoteală și *CAMELEONUL* care va apărea împreună cu *Flacăra* de decembrie, avem o adevărată „inflație” de George Arion în 2009...

Și asta nu e totul, pentru că și Oana Stoica-Mujea recidivează, după succesul cu *INDICII ANATOMICE* (tot 2009!) și agorafobia ei detectivă Lala, prin *PARFUMUL VĂDUVEI NEGRE*. Tot bloggeri și personaje reale... No comment... Pentru autografe de la Oana vă recomand să fiți în București și Pitești pe 10 noiembrie și pe 11-12 la Baia Mare. Se pregătesc mari lansări și concursuri și festivități... Criminaliști și scriitori, elevi și bibliotecari, presă cât cuprinde! Stați cu ochii pe știri și veți afla! (www.crime-scene.ro)

Să mai zică oarecine că autorii români nu sunt promovați!

Flacăra vă recomandă

Întotdeauna când veți cumpăra o carte veți privi și coperta 4 sau ultima (sau dosul cărții!), dacă nu pentru a citi o prezentare a respectivului volum, măcar pentru a afla prețul. În plus, la două cărți apărute la *TRITONIC* acum puține zile, veți găsi pe coperta 4 și sigla *Flacăra*

împreună cu textul „recomandat”.

Iar recomandarea este făcută pentru *SOMALIA, MON AMOUR*, al treilea roman din seria Stelian Munteanu, avându-i ca autori pe Bogdan Hrib și pe misterioasa Sofia Matei – personaj al cărții, numele real nu poate fi... revelat din motive de... securitate națională! E vorba despre pirații din Somalia, răpiri, atentate, iubire, trădare și bătălii navale... Pentru amatorii de thrillere militare și pentru cele care citesc... romance! Notă pentru cunoscători – Mișa Pușkin știe totul, ca de obicei!

Al doilea roman recomandat este tot un thriller, dar istoric. Mai vechiul nostru prieten, Luis Miguel Rocha, cu al său *ULTIMUL PAPĂ*, bestseller tot în crizatul an 2009, revine cu al doilea volum din seria Vatican – *PAPA TREBUIE SĂ MOARĂ*. De la Ioan Paul I, în tomul precedent, acum aventurile lui Rafael Santi și ale jurnalistei Sarah Montiero se ocupă „științific” de atentatul din 1981 asupra papei Ioan Paul II. Iar enigmaticul JC este din nou cel care face jocurile!

Prin cenușa imperiului...

Sau fostului imperiu... Un roman al unui autor de peste Prut. Un debut literar surprinzător. Un volum așteptat și necesar... O jurnalistă de televiziune din Republica Moldova, Stela Popa, se încumetă a realiza o frescă a Basarabiei de

după prăbușirea URSS-ului – *100 DE ZILE*. Un roman politic și un roman de dragoste. Acțiunea debutează în perioada războiului transnistrean și se încheie chiar cu „revoluția” de la Chișinău din acest an. Personajul principal, Roberta, este tot o jurnalistă... Nu știm mai multe, dar așteptăm cuminti și curioși!

Prețuiește Viața

O carte a Andreei Marin Bănică?! Așa se aude prin târg! Unde? La *Tritonic*... Despre ce?

„Nu este o lucrare biografică, este o carte care vorbește despre echilibru, despre cum poți trăi frumos cu ceea ce ai. Este o carte de ținut pe noptieră, la care să simți nevoia să te reîntorci pentru a aprofunda sfaturi utile, cu povești de viață, cu personalități, și cu experiență...”, spune autoarea.

Un volum frumos, uriaș, colorat, o premieră pe piața românească. Mare lansare mare la *Gaudeamus* pe 28 noiembrie, la ora 15, în standul *Tritonic*. Lume bună, invitați speciali și preț redus. Nu ratați!

Titluri grămadă la Gaudeamus

Să mai pomenim și că *Polirom* și *Humanitas* s-au bătut pentru Herta Müller. Se pare că a câștigat *Humanitas*, unde vor „ieși” 25 de titluri noi pentru târg! *Rao* pregătește noul Dan Brown, dar numai pe... taloane și doar din decembrie. Căutați în benzinării. Se aud voci care îl așteaptă pe Rushie... La *Crime Scene* un francez oferă *PACTUL ROȘU* și o new-yorkeză *CĂLDURĂ UCIGAȘĂ* tot pentru târg, iar la *Tritonic*, Liviu Radu finalizează trilogia Waldemar cu... *O DUPĂ-AMIAZĂ CU BERE ȘI ZÂNE*...

Dacă tot am ajuns la bere și la zâne mai bine ne oprim. Afară e cam frig și se înserează... Să ne găsim un loc la gura... caloriferului; închideți televizorul și luați o carte. Poate vă vine pofta de vreo poveste frumoasă... Pe curând.

Districtul 9

Regizor: Neill Blomkamp; ▶▶▶▶▶

Actori: Sharlto Copley

Genul: SF, dramă; Durata: 112 minute

Ghetoul de ieri și de mâine

Ce separă un film SF bun de unul mediocru sau chiar slab? Ei bine, un SF bun spune ceva despre natura noastră, atunci când noi avem tendința de a ne ascunde sub un limbaj de lemn, *political correctness* pe *new-speak*-ul de azi, adevărata față. Scopul genului acesta de film sau carte este legat de noi și de actualitatea noastră, de umorile care au ajuns să ne paralizeze. Pe scurt: o navă extraterestră staționează deasupra orașului sud-african Johannesburg; extratereștrii, care se aflau într-o situație deplorabilă, sunt preluați și așezați în tabere de refugiați în oraș. Euforia oamenilor este înlocuită, treptat, cu reticența și apoi cu agresivitatea față de noii „locatari”. Ciudățenia extratereștrilor, aceștia arătând ca niște crustacee cu formă umanoidă, provoacă angoasă.

cât de ușor putem redeveni călai. *Districtul 9* este o formă alterată de ghetou sau lagăr, singura diferență fiind de aparență. Ne este frică de schimbare și de tot ce e ieșit din comun.

Un alt gest îndrăzneț pe care-l face regizorul este să ne servească un personaj principal extrem de antipatic, dar care se umanizează treptat, cunoscând experiența refugiaților. Compasiunea pe care ajungi să o ai până la sfârșitul peliculei față de aceste ființe este remarcabilă.

Deosebirea dintre acest film și realitate este că oamenii nu vor avea niciodată o planetă pe care să se retragă, ci pot doar să se ascundă în propria imaginație, ca în visul lui Șlomo din *Trenul vieții*.

Recomandare: *Alive in Joburg* este al doilea scurtmetraj realizat de Neill Blomkamp și reprezintă o primă schiță a lui *District 9*. Toate ingredientele filmului de azi se găsesc acolo. Acesta poate fi vizionat în întregime pe Youtube. Ar trebui să-i mulțumim lui Peter Jackson (regizorul seriei *Stăpânul inelelor*) pentru că a finanțat acest film.

Sunt acuzați de vrăjitorie, de furturi și, în curând, nu li se respectă cele mai elementare drepturi. Toată această situație are loc într-o țară în care fostul regim de segregare rasială, botezat apartheid, a luat sfârșit abia în 1994. Chiar fostele victime ale acestui regim se dedau la abuzuri. Negrii ponegrec noua populație de culoare.

Stilul în care este realizat filmul este unul de documentar, îmbinat cu momente de film artistic pur. Această combinație dă o putere mai mare mesajului. Uneori, te-ntrebi, dacă ceea ce vezi este sau nu realitate. Tânărul regizor Neill Blomkamp reușește să dea viață trecutului țării sale și nu doar asta, mai mult, ne spune despre

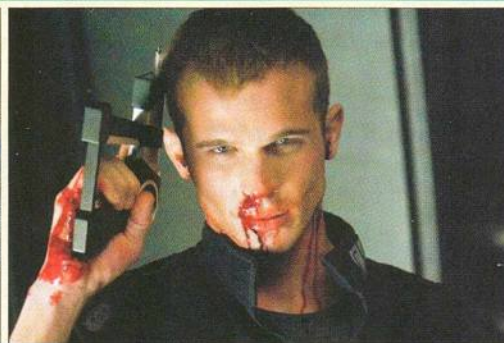

Pandorum

Regizor: Christian Alvart
Actori: Ben Foster, Dennis Quaid
Genul: SF; **Durata:** 108 minute

Sau cum să încerci să faci *Aliens* și să nu-ți iasă

Pământul este distrus, iar ultima speranță a omenirii este o navă spațială care zboară spre Tanis, o planetă capabilă să susțină viața. Doar că lucrurile nu merg conform planului. O premisă clișeu naște un film clișeistic și mediocru. Avem de-a face cu un film SF forjat cu elemente de horror și thriller psihologic, numai că nici una dintre aceste părți nu reușește să convingă. Răsturnările de situație sunt previzibile, iar momentele tensionate se termină, de obicei, printr-o sperietură ieftină. Momentele de suspans și de claustrare sunt foarte departe de ceea ce erau ele într-un film ca *Aliens*. Personajele nu reușesc să atragă nici un fel de simpatie sau empatie, ba chiar îți este indiferentă soarta lor. Pe lângă toate acestea, avem un final extrem de siropos, neverosimil: cei buni câștigă. Spuneam în articolul legat de *Districul 9*, despre ce diferențiază un SF bun de unul de duzină. În acest film nu regăsim acele elemente.

Recomandări: Pe Ben Foster, actorul cu rolul principal din *Pandorum*, îl puteți vedea în două alte filme mai bune decât acesta: horrorul *30 Days of*

Night și westernul *Drumul dreptății* (3:10 to Yuma). În ambele, Ben Foster reușește să abordeze interesant rolurile. ■

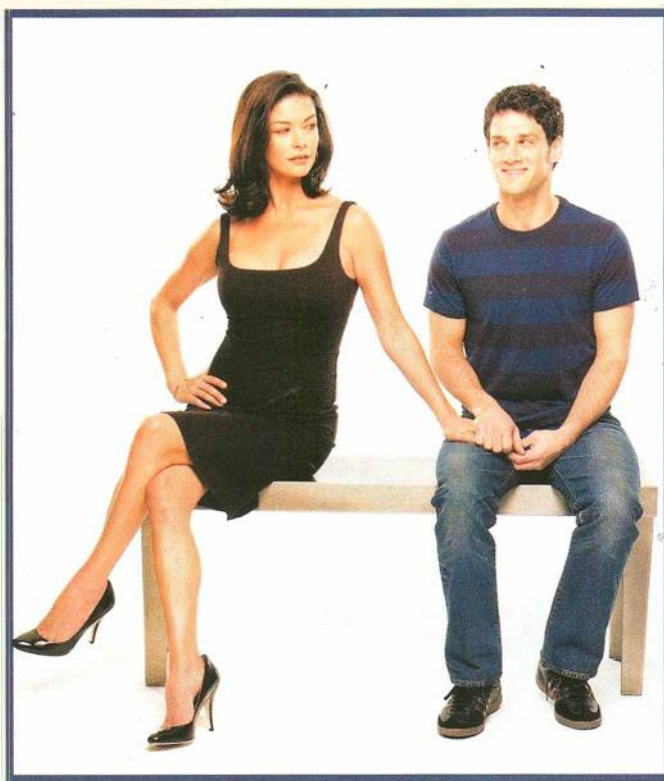
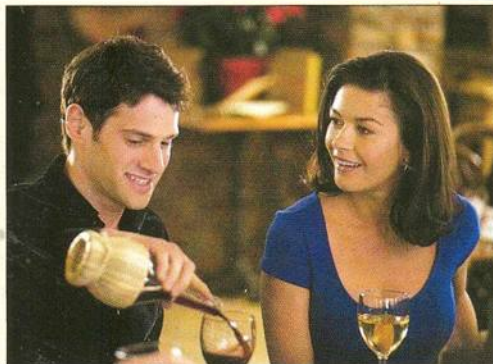
Idilă cu dădaca mea

Regizor: Bart Freundlich
Actori: Catherine Zeta-Jones, Justin Bartha
Genul: Comedie, romantic; **Durata:** 97 de minute

Comedia romantică tipic hollywoodiană

Dragostea învinge până la urmă tot, nu-i așa? Cu asta am fost îndopați atâtea vreme. Până la urmă, dragostea învinge numai parțial. Legătura dintre tânărul de 25 de ani și femeia de vârstă a doua recent divorțată (Catherine Zeta-Jones) este doar în parte credibilă. OK, ei se pot îndrăgosti, dar atâta responsabilitate și sacrificiu din partea amândurora întâlnim mai rar. Înghițim și chestia asta. Situațiile prin care trec sunt nerealistice, pline de o puritate și de un ingenuu nemaipomenit. Poate de asta, dacă nu suntem cinici până la capăt, suntem tentați să credem în așa ceva pentru câteva momente. Un film pentru casnice și o primă întâlnire. Ușurel.

Recomandare: Regizorul acestui film este responsabil și pentru seria *Californication*. Acest serial vă va curăța de toată dulceața genul acestora de filme.

text **Andrei Ichim**

CREIERE CARE NE COAF

Măriuca Mihăilescu

dă *Liber pe contrasens!*

Cineva spunea că *Mai degrabă te străduiești să-l ajungi pe Bill Gates decât să-i înțelegi pe adolescenți*. Între noi fie vorba, ambele deziderate sunt greu de atins, dar nu imposibil. Măriuca Mihăilescu a ales să înțeleagă adolescenții, tână prezentatoare le-a dat acestora *Liber pe contrasens* la TVR 2, în fiecare sâmbătă, de la ora 10.30. Părerii, atitudini, povești cu sfârșit mai mult sau mai puțin tragic, frământări adolescentine, lacrimi și îndoieli, idealuri și multe alte probleme dezbătute cu adolescenții în prezența unui psiholog – dna Georgeta Ghinea. O emisiune moderată de o prezentatoare care a trecut deja de vârsta adolescenței și un tânăr abia ieșit din adolescență – Adi Anton. O provocare lansată părinților, copiilor și tuturor celor care iau în serios vârsta adolescenței. Despre toate acestea, într-un interviu cu Măriuca Mihăilescu, o împătimită a televiziunii de calitate.

▼ **Ai moderat o perioadă o emisiune de revista presei, dar aceasta a ieșit din grila de programe a TVR 2, de ce?**

– Eu am venit la București în principal pentru emisiunea *Liber pe contrasens*, care se difuzează din 2007 încoace, dar sezonul trecut într-adevăr am avut, timp de trei luni și jumătate, în fiecare dimineață, de luni până vineri, de la 10.00, pe TVR 2, o emisiune de revista presei intitulată *Deschiderea ediției*. Emisiunea era în fapt o rubrică în care erau prezentate știrile principale din presa scrisă centrală (ziare, săptămânale, reviste etc.). La revista presei am încercat să nu repet ceea ce am văzut pe la alte televiziuni și să ne certăm, să fim împătimiți, ci, din contră, am încercat să fiu foarte echilibrată, am invitat ziariștii să spună de toate, cine a venit a avut voie să spună ceea ce gândește. Nu l-a oprit nimeni. Emisiunea aceasta, însă, a ieșit din grila de programe de toamnă a TVR 2.

– **Citești presa? Care e percepția ta asupra ei?**

– Sunt destul de sătulă de apetența pentru monden și superficial. Până și oamenii politici sunt la noi personaje mon-

„M-am implicat foarte mult în filmulețele acestora de scurtmetraj, am făcut scenarii. Mi-am descoperit această latură pe parcurs și constat că îmi place și mă gândesc să fac un scurtmetraj chiar eu pentru emisiune.”

totul e posibil. Am fost de curând în Anglia și, la matinal, am avut surpriza să constat că oamenii sunt îmbrăcați sobru, la costum, într-un decor foarte simplu. Inclusiv fata care prezenta meteo era îmbrăcată decent, nu topăia prin cadru, pe scurt, crainicii au prestanță. E o altă abordare. La emisiunile matinale se prezentau informații reale, nu doar genul de știri pe care îl avem noi: accidente, bătăi, violuri, crime sau alte știri de felul acesta.

– **Ai vreun ziarist român pe care să îl admiri?**

– Mie îmi place foarte mult Mircea Badea, dar nu l-aș numi ziarist, ci om de televiziune, *showman*. Ziaristul este un om de teren, adică cu geanta în spate, aparatul foto la el și care caută cu adevărat subiecte și nu le ia din ziar sau de pe internet.

– **Am văzut că în cariera ta ai optat mai mult pentru emisiunile de divertisment. De ce?**

– La divertisment trebuie să îți pui în mișcare toate roțile din cap, nu am

răbdare să citeșc prompterul, am făcut și multe emisiuni de divertisment și sunt obișnuită cu directul. Lași am făcut *Pasiuni și pasionați*, unde adunam oameni cu tot felul de hobby-uri mai mult sau mai puțin ciudate, apoi am făcut *Autostrada TVR* – un fel de magazin din acesta la care intrau toate teritorialele la aceeași oră și dădeau știri regionale. Un an și ceva am făcut în fiecare week-end *Autostrada TVR*. La București am venit direct la *Liber pe contrasens*, o emisiune care se adresează părinților și adolescenților. O altă emisiune dragă mie a fost și *Vara la mare*, o emisiune estivală care s-a transmis în fiecare seară de la Costinești și care a însemnat o provocare în sensul în care nu era o emisiune doar pentru oamenii din fața televizorului ci și pentru cei veniți în vacanță, care se adunau la oră fixă, pe plajă, în jurul platoului, în fiecare seară.

– **Cât de liberă ești tu pe contrasens?**

– Eu sunt destul de conservatoare ca personaj, dar am învățat destul de multe la emisiunea aceasta. Georgeta Ghinea e psihologul emisiunii – e un om extrem de interesant – de la care am avut numai de învățat. Mai mult, am primit foarte multe lecții de la copiii ăia care participă la emisiune. Cred că eram mult mai conservatoare în clipa în care am început emisiunea *Liber pe contrasens*, dar puștii m-au relaxat între timp.

– **Cum îi ajută prin această emisiune, sau îi ajută în vreun fel?**

– Eu cred că emisiunea prinde bine deopotrivă adolescenților și părinților. De altfel, în mod surprinzător, am constatat că la emisiune se uită atât tinerii cât și părinții lor. Iar aceasta e o realitate extrem de îmbucurătoare. Chiar și colege de ale mele din televiziune îmi spun că s-au uitat la emisiunea mea și au învățat cum să comunice mai bine în familie. Mulți

Mihail Gălățanu

- mihail.galatanu@revistafiacara.ro

FAZĂ

părinți nu știu cum să discute cu propriii copii și constată de multe ori că de fapt aceștia sunt cu 20 de pași înaintea lor. Atât timp cât părinții nu țin pasul cu tinerii, nu au cum să-i stăpânească.

– În afară de echipa emisiunii, mai există cineva care să îi susțină, sau la care pot veni și să-și prezinte problemele?

– Există un forum pe site unde pot vorbi, la diverse emisiuni noi am dat câteva numere verzi la care pot apela, au venit ONG-uri, și-au prezentat programele și intențiile. Am discutat chiar cu Georgeta Ghinea că o asemenea emisiune ar trebui să aibă în spate un ONG care să preia problemele acestea și să încerce să le rezolve. Am avut, de exemplu, chiar acum o săptămână, pe cineva de la Craiova – *Asociația Tinerilor Români cu Inițiativă* – care are un program ce vizează copiii care au copii, adică se referă la puștoaice care rămân însărcinate. Este foarte grav că statul român la acest moment – dacă ești norocoasă, fiindcă sunt doar trei centre maternale în țară – ține fetițele mamei în centre pentru îngrijirea mamei și a copilului doar șase luni după care, fetița de 14 ani, cu copilul în brațe, se trezește în stradă, aruncată la lup și nu are nici o soluție. Majoritatea nu se mai reintegrează în familie, familia le repudiază.

– Este presa românească în colaps intelectual?

Esti mulțumit ce fel de emisiuni de televiziune se fac?

– Despre presa scrisă nu emit păreri fiindcă o cunosc mai puțin, despre televiziuni însă trebuie să spun că nu sunt mulțumit. Înțeleg importul formatelor de afară, dar și acolo se păstrează un pic de decență or, la noi, intrăm cu cizmele în viața omului. Duc lipsa emisiunilor gen *Vrei să fii miliardar*, fiindcă aceste emisiuni se adresau întregii familii și poate aveai și ceva de învățat, în rest avem doar niște emisiuni de tip demență, nu poți să te uiți la așa ceva. Rămân însă la părerea că deși televiziunile nu se îngheșuie să promoveze în grilele lor de programe emisiuni adresate exclusiv tinerilor, acestea rămân o țintă importantă, în condițiile în care un astfel de format poate să-i ghideze, să-i informeze și să-i educe spre subiecte care îi interesează în mod direct. Mai important decât atât, aceste emisiuni pot fi un demers în pregătirea și creșterea unui public avizat și fidel care în ultima vreme a cam dispărut, din păcate.

– Ce te vezi făcând peste ani?

– Tot televiziune, în mod clar, dar mă văd în spatele camerei. Poate cine știe, într-un context televizual mai sănătos și mai normal decât ce se întâmplă în acest moment în România.

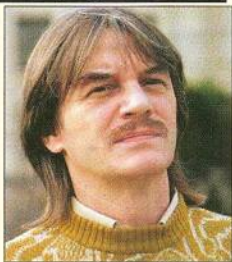
text Alice-Claudia Gherman

foto Octavian Tibăr

Topul miliardarilor

Să vorbești despre cine s-a îmbogățit în ultima vreme este ca și cum ai scutura de funie în casa spânzuraților. Sau, mă rog, în pădure. Pădurea spânzuraților. Și, totuși, criza a schimbat lucrurile. De aceea, chiar merită să vorbim despre noile ierarhii post-criză, despre ce s-a schimbat, despre previziuni economice. Dacă privim spre top, atunci ni se pare că Țiriac s-a cam „relaxat”. Dacă voința de a face avere pornește din simțul de conservare, după o cotă încolo ea trece, efectiv, în competiție acerbă, absolută. Este cursă, pur și simplu – sau, mai ales, CURSA. Dimpotrivă, în celălalt „colț”, al îndârjiților, se află, în ring, Ioan Neculaie. El mai are motivație, pur și simplu, pentru a apăsa pe pedala de accelerație. *TOPUL 500* amestecă pe cei „urcători” pe vrejul crizei cu cei scoborători. Marele „perdant” ne este anunțat Gigî Becali, a cărui avere, după estimările întocmitorilor topului, ar fi scăzut la mai mult de jumătate. El, pare-se, o ia în direcție opusă lui Ioan Neculaie. Ceea ce pare să elucideze, măcar parțial, de ce și *Steaua*, clubul de fotbal, a cam luat-o în jos, printre hârtoape, zdrelindu-se de atâtea urcușuri și coborâșuri. Văzând că pierde altitudine cu parașuta, Becali a tăiat salariile fotbalistilor, le-a pus „capac” la 120.000 de euro și a închis robinetul cu transferuri. Dacă e să ne uităm pe cifre, Țiriac, la rândul său, a pierdut vreo sută sau două de milioane de euro, ba chiar poate trei. În același top al pierzătorilor regăsim și numele lui Sorin Ovidiu Vântu, care a scos de la teșcherea aproximativ 425 de milioane de euro. Este interesant de văzut tot acest joc al rezultatelor pentru că el nu e doar o simplă statistică: așa cum e el făcut de *Forbes România* are, totuși, o mare însemnătate: cuantifică efectele crizei. E ca un fel de corolar. Plin de consecințe. Da, dar unii s-au îmbogățit, nu? Pentru un prilej de studiu SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats/Trends) al propriilor afaceri. Criza contând, firește, la capitolul „Threats”. Ceea ce, pentru unii, sunt „amenințări”, pentru alții se traduce în „oportunități”, în limbajul pieței. Pe listă, lista primilor zece, se mai regăsește și numele, poate mai puțin rulat, al lui Gabriel Comănescu, om care a făcut avere din afaceri cu petrol, platforme marine etc. Dar, în următoarea serie de zece, mai apare, iarăși, numele lui Dorinel Umbrărescu, celebru pentru „acțiunile-asfaltul”. Iarăși interesant ar fi de văzut „topul” mogulilor prezenți cu afaceri și în presă, o discuție comparativă vizavi de ce/câți bani au și ce au putut, până acum cel puțin, să realizeze cu ei. Defilează, dintre rânduri, poziții și pagini, și numele nelipsiților Silviu Prigoană, Cristian Burci, Ovidiu Tender, frații Micula, frații Cristescu, frații Păunescu. Gabriel Comănescu, pomenit anterior, se află printre cei care s-au apreciat, iar soții Rapotan, dimpotrivă, printre cei marcați de vehemența crizei. Oricum ar fi, *TOPUL 500 FORBES* este un instrument de măsură al realităților economice de astăzi ca și, mai ales, TRENDUL. Cel de la anul, din 2010, ar putea să dea măsura a cât de mult am reușit să ieșim din criză, dacă această ieșire va fi o realitate la nivelul anului viitor.

Tudor Călin Zorojanu

Ce n-am avut încă?

Căderea guvernului Boc 2 în urma unei moțiuni de cenzură este o premieră pentru viața politică românească post-decembristă. Tentative de demitere a executivului au mai fost destule, dar toate sortite eșecului. De fiecare dată, chestionată asupra logicii unui demers perdant, opoziția răspundea făcând trimiteri la exercițiul democratic, datorită față de electorat și imposibilitatea de a nu reacționa la la-la-la.

Ei, de data asta s-a schimbat socoteala – lucru pe care, în mod normal, PD-L ar fi trebuit să-l ia în calcul din primul moment al oficializării războiului din cadrul coaliției. Cu alte cuvinte, atunci când l-a demis pe Dan Nica, premierul Boc trebuia să știe că va fi demis la rândul său. Dacă-i așa, ar fi interesant de știut cu câte mutări înainte a încercat PD-L să gândească; dacă nu – atunci nu-i duce mintea prea departe.

Oricum, inedita situație ne face să ne uităm în urmă și să spunem, ca după un meci de fotbal agitat: am avut de toate! Și goluri, și autogoluri, și 11 m, și eliminări, și ploaie de

cartonașe galbene, și gol din corner, și bătaie în tribune. Nu contează că unele dintre acestea sunt pozitive, iar altele incidente nefericite, care ar fi fost bine să lipsească – circ să fie, că partea cu pâinea e mai subțire.

Într-adevăr, pare că am avut de toate: revoluție în direct și lovitură de stat în reluare, baie de sânge, parodie de proces, execuția a doi vinovați, scăparea cu fața curată a tuturor celorlalți, protest-maraton (nu s-a gândit nimeni să înscrie Piața Universității în *Cartea Recordurilor*?), șase mineriade, ședință de guvern cu mineri, nenumărate mitinguri și câteva anti-mitinguri, teribile denigrări ale unor oameni exemplari (Coposu care mânca icre negre cu polonicul la Paris), la fel de teribile ridicări în slavă ale unor oameni care ar fi trebuit să se ascundă în gaură de șarpe (completați dv. pe linia punctată.....), poliție muncitorească, justiție minerească, devastări de instituții și călcarea în picioare a trecătorilor suspectați că gândesc, cele mai bizare coaliții politice (lipsește – deocamdată! – doar o alianță PRM-UDMR), politicieni trecuți

prin șapte partide, guvern dat jos de mineri, pact între șeful statului și șeful unei grupe de comando care aruncase sticle incendiare în Palatul Victoria și-i fortase ușile cu camioanele, jandarmi împrăștiați și umiliți de mineri, „Pacea de la Cozia”, guverne minoritare, guvern „2 în 1”, fisiuni, aripi tinere, partide cu două conducători, fuziuni, excluderi, suspendări, racolări, președinte suspendat, referendumuri, chemări la luptă, chemări la calm, sondaje, analize, previziuni (mai toate infirmate de realitate), vreo două sute de partide, câteva sute de miniștri și de două ori mai mulți parlamentari (covârșitoarea majoritate recăzuți în anonimatul total din care fuseseră sălțați conjunctural), mari acuzații de mare corupție și mari fâș-uri în justiție, demnitari demisi, suspendați, cercețați, anchetați, în final bine mersi, mari reforme repetitive, mai ales în educație și sănătate...

Ce n-am avut? Un strop de liniște, o mică dovadă de strategie coerentă, o fărâma de prosperitate. Sunt premiere pe care încă le așteptăm. Cât om mai avea răbdare.

Faza cu picioarele

Vă mai spune ceva numele Dan Nica? Mai ține minte cineva de unde a pornit tăvălugul politic? Ați înțeles de ce i s-a cerut să demisioneze? Sau de ce a refuzat partidul lui să-l înlocuiască, tot cu unul de-al lor? Când criza politică abia înmugurea, președintele Traian Băsescu le-a sugerat ambelor partide implicate să-și bage picioarele în apă rece înainte de-a mai spune și de-a mai face ceva. PDL și PSD i-au urmat îndemnul doar pe jumătate: până la „în apă rece”. Ce-i drept, e drept, joc de picioare au, inclusiv în variantele „la gioale” și „șut în fund”. Problemele apar de la mijloc în sus: mâini care să construiască oarece și capete care să proiecteze ce e de construit.

Extaz și agonie

Mario Vargas Llosa s-ar putea simți răzbunat: fostul său contracandidat și ulterior președinte al statului Peru, Alberto Fujimori, a fost condamnat la 6 ani de închisoare pentru că a interceptat convorbirile oponenților politici și a dat mită unor parlamentari și editori. De altfel, recenta condamnare este „parfum” față de sentința anterioară: 25 de ani pentru „crime împotriva umanității”. Astfel, Fujimori riscă să-și petreacă restul vieții după gratii. Cu toate acestea, conform sondajelor, două treimi dintre peruani susțin modul în care a condus cel care e creditat cu stoparea terorismului în țară și restaurarea stabilității macroeconomice. Istoria e complicată.

Să nu știe stânga

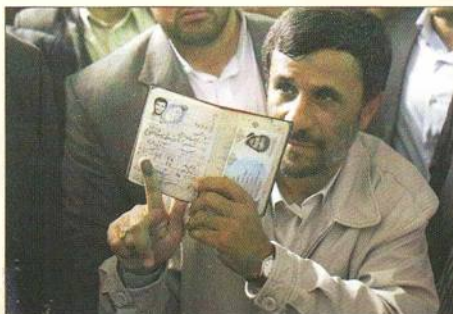
Și totuși, cumva s-a aniversat pe bătrânul continent împlinirea a 20 de ani de la căderea comunismului, și anume în cel mai democratic mod cu putință: prin alegeri. După scrutinurile din Germania și Portugalia, ziarul italian *La Stampa* a titrat *Europa fără stânga*. Ceea ce e o exagerare, totuși, dacă ținem cont că, din perspectiva altor comentatori, „toți, chiar și cei de dreapta,

ta, au devenit social-democrați: *chiar președintele Nicolas Sarkozy sau cancelarul Angela Merkel* (foto). Ulterior, socialiștii au câștigat alegerile din Grecia. Cu toate acestea, dreapta domină Europa. Mai rămâne să stabilim ce înseamnă, azi, dreapta.

Ghinion

Președintele iranian Mahmoud Ahmadinejad e binecunoscut pentru atitudinea sa foarte agresivă la adresa Israelului. Ar fi culmea să aibă origini evreiești! Ei, bine, *Daily Telegraph* a

publicat o fotografie a liderului de la Teheran, în care acesta, pentru a dovedi că a votat la alegerile din 2008, dând astfel un bun exemplu, își arată cartea de identitate, în care apare numele purtat anterior: Sabourjian, un nume de familie evreiesc. Familia sa, susține publicația, s-ar fi convertit la Islam după nașterea viitorului lider. Parcă a mai fost unul în istorie care i-a urât pe evrei și avea ceva sânge evreiesc.

Omul potrivit

Dacă tot au insistat atât pentru un guvern de democrați, liberalii l-au propulsat pe Bogdan Olteanu în funcția de viceguvernator al Băncii Naționale a României. Experiența în finanțe: zero. Experiența în orice alt loc de muncă în afară de politică: idem. Obiectivul n-ar fi fost atins – nici în Comisie, nici în plen – fără voturile PSD. Apreciază atât de mult pesediștii calitățile manageriale și sau bancare ale fostului președinte al Camerei Deputaților? Mai degrabă, pare a fi un mod de a le face în „sâc!” pedeliștilor. Oricum, cu toții împreună par să facă în „sâc!” restului de români.

Aberație

Ministerul Transporturilor a lansat o Strategie Națională pentru Siguranța Rutieră, propunând confiscarea mașinilor celor care depășesc (cu o anumită cifră) viteza legală. Poliția Rutieră s-a opus, iar CSM a formulat observații, dar MT n-a vrut să retragă proiectul, care prevede înființarea ANCA, agenția care ar urma să poată confisca mașini și intra în conturile rău-platnicilor. Evident, MT n-a auzit de garantarea proprietății și face o gravă confuzie între proprietarul și utilizatorul mașinii. Primul nu poate fi nicicum pedepsit pentru ce face al doilea (decât dacă sunt una și aceeași persoană, ceea ce nu e obligatoriu).

Basil Ștefan

Europa, în fundătura cehă

După majoritatea substanțială (două treimi) cu care irlandezii au aprobat referendumul asupra Tratatului de la Lisabona se părea că reforma instituțională a UE va deveni în cel mai scurt timp fapt împlinit. Parlamentele tuturor celor 27 de state membre aprobaseră deja acest act, prin care Uniunea va deveni, în formularea lui Jose Manuel Barroso, „mai democratică, mai transparentă, mai eficientă și mai coerentă”, și nu mai lipseau, pentru intrarea lui efectivă în vigoare, decât semnăturile președinților a două țări: Polonia și Republica Cehă. Impresionat de „Da”-ul ultraconvincător al până deunăzi ultraeuroscepticilor irlandezi, șeful statului polonez nu s-a mai lăsat prea mult rugat și a promulgat în cele din urmă legea votată de parlament. Firește, ochii sutelor de milioane de europeni convinși erau ațintiți acum asupra Hradului de la Praga, de unde se aștepta ultima semnătură necesară. O mai așteaptă și astăzi (28 octombrie, când aștern aceste rânduri sub presiunea închiderii ediției) și nimeni nu poate spune cât...

Căci unul este președintele ceh Vaclav Klaus. Personalitate puternică și charismatică, de felul lui președintele ceh este și cam Gică Contra, mai ales când vine vorba despre integrarea europeană. Ce mai încoace și încolo, un „eurosceptic” de esență pură. Din propriile sale declarații rezultă că el a sperat din suflet ca irlandezii să blocheze din nou Tratatul de la Lisabona, cum o mai făcuseră și anțăr. Apoi s-a declarat dispus să-și amâne

semnătura pe tratat hăt până în vara viitoare, când conservatorii lui David Cameron, previzibili învingători în alegerile generale din iunie, ar putea recurge, eventual, la un referendum care să răstoarne aprobarea Tratatului de la Lisabona de către Parlamentul Britanic. (Lucru puțin probabil, dar în lupta electorală se mai spun vrute și nevrute și pe alte meleaguri, chiar dacă nu pe bandă rulantă, ca pe malurile Dâmboviței!)

Cert este că liderii europeni, foarte satisfăcuți de faptul că irlandezii înlăturaseră ceea ce era considerat ultimul obstacol dificil aflat în calea tratatului, preconizau ca la summit-ul UE de la mijlocul președinției suedeze (finele lunii octombrie) să treacă în sfârșit la implementarea celor mai importante prevederi ale noului act fundamental al Uniunii: alegerea primului președinte permanent (cu un mandat de doi ani și jumătate) al Consiliului European, care va prezida reuniunile acestuia și va reprezenta UE la nivel înalt pe plan internațional, și desemnarea viitorului șef al diplomației europene (cu mandat echivalent și titulatura de „înalt reprezentant pentru politica externă”, care va fi și vicepreședinte al Comisiei Europene, va dispune de un corp diplomatic corespunzător și va elabora, în cooperare cu ministerele de Externe ale statelor membre, poziția UE în problemele externe la ordinea zilei. Prin introducerea acestor funcții, UE va fi pentru prima dată capabilă „să vorbească într-un singur glas pe plan internațional și să aibă un rol

real, corespunzător forței sale demografice și economice, în dezbaterile și soluționarea problemelor mondiale conform intereselor statelor membre. Este aproape inutil de subliniat cât de important este un asemenea rol, mai ales în perioade de dură criză economică internațională precum aceea pe care o traversăm. Iar Tratatul de la Lisabona mai aduce cel puțin încă două noutăți importante: reducerea numărului chestiunilor în care deciziile se iau cu unanimitate de voturi, ceea ce va conduce la o eficiență sporită a Uniunii, respectiv creșterea atribuțiilor decizionale ale Parlamentului European, care îl transformă din ce în ce mai mult într-un for de codecizie, aspect relevant al democrației.

Toate bune și frumoase, dar dacă Vaclav Klaus nu vrea, nu se face. El a descoperit acum un alt pretext: preambulul acestui tratat, respectiv Carta Drepturilor Fundamentale, ar putea fi invocată, chipurile, de cei circa trei milioane de germani din Sudeți (expulzați după al Doilea Război Mondial din cauza colaborării cu Hitler) pentru a revendica fostele lor proprietăți. De aceea el cere adăugarea „unei note de subsol” la tratat care să facă imposibilă o asemenea revendicare. Franța a respins imediat ideea, probabil și alte state, dar locatarul actual al Hradului de la Praga este un om greu de convins. Vom trăi și vom vedea dacă și cum se va ieși din fundătura cehă.

Bolta rece, o tradiție începută în 1889

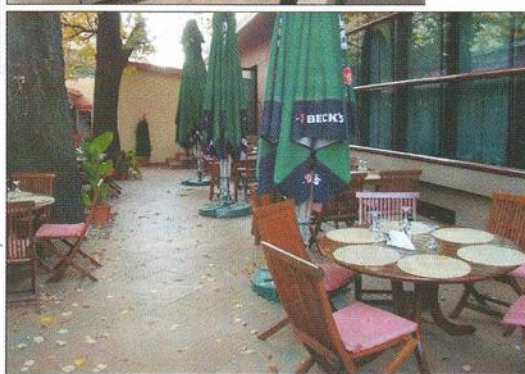
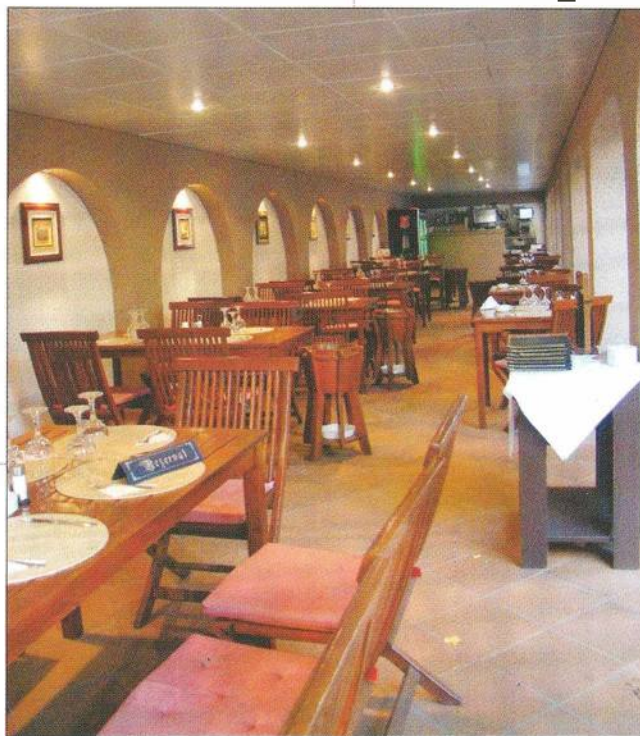
După un periplu culinar internațional făcut timp de câteva numere, la rubrica *Unde ieșim*, ne-am gândit că este binevenită o revenire la matcă, adică la preparate românești, fiindcă, nu-i așa, gustul de acasă nu se uită.

În Capitală sunt multe restaurante cu specific românesc, oferta e bogată și ai de unde alege. Am optat pentru **Bolta rece**, un restaurant care are un nume cu o rezonanță aparte, cu o istorie care începe la 1889 și continuă să se deruleze într-un evantai de preparate românești și astăzi. Fiind foarte aproape de Parcul Herăstrău, localul este ideal pentru o seară romantică, o întâlnire de afaceri, dar și pentru un prânz copios. De primăvara devreme și până toamna târziu, terasa **Bolta rece** își deschide larg porțile pentru toți cei care adoră să ia masa afară sub o umbreluță sau un stejar bătrân.

Sunt trei motivele pentru care merită să iei masa la **Bolta rece**: are o terasă generoasă, cu peste 100 de locuri, umbră de doi copaci seculari; la **Bolta rece** găsești cea

mai mare paletă de pește românesc: crap de Dunăre, somn, șalău, păstrăv etc. și doar aici veți găsi *batog de somn* (realizat din somn file trecut prin fum cald și rece în afumătura restaurantului) după o rețetă a vestiților frați Chivu; iar un al treilea motiv îl reprezintă faptul că doar aici puteți comanda renumitele *brașovence*, un fel de replică la *lasagna* italiană – preparatul se face în bucătăria restaurantului din anii '70 încoace.

Pe lângă terasa rămasă din 1889, dar renovată astăzi, se înalță clădirea restaurantului, clădire nouă 100%, mult mai mare și mai spațioasă decât vechiul imobil al restaurantului în care se intra din str. Emanoil Porumbaru și care a fost închis. Acum intrarea la **Bolta rece** se face din str. Popa Savu. Restaurantul are două saloane și o cramă. Situat la parterul restaurantului, salonul *Intim* are o capacitate de maximum 60 de persoane, fiind

Platou duo de șalău cu file de pangasius și legume mexicane; platou cu doradă la grătar cu vinete grill, lime și buchetele de legume.

soluția optimă pentru un dejun de afaceri, o cină festivă sau pentru organizarea unui eveniment restrâns într-o atmosferă de rafinement și lux. Salonul *Imperial* este într-adevăr de dimensiuni imperiale, are o capacitate de 200 de locuri la mese rotunde sau 350 de locuri în regim de cocktail și reprezintă piesa de rezistență a noii locații **Bolta rece**. Mesele rotunde și, în general,

mobiliul din lemn masiv, mocheta elegantă, stucatura venețiană, totul în nuanțe de alb și bej, precum și ringul de dans îl recomandă pentru evenimente cu adevărat speciale precum o nuntă sau o petrecere *corporate*. Cu o capacitate maximă de 120 de locuri și cu o arhitectură elegantă și impunătoare, crama, aflată la demisol, este spațiul ideal pentru organizarea oricărui tip de eveniment.

La **Bolta rece** meniul este atât românesc cât și internațional. Maestrul bucătar Constantin Titel orchestrează întreaga activitate din bucătărie pregătind, evident, pentru doritori, faimoasele brașovence – 18 lei/portia, dar și multe alte minunății. Dintre specialitățile care reprezintă mândria localului trebuie neapărat încercate: *ficat de găscă cu sos franțuzesc* – 59 lei/portia, *piept de curcan cu sos marsala și portocale* – 38 lei/portia, *file de șalău cu sos meunière* – 28 lei/portia, *icre de știucă* – 30 lei/100 g, *saramură de crap românesc* – 24 lei/portia, *steak de vită la grătar cu sos Bearnaise* – 42 lei/portia, *piept de rață fumé* – 20 lei/100 g ș.a.m.d. Încă un motiv pentru care lumea caută **Bolta rece** îl constituie așa-numitele preparate de *zahana*, pe care nu o mai are nimeni în București, și care se compune din: creier de vită la grătar – 24 lei/portia, rinichi de porc, fudulii de vițel – 22 lei/portia, pastramă de berbecuț – 24 lei/portia și cotelete din miel – 30 lei/portia.

Orice preparat, fie el cât de gustos ar fi, alunecă mult mai bine alături de un vin bun. La **Bolta rece** veți găsi numai vinuri românești: *Chateau Domenii*, *Vinul Cavalerului*, *Puricani*, albe sau roșii, de la 33 lei/750 ml la 90 de lei/750 ml. Nu putem încheia acest festin fără a încerca măcar unul dintre numeroasele deserturi marca **Bolta rece**. Să gustăm din plăcinta de casă cu brânză dulce și stafide – 10 lei/portia, sau din *clătitele siciliene* (măr copt cu scorțișoară, nucă și stafide învelit în clătită) – 14 lei/portia? Sau mai bine optăm pentru *piersică Bolta rece* (piersică pané cu înghețată și sos de ciocolată sau vanilie) – 15 lei/portia? Indiferent de alegere, vă asigurăm că experiența va fi delicioasă.

text și foto **Alice-Claudia Gherman**

Cărțile noastre sunt oferite gratuit tuturor cititorilor revistei **Flacăra**!

Suspans.

NUMAI
8,90 lei

Un roman gratuit
cu fiecare
revistă

În Flacăra

Pentru împătimitii de mister. Dar și pentru *connaisseurs*ii literaturii adevărate. Pentru cititorii care devorează pagină cu pagină. Dar și pentru cei cărora le place o carte tipărită exemplar. Pentru toți cititorii revistei **Flacăra**. Dar și pentru cei care, astfel, vor deveni cititori ai revistei **Flacăra**. Pentru ahtiații de *hard boiled* și de romane negre. Dar și pentru fanii *thriller*-elor de orice fel.

Tuturor, revista **Flacăra** vă oferă prilejul de a vă întâlni cu maeștrii literaturii polițiste, într-o selecție girată de George Arion, cel mai bun autor român al genului.

Ești gata să intri în scena crimei?

„Și în acest roman Edgar Wallace inventează o situație uimitoare, dar perfect verosimilă. Autoritățile britanice se află la ananghie, prinse ca într-un clește între două forțe teribile. Una este Suta roșie, o societate anarhistă care comite atentate împotriva liderilor lumii, cealaltă este formată din patru justițieri dornici să-i elimine pe cei care comit fărâdelegi și scapă de pedeapsa instituțiilor specializate. Cum să fie anihilate cele două pericole? Cavalcada de întâmplări relatate cu frenezia unui reporter provoacă frisoane oricui le află. Autorul are însă milă de noi și le face mai suportabile, apelând la binecunoscuta lui ironie sfichiuitoare.”

George Arion

crime scene 20

Edgar Wallace

Cei Patru Justițieri

- 2 -

CONSILIUL JUSTIȚIEI

„Este imposibil să nu fii captivat de Edgar Wallace.”

crime scene

un imprint al grupurilor FLĂCĂRA și TRITONIC

PUBLICAȚIILE
calitate garantată de FLĂCĂRA

Revelion

pe toate gusturile

2010 ți-a pregătit un cocktail de provocări pentru petrecere: focuri de artificii, destinații însoțite, relaxare în ape termale și incursiuni pe mare. Bugetul de vacanță este prietenos și distracția – pe cinste!

Dacă te-ai hotărât ca anul acesta să nu mai admiri spectacolele de artificii la televizor, alege sejurul în Malta, unde arti-ficiile sunt demne de *Cartea Recordurilor*. Maltezii se pricep la artificii, produse chiar în fabrica de pe insulă și testate și îmbunătățite continuu, în timpul festelor săptămânale. *Waterfront*-ul din Valletta, capitala insulei Malta, devine la miezul nopții cel mai animat și colorat loc din

oraș. Dacă te cazezi la *InterContinental* pentru petrecerea dintre ani, atunci te poți relaxa înainte de party în piscina interioară, lungă de 17 metri, „piesa” centrală a Centrului de Fitness Cynergi al hotelului, cel mai mare spa de pe insulă. Dacă vrei distracție la maximum la cumpăna dintre ani, alege *Paceville*, din St Julian's, cea mai cosmopolită stațiune malteză. Atmosfera e incendiară, mai cu seamă pe străduța din dreapta

InterContinentalului, unde găsești puburi, cluburi cu muzică house și discoteci.

Anul Nou la mare? Ce ai zice de o incursiune acvatică în *Parcul Ras Mohammed*, primul parc național din Egipt cu nenumărate specii de coral și pești? Atmosfera în Sharm el-Sheikh este magică. Aer curat, de cristal, soare strălucitor, vreme numai bună de plajă și apa mării de un albastru intens sunt ingredientele unei vacanțe de vis. Orașul este într-o permanentă fiesta culturală. Beduinii cântă și dansează pe străzi încă de la apus. Dintre excursiile opționale, alege vizita la Mănăstirea Sf. Ecaterina, pentru a vedea colecția impresionantă de artă arabă. Hotelurile organizează adevărate party-uri de Anul Nou, așa că poți avea surpriza de a trece de la temperaturi cu plus la minus și de a petrece noaptea dintre ani într-un iglu, cu o alee plină de specialități culinare și cu sculpturi de gheață. Vei întâlni urși polari și pingui de gheață. Dansezi pe ritmuri spaniole pe o pardoseală acoperită cu zăpadă, iar hainele de gală nu sunt obligatorii.

Singapore, Thailanda, Malaezia, Kuala Lumpur... Asia îți va răsfăța toate simțurile într-o croazieră bogată în priveliști și arome exotice; o experiență unică, de la modern, distracție, *shopping* până la întoarcerea în timp pentru a descoperi templele antice, tradițiile, cultura și istoria. Programul este de-a dreptul provocator: plimbare cu elefantul în Phuket, vizitarea unor peșteri misterioase în Malaezia și un popas la *Turnurile Gemene Petronas* – cele mai înalte din lume până în anul 2003.

Iar în Singapore ai parte de experiențe unice la Grădina Botanică, cea mai matinală grădină: se deschide la ora 5 dimineața și se mândrește cu peste 600.000 de specii de plante. Prânzul îl savorezi în mijlocul arenei cu lei (arenă cu pereți de sticlă) de la Grădina Zoologică. Este cea mai faimoasă grădină din lume, unde animalele nu au cuști, ci se bucură de habitatul lor natural. Te poți distra în timpul plimbării cu poneiul sau elefantul și râzi pe cinste la spectacolele live în care actori sunt animale simpatice.

Legends of the Seas este „vasul luminii”

Artificii
și relaxare
în Malta

Revelion însoțit
în Sharm
el-Sheikh

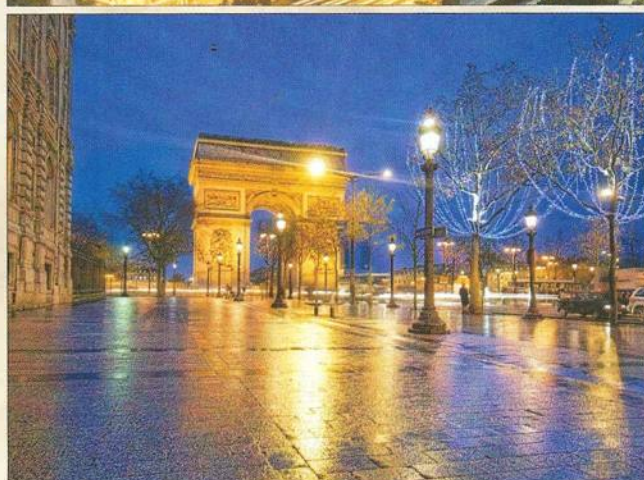
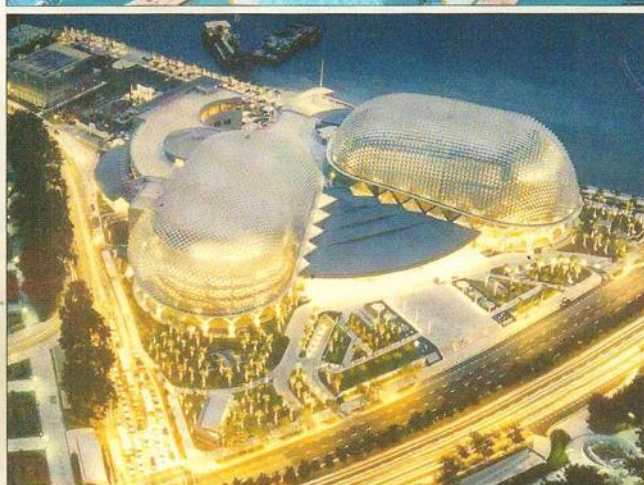
care îți oferă o priveliște încântătoare; poți admira marea prin acoperișurile de sticlă și ferestrele largi. Bucură-te de cocktail-urile servite înaintea cinei și relaxează-te în compania muzicii de pian. După o cină savuroasă, vei renunța la tocure pentru un show în stilul Broadway!

2010 pe valuri

**Petreceri
pariziene**

Petrecerile cele mai animate sunt chiar pe Champs Élysées! Trebuie să te înarmezi cu șampanie și fluier din plastic pentru a nu face notă discordantă printre miile de francezi și turiști. De aici poți admira și spectacolul luminilor de la Turnul Eiffel și focurile de artificii care invadează Parisul, iar dacă nu ți-ai găsit încă local unde să petreci, bulevardul francez este împânzit de locuri tentante care te invită să dansezi și să bei înainte sau după miezul nopții. Atmosfera este, cum ar zice francezii, *bon enfant* sau plăcută. Te poți îmbrăca după preferințe, nu există reguli de vestimentație, vei vedea atât „fashioniști”, dar și petrecăreți în blue jeans și jachete. În Franța vei auzi urări de *Bonne Année* de pe 1 ianuarie până pe 1 februarie și toată lumea se va îngâmădi să-ți dea bises (pupici pe fiecare obraz).

text Steluța Năstase, www.besttourism.ro

Cele mai bune oferte:

Malta Travel

www.malta.ro, tel. 021/318.59.93

● **Revelion Malta, Hotel Vivaldi 4*** – de la 508 euro/persoană, transport cu avionul, transferuri, 5 nopți cazare cu mic dejun, asistență turistică. 10% reducere pentru rezervări cu o lună înainte de plecare.

Christian Tour

www.christiantour.ro, tel. 021 369 98 35

● **Revelion Sharm el-Sheikh, Hotel El Hayat 4*** – 589 de euro/persoană, transport cu avionul, transferuri, 7 nopți cazare cu mic dejun.

Cocktail Holidays

www.cocktailholidays.ro, tel. 021 317 84 58

● **Revelion de lux cu mirosenii asiatice, Hotel Mandarin 5*** – de la 1.995 de euro/persoană, transport cu avionul, transferuri, două nopți cazare cu mic dejun la hotel 5* în Singapore, 5 nopți cazare pe vas de croazieră cu pensiune completă.
Itinerariu: Singapore – Phuket – Thailanda – Langkawi – Malaezia – Kuala Lumpur Malaezia – Singapore.

Prestige Tours

www.prestige.ro, tel. 0747.010.151, 0747.010.153

● **Revelion Paris, Hotel Marriott Rive Gauche 4*** – de la 649 de euro/persoană, transport cu avionul, transferuri, 4 nopți cazare cu mic dejun, însoțitor din partea agenției.

Apel umanitar

Mă numesc June Iosif, am 65 de ani, locuiesc în comuna Rapoltu-Mare nr. 110, jud. Hunedoara și din copilărie sufăr de o boală incurabilă numită maladia Lobstein sau *boala oaselor de sticlă*. Din cauza acestei boli nu pot umbla decât ajutat de două cărje sau de un scaun cu roțile.

Pe lângă boala de la picioare datorită căreia am avut până în prezent peste 40 de fracturi ale membrelor, acum la bătrânețe au mai apărut și probleme de inimă precum cardiopatia ischemică, angina pectorală – H.T.A. stadiu IV.

Singurele mele venituri pe care le am sunt ajutorul de persoană cu handicap de 293 lei pe lună și o pensie de urmaș – după tată – 141 lei pe lună. Din acești bani trebuie să dau lunar 318 lei pentru medicamente, apoi trebuie să-mi plătesc factura la telefon, factura la electricitate, să plătesc apa și să-mi cumpăr combustibil – vara butelie cu gaz și iarna lemne – care sunt foarte scumpe. Pentru mâncare nu-mi mai rămâne uneori nici un leu și trăiesc din mila altora. Astfel, fiind pe marginea prăpastiei îndrăznesc să fac un *Apel umanitar* și rog din suflet pe oamenii care au credință în Dumnezeu și care au posibilități să mă ajute și pe mine lunar cu o sumă de bani oricât de mică, să nu mai fiu nevoit să trăiesc în mari nevoi. Să-mi pot cumpăra și eu niște alimente pentru regim.

Trimit alături copie după decizia de handicap și le mulțumesc anticipat tuturor acelorora ce îmi vor înțelege necazul și mă vor ajuta cu un bănuț.

Cu stimă,
June Iosif,

com. Rapoltu Mare nr. 110, jud. Hunedoara, cod 337365.

real,- intră în Afi Palace Cotroceni

Cel de-al treilea hipermarket *real,-* și-a făcut intrarea la *Palatul Cotroceni, Afi Palace Cotroceni*. Împodobit de sărbătoare *real,- Cotroceni* beneficiază de o suprafață generoasă, o gamă variată de produse, program non-stop, layout îmbunătățit și o locație de invidiat: intersecția bd. Timișoara cu bd. Vasile Milea. Magazinul va beneficia, la fel ca și magazinele *real,- Vitan* și *real,- Constanța Nord* de sistemul *Enomatic* prin care se oferă posibilitatea de degustare a unui anume sortiment de vin

înainte de a-l cumpăra. În cadrul magazinului există câteva raioane speciale cărora *real,-* le acordă foarte mare atenție și anume: raionul de vinuri, cel de pește și fructe de mare respectiv raionul de produse de panificație. „Ne dorim ca și cel de-al treilea magazin *real,-* deschis în București să reprezinte o experiență cât mai plăcută pentru clienții noștri: prețuri bune, calitate, prospețime, atmosferă prietenoasă și servicii eficiente.“ (A.G.)

A, dar... ADAR!

Am avut bucuria, la târgul de turism recent încheiat (ediția de toamnă) de a vizita standul ADAR, unde am stat la taclale cu Dan Boboc, președintele ADAR – și cu Luci Pârnu, vicepreședinte. Luci, draga de ea, om minunat, cum îl știm – și cum și este – ne-a luat de mână și ne-a dus să ne plimbăm prin tot standul, foarte mare altminteri, grefat pe două direcții: turism viticol+promovarea vinului – DOC. Și, la stand, alai mare: Jidvei, Sâmburești, Cotnari, Vinarte, Dealu Mare, Urlați, Tenuta Odobesti, Elite Wine, Crama Basilescu, Cramele Pâncota, Segarcea, Vinarte, Nachbil, Oenoterra, Cramele Hallewood, Vincon. Standul a fost remarcabil din toate punctele de vedere. Mai ales pentru că l-am degustat... (M.G.)

Frânzușă o-mbătat mătușă?

Am avut bucuria să ne „lansăm“ odată cu lansarea Cotnarului (lung cât drumul harului!) în căutarea *Frânzușei* de anul ăst'. Pardon, mătușei. Nici nu mai știu ce vorbesc, vă rog să mă scuzați, mi s-a urcat mătușă la cap. Pardon, *Frânzușă*. Cineva trebuie să tragă după noi ușa, nu? *Frânzușă* o vinit din cer, cu parașuta. So deschis. Și una, și alta. Adică și parașuta. Adică și *Frânzușă*. A fost una bucată de prefect (mai-mult-ca-prefectul!) de lași. A (mai) fost una bucată academician-personalitate, Valeriu Cotea, care a tremurat, cu geniul personal, în microfon. Am fost, recunosc, mai departe, „fursecarii“ perfecți la sărbătoare, am băut (ceea ce trebuia și să facem), am mâncat din *Frânzușă* 2009. Și am privit, în depărtare, zările binecuvântate ale Cotnariului. Am primit, în dar, și *Frânzușă*. Așa, drept miresă. La urmă, ne-a cântat feblețea inimii noastre, Sofia Vicoveanca. Cineva trebuia să tragă, după noi, ușa. Nu? (M.G.)

Larogrip®

- benefic în răceală și gripă -

Indicații: Întărește și stimulează sistemul imunitar, antiinfecțios, tonifiant, acțiune antireumatică, antitermică.

Melatonină 3 mg

- pentru un somn liniștit -

Indicații: ameliorează insomnia, încetinește îmbătrânirea, revitalizează sistemul endocrin, previne osteoporoza.

Calciu+Vitamina D FORTE

- calciu pentru fiecare -

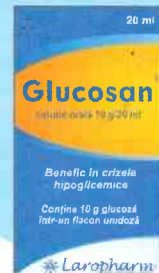

Indicații: perioada de creștere, carențe de calciu și vitamina D, întreține mineralizarea țesutului osos și dinților, asigură o mai bună funcționare a inimii.

Glucosan®

- glucoză pentru sănătate -

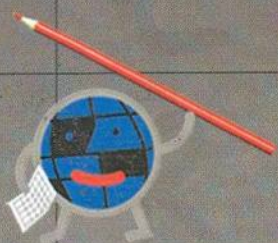
Glucoză 10g/20ml, soluție orală, flacon unidoză. Indicații: stări hipoglicemice.

Laropharm INDUSTRIE FARMACEUTICA

Trimiteți taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 23.11.2009
Cele două premii acordate, constând în suplimente nutritive care nu au nevoie de prescripție medicală, se vor acorda prin tragere la sorți.

Abonează-te la **REBUS**

Cuvintele te premiază!
SUTE DE PREMII!

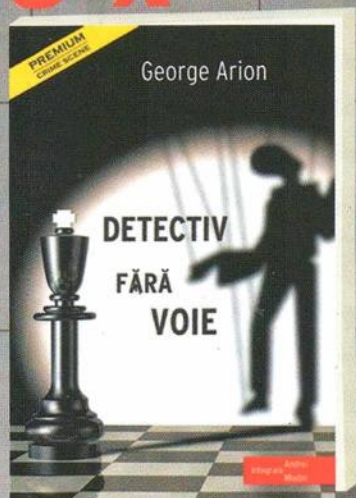
3 x sejururi în Malta

www.malta.ro

[.malta.ro](http://www.malta.ro)

10 x

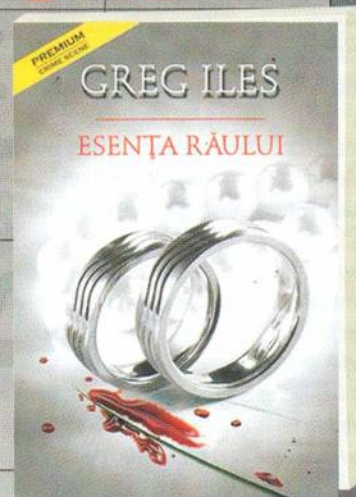

10 x

10 ani

10 x

100 de almanahuri
REBUS 2010

100 de almanahuri
REBUS DE BUZUNAR 2010

100 de almanahuri
FLACĂRA 2010

100 de colecții a câte
5 titluri din **CRIME SCENE**

100 de Calendare 2010
cu 365 de file

Andreia Valter,

director general Stem-Health Unirea:

„Odată criogenate, celulele rămân viabile pe termen nelimitat”

Specialiștii ne spun că, în cazul unor afecțiuni ale sângelui cum sunt leucemia, talasemia, boala Hodgkin etc., există mari șanse de vindecare prin celule stem prelevate din cordonul ombilical. Cu cât este mai mare numărul de celule stocate, cu atât mai bine. Anumite boli de sânge apar la o vârstă foarte fragedă în timp ce alte boli degenerative apar la adulți. Și pentru unii și pentru ceilalți stocarea din timp a unor astfel de celule este polița de asigurare pentru sănătatea pacienților. Acest lucru este acum posibil și în România prin Stem-Health Unirea, unde sângele din cordonul ombilical este prelevat, testat, analizat și celulele stem stocate în cel mai scurt timp posibil. Despre importanța acestei bănci de celule stem, nevoia de informare corectă a părinților și costurile păstrării celulelor vieții ne-a vorbit dna Andreia Valter, director general – Stem Health Unirea.

Care sunt pașii în prelevarea de celule stem, după încheierea contractului cu Stem Health Unirea?

– La semnarea contractului dintre familie și Stem-Health Unirea, kit-ul de prelevare este predat familiei, care îl va ține la temperatura camerei până în momentul în care merge la maternitate. În acest kit de prelevare, pe care familia îl primește la semnarea contractului, se află și trei vacu-tainere (eprubete), în care în momentul nașterii se va recolta sânge de la mamă, pentru a face toate analizele necesare. Chiar dacă viitoarea mămică a făcut aceste analize în timpul nașterii, la indicația medicului obstetrician, ele vor fi refăcute de către Stem-Health Unirea pentru mai multă siguranță. Atunci când începe travaliul sau viitoarea mămică merge la spital, pentru că este programată la cezariană, va lua la maternitate kit-ul de prelevare pe care l-a primit la semnarea contractului între familie și Stem-Health Unirea. În momentul în care ajunge la spital îl va preda doar medicului sau persoanei delegate de medic să preia kit-ul. Transportul sângelui din cordonul ombilical se va face foarte rapid la laborator, cu un transportator acreditat; rapiditatea cu care se prelucrează sângele din cordonul ombilical este decisivă pentru a asigura un număr cât mai mare de celule stem, atât de necesar pentru un eventual transplant. În două săptămâni de la naștere familia primește toate rezultatele (testele virusologice din sângele mamei,

testele bacteriologice din sângele din cordonul ombilical. Proba va fi procesată, se va scoate anticoagulantul, se îndepărtează hematiile, plasma, se centrifughează celulele stem și se vor trata cu o substanță protectoare pentru a proteja celulele pe perioada stocării la –196 grade C.

Ce se întâmplă dacă o persoană căreia i s-au prelevat celule stem nu are nevoie de transfer de celule stem niciodată în viață și nici rudele sale nu au nevoie?

– Celule stem din sângele cordonului ombilical se stochează inițial pentru 20 de ani. Contractul cu părinții este pe această perioadă. Dacă nu a avut nevoie de ele, după 20 de ani celulele stem se vor păstra în continuare sau se vor distruge cu acordul tănărului (bebelușului în urmă cu 20 de ani) deoarece este major și va lua hotărâri în nume propriu.

Cum sunt tarifele din România comparativ cu alte piețe, mai dezvoltate?

– Diferențele sunt foarte mari de la o țară la alta, variind de la 1.350 de euro la peste 2.500 de euro, contracte pe o perioadă de 18-20 de ani. În România, depozitarea celulelor stem din sângele cordonului ombilical în bănci familiale este recentă, de aceea și sunt doar două bănci care au laborator în România de procesare și stocare. Stem-Health Unirea are depozitarea doar în România pentru ca unitatea să fie accesibilă oricând bebelușului. În Spania, spre exemplu, există doar bănci publice de celule stem. Părinții donează

sângele placentar și apoi va fi folosit de o persoană compatibilă, nu neapărat de la persoana de la care s-a recoltat sângele. În Grecia, peste 35% dintre părinți recoltează în bănci familiale de celule stem.

Foarte multe campanii media promovează donarea de sânge ca o modalitate de extragere a celulelor stem hematopoietice pentru rezolvarea unor cazuri de leucemie, talasemie și alte boli ale sângelui. Care este diferența între celulele stem din sângele unui adult și celulele stem din cordonul ombilical?

– Deși celulele stem au devenit o temă centrală pentru numeroase discuții, puțini oameni știu că există diferite tipuri de celule stem. Celule stem adulte se găsesc în măduva osoasă și se dobândesc prin tehnici chirurgicale invazive. De asemenea, găsirea unui donator potrivit pentru transplant este dificil, uneori imposibil de găsit. Celule stem embrionare, derivați din embrioni (de exemplu oul fertilizat), sunt foarte controversate și subiect tipic de dezbateri bioetice în media. Celule embrionare din sângele din cordonul ombilical oferă o sursă necontroversată de celule stem, naturale (inclusiv Vaticanul aprobă stocarea de sânge ombilical). Celulele stem din sângele cordonului ombilical oferă multe avantaje comparativ cu celelalte tipuri de celule stem. Ele sunt colectate după o procedură nedureroasă, care durează zece minute și nu implică nici un risc pentru mamă și bebeluș. De asemenea, aceste celulele stem oferă avantaje față de celulele stem din măduva osoasă, deoarece sunt mai puțin predispuse la „boala grefă versus gazdă”

(GVHD), un fel de atac al sistemului imun al celulelor donatoare împotriva destinatarului. Faptul că celulele stem din sângele cordonului ombilical sunt disponibile când sunt solicitate de familia donatoare permite inițierea rapidă a tratamentului (transplantului) și creșterea șanselor de vindecare.

„La această dată avem costuri în jur de 1.500 de euro în condițiile în care această sumă acoperă prelevarea, analizele necesare, transportul în condiții de maximă urgență și mai ales stocarea pentru 20 de ani a unității recoltate. Pentru cei cu venituri mai mici oferim planuri de plată în rate, iar pentru cazurile speciale căutăm diverse posibilități de sponsorizări diverse.”

Text: Alice-Claudia

Gherman

Foto: arhiva

Stem-Health Unirea

REBUSACHE în haine noi

(UE - 2 Euro,
SUA & Canada -
2,5 USD)

NOIEMBRIE 2009
36 DE PAGINI
Pret: 2 lei

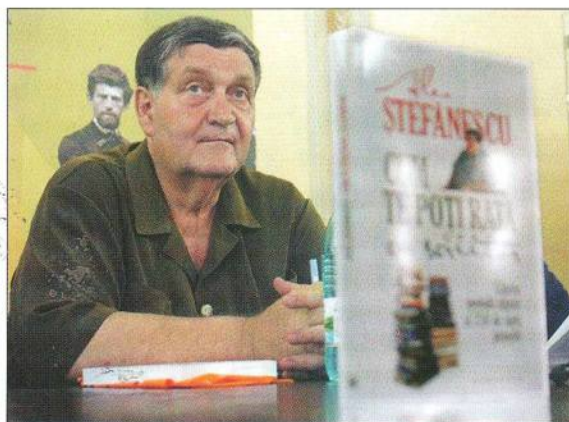
ANUL 19
(SERIE NOUĂ)

Începând cu luna
noiembrie, coperta
revistei
REBUSACHE,
„sora” mai mică
a revistei REBUS,
are o nouă înfățișare,
mai „jucăușă”,
pentru bucuria
dezlegătorilor săi,
tineri și începători
în ale rebusismului.

Tichia de mărgăritar

În primăvara acestui an, criticul Alex Ștefănescu ne-a surprins, încă o dată, publicând, la Editura „Humanitas”, o carte foarte bună despre cărțile foarte proaste. Care au invadat, în ultimii ani, piața de gen din România. Și pentru că volumul *Cum te poți rata ca scriitor*, cu subtitlul *Câteva metode sigure*, a fost primit cu brațele deschise, atât de critici, cât și de cititori, ideea a fost „tradusă”, de curând, și în „limbajul” televiziunii. În emisiunea *Tichia de mărgăritar*, găzduită de TVR Cultural, în fiecare luni, de la orele 21, Alex Ștefănescu face din cărțile proaste un adevărat spectacol.

Comentariile spumoase, ilustrate cu texte neinspirate, de un umor involuntar, chiar provoacă hohote de râs. Cel puțin iubitorilor de literatură bună. Cât despre ceilalți, n-au decât să scrie cărți. Dacă *ratarea lor e expresivă, spectaculoasă*, sunt numai bune ca materie primă pentru *Tichia de mărgăritar*. (L.P.)

Istoria romanțată a unui safari

Ca să ne țină oarecum de cald, pentru că iarna se anunță grea, Daniela Zeca, directorul canalului TVR Cultural, ne propune un roman nou-nouț și exotic până în măduva... cuvintelor. *Istoria romanțată a unui safari*, lansată, recent, la *Cărturești*, ne poartă pe controversatul și fascinantul tărâm

al Africii de Nord, pentru a fi martorii unei povești de viață spusă cu naturalețe, dar și cu febra îndrăgostitului. Și ce mai iubire, de vreme ce criticul Alex Ștefănescu vorbește chiar despre o replică la *Maitreyi*: „Romanul poate fi considerat o replică feminină și postmodernă a lui *Maitreyi* și este foarte probabil că va deveni, pentru multă vreme, asemenea romanului lui Mircea Eliade, un bestseller. Ca și în *Maitreyi*, exotismul este resorbit integral în poveste, ni se înfățișează doar ca o fosforescență a ei, se confundă cu misterul însuși al dragostei”. (L.P.)

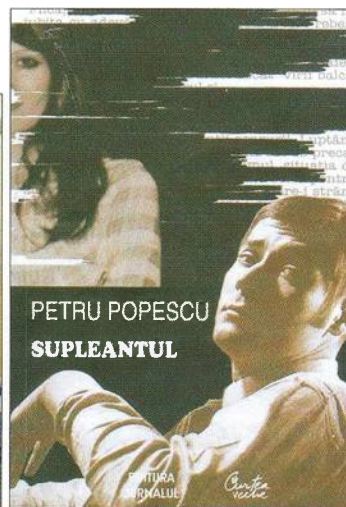

Editions... Pleiades!

Da, v-am păcălit, nu este vorba despre celebra editură pariziană, ci doar despre un *resto qui s'appelle PLEIADE*, chiar lângă Biserica Armenească (str. Arcului) și lângă Biroul Care a Ars. Casă boierească, bucătări + patroni ieșeni, vinuri recomandate de acest extraordinar „om de vin” care e Dan Boboc (pentru mine, omul a fost o mare revelație!), președinte ADAR (Asociația Degustătorilor), are clasă, fără să epateze, strălucește, fără să aibă scilpicieri maneliste, stil brâncovenesc, inaugurare cu fast, pentru care mulțumesc colegului Dan Mihalache, de la *CRONICA ROMÂNĂ*, băiat finutz & făinutz. Recomand cu căldură, ca jurnalist de „food & wine”, ce mă pretinz: toate stelele întrunite! (M.G.)

Petru

Petru Popescu se întâlnește, din nou, cu cititorii români. De data aceasta, cunoscutul creator al romanelor *Prins* și *Dulce ca mierea e glonțul patriei*, care i-au încântat pe tinerii de acum aproape patru decenii, ne oferă o carte scrisă în limba română – *Supleantul*. Ea demonstrează că scriitorul – care s-a impus dincolo de Ocean, în SUA, compunând în limba engleză – nu a uitat de unde și-a pornit cariera.

Supleantul nu e numai o carte scrisă bine, de către cineva care n-a uitat cuvintele de care s-a slujit odinioară. Este și pasionantă, se parcurge cu sufletul la gură, ca un thriller de cea mai bună calitate. Ea abordează un subiect gîngăș, ținut multă vreme secret – acela al relației pe care autorul a avut-o cu Zoe Ceaușescu, fiica dictatorului. Mult suspans, mister, detalii din culisele unei puteri odioase. Fără îndoială, cititorii vor transforma această scriere într-un bestseller. (G.A.)

Patria Vinum

Oare unde e patria vinului? Sau a vinurilor? Pretutindeni? Să nu exagerăm... La târg l-am „prins” pe Cătălin Păduraru, de la *VINEXPERT*, care a deschis, în Pantelimon, lângă intersecția Delfinului, un „alt fel de magazine de vinuri neîmbu-

teliat”, pentru atunci când vrei să-ți faci plinul cu un vin bun și ieftin. Pe trei NOI concepte: VIN ORIUNDE, adică vine vinul la tine, VIN LA HARTĂ (atenție, fiecare regiune viticolă având vinurile ei vedetă, poți să pui degetul pe hartă, să deschizi robinetul, și să bei vin din ce regiune vrea mușchii tăi personali), VIN LA POMPĂ – ha-ha-ha, e o pompă identică aceleia de combustibil, poți să tragi câteva pompe... (M.G.)

Eliades Ochoa a concertat la București

Fundația Phoenix a continuat și în această toamnă seria de evenimente *Buena Vista Social Club*, aducându-l pentru bucureșteni, dar și pentru clujeni, pe Eliades Ochoa – unul dintre cei mai importanți muzicieni cubanezi din toate timpurile, un remarcabil păstrător al muzicii cubaneze tradiționale. Artistul Eliades Ochoa este parte integrantă din *Buena Vista Social Club*, contribuția sa fiind de netăgăduit. Muzica lui Ochoa înseamnă un stil unic de a cânta la chitară majoritatea pieselor înregistrate și o voce inegalabilă în piese fundamentale precum: *El Cuarto de Tula*, *Chan Chan* sau *El Carretero*. A participat la toate marile turnee mondiale ale super-staurilor cubaneze, împreună cu Ibrahim Ferrer, Compay Segundo, Ruben Gonzalez, Cachaito Lopez sau Omara Portuondo. Pe scena Sălii Palatului, din București, Ochoa s-a bucurat de un deosebit succes la public. (A.G.)

TEATRUL NAȚIONAL DE OPERETĂ
"ION DACIAN"

Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"
este o instituție publică de cultură finanțată de
Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național

și CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

PREZINTĂ

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL ARTELOR SPECTACOLULUI MUZICAL

VIAȚA E FRUMOASĂ

12 - 22 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI, EDIȚIA A II-A

WWW.OPERETA.RO

THE INTERNATIONAL FESTIVAL FOR MUSICAL PERFORMING ARTS
LIFE IS BEAUTIFUL

12TH - 22ND NOVEMBER 2009, BUCHAREST, IIND EDITION

Partener principal:

CENTER OF THE CITY INCLUDED

Parteneri media:

Parteneri:

Raiffeisen Bank Bucharest City Marathon

Cursa pentru sănătate

Octombrie mohorât și rece. Cerul plumburiu stă să se reverse în Piața Constituției din București. O mare de oameni în tricouri galbene de concurs își fac încălzirea pentru startul la **Raiffeisen Bank Bucharest City Marathon**, ediția a doua. Sunt circa 4.000 de participanți, români, dar și mulți străini, copii din clasele primare, adolescenți, dar și bătrâni de peste 80 de ani, oameni perfect sănătoși, dar și tineri în scaune cu roțile. Cu toții așteaptă cu înfrigurare semnalul de plecare. Vor fi șase probe: maratonul pentru profesioniști – întrecere internațională și campionatul național al României de seniori și tineret la băieți și fete, maraton-ștafetă pentru companiile bucureștene, semimaraton internațional, cursa populară, cursa scaunelor cu roțile și cursa copiilor. Anul acesta sloganul maratonului a fost **Aleargă pentru tine!**

Un maraton în scopuri caritabile

De sus se căme o ploaie mocănească, rece, și vântul se întetește de parcă ar vrea să le facă în ciudă participanților la **Raiffeisen Bank Bucharest City Marathon**. În Piața Constituției e forfotă mare. Au fost amenajate țarcuri speciale pentru fiecare categorie de concurenți. Organizatorii distribuie pelerine pentru ploaie, deoptrivă sportivilor și spectatorilor, la acest mare eveniment al toamnei, din București. Alergătorii experimentați

refuză pelerinele, ei sunt obișnuiți să alerge pe orice vreme și știu bine că pelerinele nu fac altceva decât să îi încetinească din cursă. În cortul galben din fața Palatului Parlamentului se echipează profesioniștii, în cortul mare și alb, încă mai sunt întârziați care abia acum, în al doisprezecelea ceas, s-au gândit să se înscrie în cursă. Înscrierile se mai pot face până la 8.45. Unii abia își primesc numerele de concurs și chipurile pentru cronometrare,

alții deja s-au echipat și sunt gata de cursă. De undeva din zona cortului galben, Gabriela Szabo urmărește cu interes pregătirea concurenților. „De fiecare dată vin la astfel de evenimente cu mare plăcere. Vin să susțin sportivii, să îi aplaud pe toți cei cărora le place să alerge și iubesc mișcarea. Este extraordinar că avem și noi un maraton al Bucureștiului, contează pentru imaginea noastră ca țară, contează pentru sănătatea populației.

M-aș bucura dacă ar ieși cât mai mulți bucureșteni pe traseul cursei pentru a aplauda sportivii și pe cei care au curajul să facă mișcare“, ne-a spus Gabi înainte de începerea competiției.

La 9.15 au plecat în cursă concurenții în scaune cu roțile, acei temerari care îndrăznesc să înfrunte destinul și să arate că nu contează obstacolele pe care soarta le-a pus în cale, ci numai dorința lor de a practica un sport. „Mă numesc Grosu Ionuț Marius, am 17 ani și sunt pentru a doua oară la o asemenea mare competiție. Am participat și la maratonul de anul trecut inițiat de cei de la *Bucharest Running Club*. Îmi plac toate concursurile, nu-mi place să stau degeaba și particip la orice competiție de atletism, baschet ori de tenis“, mi-a declarat tânărul cu ochi vioi aflat în scaunul cu roțile din fața mea. De altfel, Marius a obținut performanța de a termina primul cei patru kilometri de la cursa pentru scaune cu roțile.

Pe locuri, fiți gata, start! Ora 9.30. Plutonul alcătuit din maratonisti profesioniști și amatori pornește în cursă pe traseul Piața Constituției – Bdul Unirii – din nou în Piața Constituției – Calea Victoriei – întoarcere str. Ion Câmpineanu – Splaiul Independenței – Opera Română – întoarcere Podul Eroilor, Știrbei Vodă – str. Izvor – Calea 13 Septembrie – Piața Constituției. Mai exact, 10,548 km de pistă pe care maratonistii trebuie să o parcurgă de patru ori. La ștafetă fiecare alergător trebuie să termine o dată cei 10,548 km, iar la semi-maraton de două ori. Cursa populară măsoară doar patru kilometri și se desfășoară pe un traseu în jurul Palatului Parlamentului, separat de cursa pentru maraton. La început plutonul este compact, concurenții par să alerge la unison. Treptat, treptat, pe măsură ce au depășit fântânile de la Piața Unirii, primii atleți, lideri de moment, încep să se desprindă de această masă compactă de oameni.

Pe margini, bucureștenii privesc la concurenți. Unii spun cu admirație: *e un curaj să alergi pe o vreme așa căinoasă într-o probă de maraton*, alții cu dispreț: *naiba l-a pus pe nebunii ăștia să alerge în tricou și șort pe vremea asta?! Părerea automobiliștilor obligați să se înghesuie în culoarul strâmt care a mai rămas din bulevardul I.C. Brătianu este însă unanimă, ea se face cunoscută prin înjurături și „semne pacifiste“ la adresa organizatorilor, edililor Capitalei și a sportivilor care, tocmai astăzi, în zi de duminică, și-au găsit să facă sport în aer liber. Ei au uitat că țelul acestei competiții este promovarea sănătății prin mișcare în aer liber, dar și atragerea de turiști străini. Totul sub deviza: *Aleargă pentru tine!**

Pe traseu, dar mai ales în zona de unde s-a dat startul, sunt foarte mulți străini: rude și prieteni ai participanților la maraton sau simpli spectatori. La ediția de anul acesta au sosit sportivi de 30 de naționalități din 20 de

țări. „Am reușit anul acesta să înscriem pentru a doua oară Bucureștiul pe lista capitalelor lumii care organizează curse de maraton și sperăm ca de acum încolo să rămână pe harta maratoanelor internaționale. Ne bucurăm de o mult mai bună participare decât la ediția de anul trecut. Pe lângă faptul că este o competiție internațională importantă, evenimentul sportiv atrage și turiști străini, avem 100 de sportivi străini înscriși în competiție și o mulțime de turiști care nu au mai fost niciodată în București și au venit să asiste la acest maraton“, ne-a declarat Oana Năstase, unul dintre organizatorii evenimentului.

Primii atleți care au parcurs deja cei 10,5 km de pistă trec din nou prin Piața Constituției, în aplauzele spectatorilor. Sunt doi kenieni – Yator Erik Chemboi și Kioko John Musila, undeva, în spatele lor, vine un al treilea kenyan, urmează pe rând alți atleți. Și, abia la jumătate de oră după aceștia încep să sosească mai mulți alergători din plutonul plecat la 9.30. Ei vin amestecați, unii sunt sportivi concurenți la maraton, alții la ștafetă, alții la semi-maraton.

La cursa populară mulți dintre participanții care au încheiat traseul își trag răsuflarea cu greu. Ei susțin că au venit numai din dorința de a face mișcare și nu în scopul obținerii vreunui premiu. „Mă numesc Sorina, am 22 de ani și sunt din București. Am terminat între primii 50 având în vedere că la cursa populară au participat circa 3.000 de oameni. Nu e prima oară când particip la un cros, m-am înscris din dorința de a face mișcare, pentru sănătatea mea și a-mi dovedi mie că pot. Nu m-am pregătit anterior special pentru acest eveniment sportiv.“ Tot la cursa populară s-a înscris și dl. Nicolae Neacșu, 83 de ani, cel mai vârstnic sportiv al evenimentului. El a fost premiat cu premiul special pentru curajul și voința sa de a alerga. „Alerg de când sunt tânăr, am participat la toate campionatele naționale. Mă simt bine și vreau să le transmit tinerilor un mesaj: nu uitați, mișcarea e de aur, alimentația de argint, iar doctoria e otrăvă“, le-a spus spectatorilor Nicolae Neacșu la premiere. Un nou val de alergători aflați la cel de-al patrulea tur de pistă trece prin Piața Constituției. Un nou ropot de aplauze. Cei care aplaudă sunt îndeosebi străinii sosiți special pentru eveniment la București, iar aici-colo unii bucureșteni care apreciază cu adevărat sportul și mișcarea. Restul spectatorilor asistă zgribuliți în ploaie, comentând între ei. Nu au exercițiul aplaudării sportivilor și mulți nu înțeleg bine că tot ceea ce se petrece sub ochii lor se numește spectacol – un spectacol serios în slujba sănătății – iar efortul celor care fac acest spectacol merită apreciat prin aplauze. S-a încheiat proba de semimaraton, iar într-o jumătate de oră vor fi premiați și concurenții. Proba de maraton mai durează, fiindcă trebuie așteptat până ter-

mină traseul și ultimul concurent. Câștigătorii ediției de anul acesta la *Raiffeisen Bank Bucharest City Marathon* au fost kenienii de la locul unu la locul cinci, primii trei fiind: Yator Erik Chemboi – 2h20'35", Kioko John Musila – 2h21'04" și Mibei James Kiprop – 2h21'29". Și la semimaraton tot kenienii au fost cei mai buni: Maina Charles Wachira – 1h02'17", Kiprop Pius Maiyo – 1h02'24" și reprezentantul Italiei – Errebah Mustafa – 1h03'36" urmați de doi români: Prodius Roman – 1h06'13" și Cristian Irimia – 1h08'12". Singurele probleme pe care le-au avut reprezentatii Kenyei au fost cele legate de condițiile atmosferice, imediat după finish ei având nevoie de îngrijiri medicale.

text, Alice-Claudia Gherman

foto, Octavian Tibăr

**Aleargă
pentru tine!**

Prof. univ. dr. Toma Adrian Dinu: „Pregătim pentru a conduce”

Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală este o facultate relativ tânără în cadrul Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București. Cu toate acestea, instituția de învățământ superior este una dintre cele mai căutate facultăți din cadrul USAMVB fiindcă specializările în care sunt pregătiți studenții – inginerie economică în agricultură, management în agroturism și alimentație publică – sunt foarte căutate pe piața muncii. Dl prof. univ. dr. Toma Adrian Dinu a avut amabilitatea de a ne oferi într-un scurt interviu mai multe informații despre instituția al cărei decan este.

▼ **Care sunt argumentele principale pentru care un licean ar trebui să aspire să urmeze cursurile Facultății de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală?**

– Facultatea noastră a luat ființă în 1992 din dorința de a oferi studenților șansa de a urma mai multe materii economice pe durata studiilor, de a îmbina materiile tehnice cu cele economice și, prin aceasta, posibilitatea unei mai mari mobilități în găsirea unui loc de muncă pentru absolvenții noștri. Avem absolvenți care lucrează în agricultură, în ferme, dar avem, de asemenea, absolvenți care lucrează în domenii conexe agriculturii precum: asigurările, băncile, și chiar în domenii extraagricole. De exemplu, unul dintre directorii *Auto Italia-România* este un absolvent de al nostru, directorul fostului *Shell România* a absolvit tot la noi. Avem și studenți care deja au ajuns în funcții înalte sau foarte înalte, care lucrează la Bruxelles, la Comisia Europeană. Sloganul nostru este *Pregătim pentru a conduce*, și ne place să credem că asta facem.

– **Care e povestea de început a facultății?**

– Cu mulți ani înainte de 1990, în cadrul Universității Agronomice și de Medicină Veterinară a existat o Facultate de Economie Agrară care acum se regăsește la ASE.

La ora actuală se numește *Facultatea de Economie Agroalimentară și a Mediului*, dar ea a fost în structurile noastre până prin anii '70, după care a fost mutată la ASE. Profesorii mai în vârstă decât mine, care au prins Facultatea de Economie Agrară în cadrul fostului Institut Agronomic *Nicolae Bălcescu*, au considerat că trebuie să avem din nou o facultate economică în structura universității. Principalii pionieri ai acestui demers au fost dl prof. univ. dr. Alecu Ion și dl prof. univ. dr. Drăghici Manea. Ei au reușit să înființeze această specializare în cadrul Facultății de Agricultură și, inițial, în 1992, s-a numit specializarea de inginerie și gestiune a sistemelor agricole. Aceasta a evoluat treptat către facultate de sine stătătoare, în anul 2000, fiind autorizată provizoriu. Astăzi este acreditată și se numește Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală. Instituția a avut o dezvoltare continuă, în 1997 a absolvit prima promoție, în 2002 s-a înființat filiala Slatina, în 2003 filiala Călărași. La început, la Călărași au existat două colegii. În urma introducerii ciclului Bologna, ele au fost desființate, dar a fost creată filiala Facultății de Management cu specializarea inginerie econo-

mică în agricultură, și mulți dintre foștii absolvenți de colegiu au optat pentru continuarea studiilor în cadrul facultății. Am creat aceste două filiale fiindcă mergem pe ideea de a asigura o reprezentativitate în teritoriu, atât Slatina cât și Călărașiul făcând parte din zona de influență a Bucureștiului și am dorit să oferim o șansă eventualilor absolvenți din zonele respective. Suntem conștienți că mulți dintre acești absolvenți renunță la studii din motive materiale. Nu i-am adus pe ei la universitate, am deplasat universitatea către ei asigurându-le ace-

leși cursuri, oferindu-le aceleași condiții de studiu, dar cu niște costuri mai mici.

– Ce oferă studenților săi Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală?

– În locația din București – sediul principal al facultății – avem secretariatul și decanatul în cadrul clădirii vechi a USAMVB, plus alte cinci săli de clasă, dintre care patru dotate cu calculatoare legate în rețea, cu acces nelimitat la internet. Apoi, avem un sediu nou înființat, dat în folosință pe 1 decembrie 2008, construit după ultimele standarde în construcții, cu instalații de detectare a fumului, amfiteatre mari dotate cu retroproiector, afișare video, ecran de proiecție, instalație sonoră, gresie pe jos, încălzire în podea, numai dorința de studii să existe. Avem, de asemenea, o bibliotecă imensă, cu peste 2.000 de volume din domeniul economic și tehnic, avem un laborator de limbă engleză pe calculator. De asemenea, studenții noștri au acces la autotur și microbuzul facultății, ei beneficiind din plin de existența acestor dotări. Deținem un centru de practică la Bran pentru studenții de la specializarea în agroturism și alimentație publică, acolo pe durata anului universitar merge câte o grupă de studenți pentru a face practică în pensiunile din zona Bran sau pot face practica la pensiunile din zona Tulcea cu care avem convenții de colaborare. De asemenea, avem convenții de cazare pentru studenții care fac practică acolo. Pentru cei de la inginerie economică avem colaborări în vederea efectuării practicii de către studenții noștri la companiile multinaționale, la Ministerul Agriculturii, am încercat și cu președintele APIA, dar nu am materializat-o, avem convenție cu TCE Trei Brazi, parteneriate cu cei din zona privată pentru a asigura practica studenților noștri. În ceea ce privește condițiile sociale, complexul studentesc are peste 30 ha, toți studenții universității noastre care au cerut cazare sunt cazați aici. În cadrul campusului USAMVB avem și o biserică purtând hramul Sf. Chiril și Metodie.

– Ce planuri de dezvoltare aveți?

– Dorim să ne consolidăm poziția de facultate lider în cadrul universității, să rămânem în continuare pe piață cu o importantă ofertă, să fim facultatea cea mai căutată. În acest moment avem unele dintre specializările cele mai căutate ale Universității și ne gândim în perspectivă să activăm în mod dinamic în zona de masterate, fiindcă aici trebuie să demonstrăm o mare mobilitate vizavi de schimbările de pe piața muncii. Avem acum patru masterate care tocmai au făcut obiectul acreditării astăzi, au fost admise în consiliul ARACIS. Ele se referă la dezvoltare rurală, la calitate și inovație în domeniul agroalimentar și agroturism și alimentație publică plus agrobusiness. La masterat avem 150 de locuri la buget, 278 de studenți înscriși, deci aproape doi pe un loc, cu o aglomerare mai mare pe alimentație publică.

– Ce faceți să fiți cunoscuți?

– Avem un site propriu, o revistă a facultății, avem broșuri pe care le împărțim în liceele din zona în care ne prezentăm oferta, dar cred că foarte mult contează și mesajul de la om la om. Studenții noștri vorbesc cu viitorii studenți și ni s-a dus vestea! Această publicitate de la om la om contează foarte mult. Am avut situații în care colegii de la alte facultăți încercau să îi deturmeze pe candidații noștri, dar aceștia veneau hotărâți să devină studenți la noi.

– Cu cine vă luptați, cine vă concurează pe același tronson, facultatea de la ASE?

– Există la ASE acea facultate de care pomeneam mai devreme, ei sunt economiști, noi suntem la granița dintre economiști și tehnicieni, față de colegii din USMVB suntem spre economiști, față de cei din ASE suntem spre tehnicieni. Sigur că „ne batem” pe aceeași piață cu ASE-ul și cu colegii din facultățile tehnice pentru componenta tehnică a facultății, nu e o poziție foarte confortabilă, dar încercăm să găsim soluții să nu deranjăm foarte tare.

– Ce programe, în afară de cele școlare, aveți pentru studenți?

– Studenții noștri au posibilitatea, prin intermediul facultății noastre, să-și facă

practica inclusiv în străinătate. Avem o convenție cu o asociație care le facilitează accesul la fermele din Anglia – asociația Hops, ei merg acolo și lucrează efectiv în ferme, vin foarte mulțumiți și vor să meargă și a doua și a treia oară. Condiția pentru a aplica la Hops prin intermediul nostru este să fii student integralist cel puțin în sesiunea de iarnă, să nu lucrezi mai mult de două-trei luni pe an și aceasta vară, să te întorci la 1 septembrie și să-ți dai examenele din sesiunea de vară până în 15 septembrie pentru a avea încheiată situația școlară și a trece anul. Unii extind această perioadă, dar asumându-și riscul, fiindcă dacă întârzie după 1 septembrie riscă să repete anul. Dacă un student nu e integralist nu i se dă acordul, el se poate duce să aplice la Hops, dar nu prin facultate. De regulă, studenții se duc și muncesc la diverse exploatații agricole la diferite munci, în special, în zona vegetală. Mulți vin cu idei de afaceri de acolo, vin cu altă atitudine față de muncă, față de disciplină și evident că sunt și plătiți pentru ceea ce fac. Merg cam 200 de studenți anual din cadrul USAMVB, dintre care în jur de 100 sunt de la facultatea noastră.

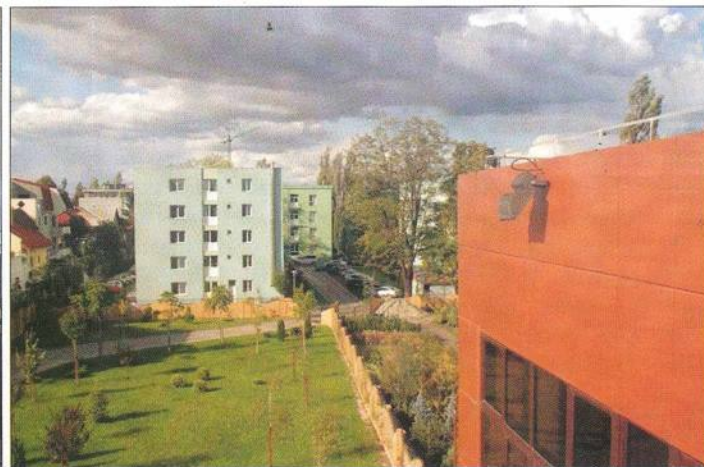
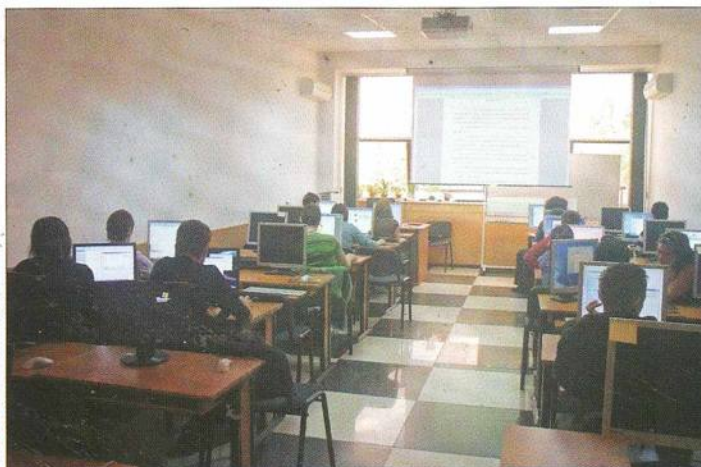
– Un mesaj pe care vreți să îl transmiteți viitorilor studenți?

– Ne adresăm aceloră dintre studenți care au dorința de a performa, ne adresăm celor care vor să își înființeze o afacere. Dorim să asigurăm o educație cât mai apropiată față de cerințele pieței de muncă. Din acest punct de vedere suntem mereu atenți la feedback-ul din partea studenților, anual avem grijă să chestionăm absolvenții noștri pentru a vedea ce drum au urmat după finalizarea studiilor, unde s-au angajat, ce au realizat, ce li s-a părut bine în facultate, ce li s-a părut mai puțin bine, care disciplină i-a ajutat mai mult, care mai puțin, pentru a avea o imagine despre cum trebuie să venim în întâmpinarea nevoilor studenților noștri și, să nu uităm: Pregătim pentru a conduce.

text: **Alice-Claudia Gherman**

foto: **Octavian Tîbăr**

„Am investit nouă miliarde de lei în dotarea facultății noastre, aceasta a însemnat calculatoare legate la internet, o linie de preparare a alimentelor, panouri solare la Moara Domneasca, săli de clasă și amfiteatre dotate cu tot ceea ce înseamnă multimedia. Avem opt amfiteatre cu o capacitate de 300 de locuri fiecare, zece săli de laborator, patru de seminar. Studenții noștri nu trebuie decât să fie animați de dorința de a învăța”, precizează dl decan Dinu.

Sepala

Pantofi
Preț 550 lei

Pantofi
Preț 480 lei

Cizme
Preț 800 lei

Cizme
Preț 1.000 lei

Poșetă
Preț 400 lei

Poșetă piele
întoarsă
Preț 300 lei

Poșetă
Preț 450 lei

Poșetă
Preț 500 lei

Poșetă
Preț 450 lei

Poșetă
Preț 500 lei

Mihaela Glăvan

Sandale
Preț 700 lei

Pantofi
Preț 900 lei

Sandale
Preț 680 lei

Pantofi
Preț 780 lei

Cizmulițe
Preț 1.000 lei

Cizme
Preț 1.000 lei

Poșetă
Preț 500 lei

Poșetă
Preț 480 lei

Pantofi
Preț 550 lei

Pantofi
Preț 550 lei

Cizme
Preț 800 lei

Poșetă
Preț 650 lei

Cizme
Preț 650 lei

Cizme
Preț 880 lei

Cizme
Preț 600 lei

Ghete
Preț 750 lei

Pantofi
Preț 680 lei

Ghete
Preț 700 lei

La Boema

În 2007 își făcea intrarea în scenă *Rin Grand Hotel*, amplasat în Calea Vitan-Bârzești 7D. Odată cu noul hotel s-au deschis și câteva restaurante amplasate în aceeași clădire, printre care și restaurantul *La Boema*, etaj I. Un local elegant, rafinat în care puteți savura delicioase preparate din meniul internațional sau mediteraneeu. Prânzul se poate servi între orele 12.00 și 15.00, iar cina între orele 19.00 și 23.00. Muzica ambientală vă va însoți discret pe tot parcursul șederii în restaurant.

Puteți petrece momente deosebite în compania cuiva drag luând masa la restaurantul *La Boema*, dacă răspundeți corect la următoarea întrebare:

Care este adresa restaurantului *La Boema*?

Trimiteți taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 23.11.2009

Premiul constă într-o masă în doi la restaurantul *La Boema*. (Câștigătorul va fi desemnat prin tragere la sorți)

Kiabi

Moda franceză la prețuri mici

Bluză
Preț 39,90 lei

Bluză
Preț 29,90 lei

Geacă
Preț 79,90 lei

Bluză
Preț 39,90 lei

Bluză
Preț 39,90 lei

Cardigan
lung
Preț 49,90 lei

Jeans
Preț 59,90 lei

Jeans
Preț 36,90 lei

Geacă
Preț 39,90 lei

Pantaloni
Preț 79,90 lei

Pardesiu
Preț 90,90 lei

Salopetă
Preț 29,90 lei

Bluză
Preț 19,90 lei

Salopetă-
rochiță
Preț 39,90 lei

Geacă
cu fular
Preț 49,90 lei

Pulover fetiță
Preț 19,90 lei

Cardigan
Preț 39,90 lei

Pantaloni
sau jeans
Preț 69,90 lei

Cămăși
Preț 54,90 lei

KIABI

S-a deschis primul magazin *Kiabi* din România. *Kiabi*, brandul francez expert în distribuția articolelor de îmbrăcăminte la modă și la prețuri mici, pentru toată familia, a inaugurat la începutul acestei luni primul magazin din România, în cadrul centrului comercial *Grand Arena Berceni*. Cu o experiență de peste 30 de ani în retailul de îmbrăcăminte, *Kiabi* își continuă dezvoltarea internațională prin deschiderea primului magazin din România, ce dispune de o suprafață de vânzare de 1.500 mp și o ofertă bogată de produse pentru întreaga familie (bărbat, femeie, copil, bebeluș, lenjerie, accesorii), la un excelent raport calitate-preț. Conceptul cu care *Kiabi* a revoluționat lumea modei în anii '70 a fost acela de a oferi tuturor ceea ce își doresc, la un preț accesibil. Misiunea *Kiabi* este aceea de a deveni magazinul preferat al familiilor, permițându-le să se îmbrace după dorință. În plus, *Kiabi* își propune fidelizarea cumpărătorilor prin varietatea ofertei, stil, calitate și preț.

Trimiteti talonul impreună cu răspunsul la următoarea întrebare și puteți câștiga unul dintre cele trei vouchere pentru produse oferite de magazinul *Kiabi*.

Care este adresa primului magazin **KIABI** din România?

Trimiteti taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 23.11.2009

Concurs
KIABI

La tușica Veta

Tușica Veta te invită la concurs! Magazinul *Cadouri de la... tușica Veta* se află în Casa Presei, Piața Presei Libere nr.1, Corp C, etajul II (intrarea de la *România liberă*). Produse din bumbac, în sau lână: bluzițe, rochii, pulovere; accesorii: curele, poșete, mărgel, brățări; lenjerii de pat, cuverturi, pilote, fețe de pernă; flori artificiale, produse pentru aromoterapie etc., toate *Made in India*, toate se găsesc la *tușica Veta*. Și fiindcă tușica este dănică, ea vă invită să participați la un concurs cu trei premii (o eșarfă într-una dintre culorile disponibile în fotografia din talonul de concurs, un șirag de mărgel și o rochie). Trebuie să răspundeți la următoarea întrebare:

Care este adresa magazinului *Cadouri de la... tușica Veta*?

Trimiteți taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 23.11.2009

(Căștigătorul va fi desemnat prin tragere la sorți!)

Touched

Sunt botine. Dar sunt și cizme. Sunt cizme, dar sunt și ghete. Sunt pantofi dar sunt și cizme. Sunt ce vrei tu. O minicolecție fără reguli inspirată de încălțăminte dandy-ului *Beau Brummell*. Creații by Ovidiu Buta, creații care continuă seria evenimentelor *Touched By* începută în primăvara aceasta prin colecțiile Anei Alexe, Lenei Criveanu și ale lui George Neagu. Design-ul colecțiilor aparține în totalitate celor care le semnează, iar consultanța tehnică și producția sunt asigurate de atelierul *Sepala*.

by
Ovidiu Buta

un imprint al grupurilor FLACĂRA și t... TRITONIC

crime scene

Ofertă specială!

- CS 1 - Zâmbet ucigaș - Lisa Scottoline
- CS 2 - Dansul morții - Linda Fairstein
- CS 3 - Filiera grecească - B. Hrib (tiraj epuizat ed. a II-a cu Flacăra nr. 10)
- CS 4 - Crima Zen - Oliver Bottini
- CS 5 - În gura presei - Robert B. Parker
- CS 6 - Sunetele morții - Alex Mihalcea
- CS 7 - Atac în bibliotecă - George Arion
- CS 8 - Masca Morții Roșii - Edgar A. Poe
- CS 9 - Câinele din Baskerville - Sir Arthur Conan Doyle
- CS 10 - Spada - Bogdan Teodorescu
- CS 11 - Atingerea Sultanului - Hakan Yel
- CS 12 - 3 cu ghinion - Emil Simionescu
- CS 13 - Dreptate fără lege - Edgar Wallace
- CS 14 - Crima Lordului Savile și alte povestiri - Oscar Wilde
- CS 15 - Indicii anatomice - Oana Stoica Mujea (tiraj epuizat - Indisponibil la comandă)
- CS 16 - Ziua Lupului - Carlo Lucarelli
- CS 17 - Casa secretă - Edgar Wallace

Nr. cărți	1	2	3 sau mai multe
Preț (fără taxe poștale)	9 lei	15 lei	7 lei/carte

- CS 18 - Plăceri nevinovate - VT Morogan - Preț: 20 lei
- CS 19 - Fabrica de păcate - Richard Aleas - Preț: 21,60 lei

TALON DE COMANDĂ (cu plata ramburs)

cod carte

Nume prenume localitatea strada nr. bloc sc. ap. județ/sector cod telefon

Trimiteți talonul la: S.C. Publicațiile Flacăra S.A., Piața Presei Libere nr. 1, cod poștal 013701, sector 1, București, O.P. 33, C.P. 12. Menționați pe plic: CRIME SCENE. Pentru orice detalii legate de comanda dumneavoastră vă rugăm să ne contactați la 004/021/317.91.37, persoană de contact: Robert Pandelea, e-mail: abonamente@publicatiileflacara.ro Ofertă valabilă până la 26.10.2009 data poștei.

Pentru împătimitii de mister. Dar și pentru connaisseur-ii literaturii adevărate. Pentru ahtiații de hard boiled și de romane negre. Dar și pentru fanii thriller-elor de orice fel. Tuturor, vă oferim prilejul de a vă întâlni cu maeștrii literaturii polițiste, într-o selecție girată de George Arion, cel mai bun autor român al genului. Ești gata să intri în scena crimei?

TEATRUL NAȚIONAL DE OPERETĂ
"ION DACIAN"

și

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

PREZINTĂ

TEATRUL NAȚIONAL DE OPERETĂ
"ION DACIAN"

și

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

PREZINTĂ

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL ARTELOR SPECTACOLULUI MUZICAL

VIAȚA E FRUMOASĂ

12 - 22 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI, EDIȚIA A II-A

SILVIA

PREMIERĂ, regia: KERO*, 12 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

TIGER LILLIES

"Cântece din Shockheaded Peter și alte versuri sângeroase", 13 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Metropolis

ROMEO&JULIETA

Musical de Gérard Presgurvic, regia: KERO*, 13 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

ODISEEA VÎȘOTKI

Spectacol, regia: Alexander Hausvater, 14 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

BARBĂ ALBASTRĂ

Spectacol Sankt Petersburg, regia: Yury Alexandrov, 15 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

GALA DE BALET

Spectacol: Gala Internațională de Balet, 16 noiembrie, ora 20.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

LILIAȚUL

Spectacol Budapesta, regia: KERO*, 17 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

BOLERO

Spectacol Slovacia, Teatrul-dans, 18 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

GALA OPERETEI

Spectacol: Gala Internațională a Operetei, 19 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

CÂNTAREA CÂNTĂRIILOR

Regia: Cătălina Buzoianu, 20 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

VĂDUVA VESELĂ

Spectacol Slovacia, 21 noiembrie, ora 19.00, Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"

22 NOIEMBRIE, ORA 20.00

TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI

SALA MARE

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL ARTELOR SPECTACOLULUI MUZICAL

VIAȚA E FRUMOASĂ

12 - 22 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI, EDIȚIA A II-A

Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"
este o instituție publică de cultură finanțată de
Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național

Partener principal:

CENTER OF THE CITY INCLUDED

Parteneri media:

Parteneri:

BILETELE SUNT DISPONIBILE LA CASA DE BILETE A
TEATRULUI NAȚIONAL DE OPERETĂ "ION DACIAN",
ÎN REȚEAUA MAGAZINELOR GERMANOS ȘI VODAFONE,
ȘI ONLINE, PE WWW.EVENTIM.RO

Cu sprijinul:

CENTRUL DE PROIECTE CULTURALE

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
PRIMĂRIA
SECTORULUI 1

by

Oglinda cărților

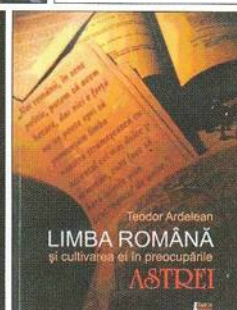
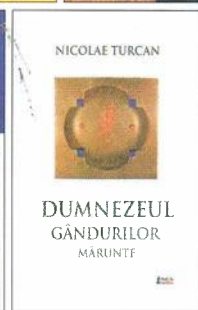
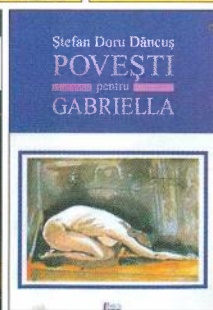
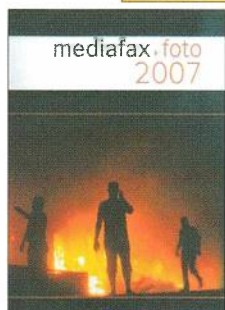
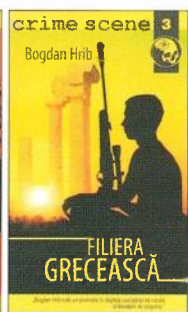
CRIME SCENE (FLACĂRA+TRITONIC):

Richard Aleas, Fabrica de păcate. Acțiune, nene! Pe pâine! Sau fără pâine. Narațiune (foarte) ascuțită la vârf. **Bogdan Hrib, Filiera grecească.** Am citit, mai demult, *Filiera gre-*

cească și mi-a plăcut, chiar foarte mult. De atunci, Bogdan Hrib a mai evoluat. Atât în scriitură, cât și în proiecte. Acum e, clar, pe altă buclă. *Blestemul manuscrisului* (carte scrisă în colaborare) l-a îmbunătățit simțitor cota. **HUMANITAS: CARTEA DE PE NOPTIERĂ:**

Alexandre Jardin, Fiecare femeie este un roman. Cum sunt femeile? Asta e întrebarea, subversivă, subiagentă, pe care o pune cartea. Chiar așa, cum sunt...? Să vorbești despre femei este un soi de elogiu în sine. Mama, iubita, amanta, soția, colega, victima, victima noastră, în special... **HUMANITAS FICTION: Steve Sem-Sandberg:**

Ravensbrück. Poate fi o lovitură – a Denisei Comănescu, în speță – publicarea poveștii Milenei Jesenska, cea căreia îi erau adresate multe dintre scrisorile lui Kafka. Și, deopotrivă, un semnificativ eveniment editorial. **Yukio Mishima, Zăpada de primăvară.** Un roman care apare tot în *RAFTUL DENISEI*, precum și cartea prezentată anterior – și care are puritate și finețe. Pentru că este despre sentimentele profund și general umane, o socot un *discurs fundamental*. **MEDIAFAX: Album foto 2007.** Ne-a parvenit un minunat album foto de la agenția de presă *MEDIAFAX*, cel care dă măsura îndemânării și dragostei „creatorilor de imagini” de acolo. Mulțumim. **LIMES: Ștefan Doru Dăncuș, Povești pentru Gabriela.** Îmi place Dăncuș pentru că se simte marginalizat, e

à rebours, și asta e o poză vandabilă, dacă nu e făcută în exces sau, uneori, tocmai pentru că e așa, la limită. Pentru că e „rău”, rebel, împotriva. Cartea e, însă, delectabilă. **Nicolae Tucan, Dumnezeul gândurilor mărunte.** Un cugetător care încearcă să meargă pe linia lui Cioran, să ia urma aforismelor. Nu e rău, e, deocamdată, de ținut sub observație. Chiar de urmărit cu atenție. **Anamaria Beligan, Windermere: Dragoste la a doua vedere.** E o mică „revelație”, aș putea spune, dintre cărțile apărute în ultima vreme. Are, neîndoios, știință de narator. Și un anume șarm epic, foarte plăcut. **Teodor Ardelean, Limba română și cultivarea ei în preocupările Aștei.** Dacă nu în Ardeal, unde să apară o asemenea carte. Prima dată, fiul meu a crezut că e, pe bune, un manual de română. (M. Gălățanu)

pentru că ne gândim la timpul dumneavoastră liber

6,40
lei

umor
documentare
integrame
cuvinte încrucișate
proză polițistă
cultură și civilizații

Food & Travel,
ocolul Pământului
în 132 de pagini

CITEȘTI
DEZILEGI
TE ANVIZI
ÎȚI BUCURI
SUFLETUL
ȘI MINTEA

din noiembrie la chioșcurile de presă

calitate garantată de **PUBLICAȚIILE FLACARA**

Cel mai bun roman polițist din literatura română

Andrei Mladin, simpaticul și iscoditorul erou al lui George Arion, se prezintă cititorilor în haine de gală.

Detectiv fără voie cuprinde toate narațiunile care îl au ca protagonist.

Cartea îi prezintă aventurile neobișnuite și capacitatea lui de a dezlega enigme terifiante.

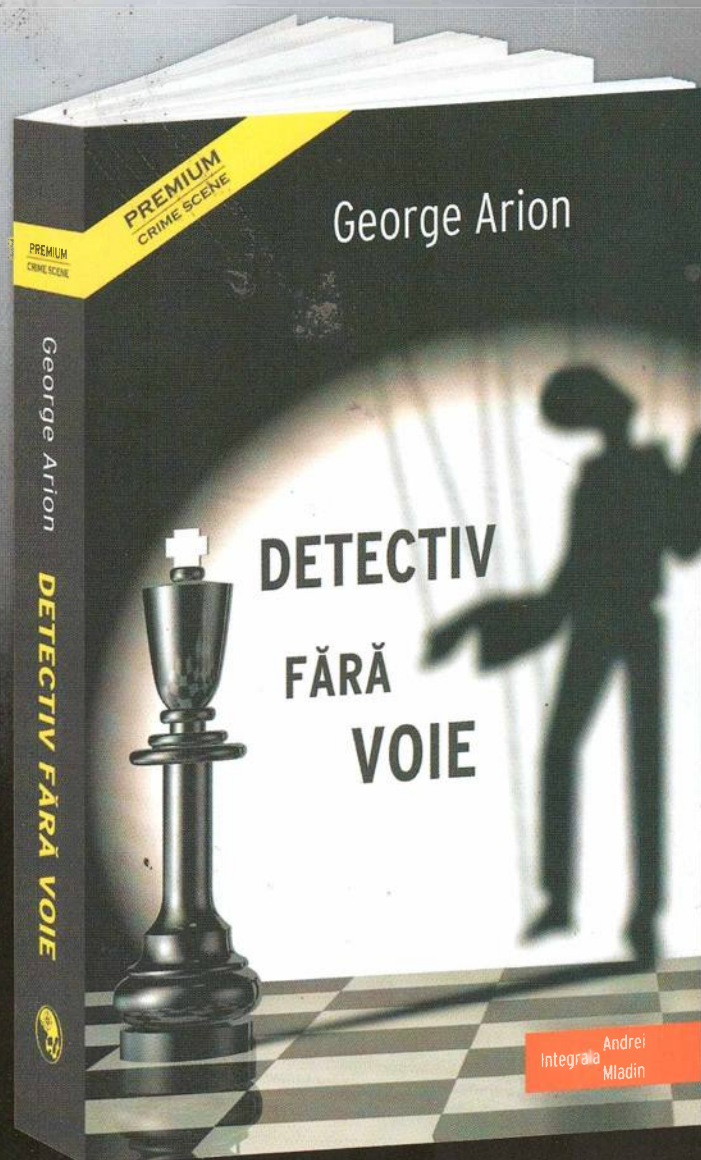
În acest volum, suspansul face legea de la început până la sfârșit. Dar și hazul.

Detectiv fără voie – un cocteil exploziv de umor spumos și acțiuni palpitate.

Crimescene Publishing

FLACĂRA

t...
TRITONIC

Comandă acum
și primești

35% reducere

Preț întreg: ~~59 ron~~
Preț redus: **38 ron**

Completează formularul de mai jos și trimite-l la
SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr 1,
sector 1, Cod poștal 013701, București
ca să beneficiezi de reducere

TALON DE COMANDĂ

Doresc să comand volumul **Detectiv fără voie** de George Arion la prețul de 38 ron

Nume

Prenume

CNP

Strada

Nr.

Bloc

Scara

Etaj

Sector/Județ

Cod poștal

Localitate

Număr telefon

Datele dumneavoastră personale vor fi folosite de Publicațiile Flacăra SA numai în scopul declarat al acestui talon de comandă. Publicațiile Flacăra SA se obligă să nu facă publice și să nu vândă baza de date referitoare la datele dvs.

Toyota nu este o marcă plictisitoare

Toyota a dezvăluit la cea de-a 41-a ediție a Salonului Auto de la Tokyo, desfășurat în perioada 24 octombrie – 4 noiembrie, un automobil sport realizat în colaborare cu Subaru.

direct proporțional cu prețul. De aceea Toyota și Subaru urmăresc realizarea unui automobil cu o greutate care să nu depășească 1.200 kg și care să asigure un bun raport între cai putere și greutate.

Avantajele motorului Subaru sunt date de greutatea sa redusă, forma compactă și fiabilitatea demonstrată în timp. În plus, felul în care este construit (motor boxer cu cilindri față în față) permite păstrarea centrului

Alianța mai puțin obișnuită între cei doi producători japonezi are ca scop realizarea unei mașini în două versiuni personalizate în funcție de marcă. Vânzările vor debuta abia în 2011 sau la început de 2012, dar proiectul nu este foarte departe de automobilul de serie.

Inima noului coupé sport cu 2+2 locuri este

motorul aspirat, boxer, de doi litri, construit de Subaru. În configurația sa clasică acesta produce 150 CP și echipează în acest moment și modelul Impreza. Până la lansarea din 2011 este foarte posibil ca forța să crească până aproape de 170 CP. Adăugarea unui turbocompresor va crește această putere considerabil, evident

de greutate cât mai aproape de sol. Cutia de viteze va fi una manuală cu șase trepte, iar tracțiunea este transmisă către roțile din spate.

Conceptul FT-86 aduce un suflu de dinamism mărcii Toyota care a pus în ultima vreme accentul mai degrabă pe economie și pe protejarea

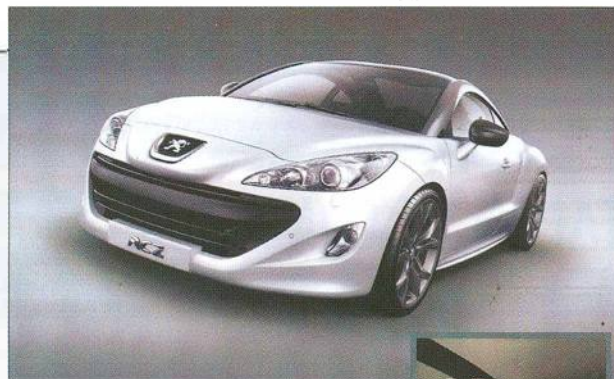
Ediție limitată RCZ

Cu o tradiție însemnată în realizarea de vehicule dedicate plăcerii de a conduce și aproape 200 de ani de experiență industrială, Peugeot a lansat o ediție limitată a coupé-ului RCZ dedicată primilor 200 de clienți europeni.

RCZ Limited Edition a fost creat ca un vehicul exclusivist dedicat unor cumpărători cu pretenții ridicate. Cele 200 de exemplare pot fi comandate în rețeaua dealerilor sau prin internet. Echipat cu un motor turbo de 1,6 litri, care produce 156 CP realizat în parteneriat cu BMW, și cuplat la o cutie de viteze cu șase trepte, RCZ prezintă în premieră noua nuanță perlata de alb. Acesta este în contrast cu acoperișul negru realizat din fibră de carbon și cu jentile de 19 inch, tot negre. Interiorul este finisat cu tapiserie din piele Nappa neagră.

Echipamentele la dispoziția șoferului nu sunt nici ele de neglijat: lămpi bi-Xenon direcționale, scaune electrice încălzite și asistență la parcare cu senzori în față și în spate. Prețul ediției limitate este de 35.500 de euro în Franța, iar livrările vor debuta în primăvara lui 2010.

Peugeot RCZ a fost dezvăluit publicului la Salonul Auto de la Frankfurt din luna septembrie după ce Peugeot a susținut o campanie de mediatizare în care a atras atenția prin imagini parțiale și detalii atrăgătoare. Mașina reprezintă un pas important pentru producătorul francez care va concura direct modele mult mai consacrate precum Audi TT.

Skoda Fabia cu mușchi

Skoda lansează în 2010 o versiune sportivă pentru cea mai mică dintre mașinile sale care va fi propulsată de un motor de 1,4 litri și 178 CP.

Sub denumirea de *vRS*, aceasta este a doua variantă de *Fabia* sportivă după ce prima, motorizată de un turbo-diesel, a fost retrasă din producție.

Împrumutat de la *Seat Ibiza Cupra*, motorul Twincharger ar trebui să propulseze mașina până la 100 km/h în puțin peste 7 secunde și să o conducă spre o viteză maximă de 225 km/h.

Noua mașină va abandona stilul conservator al modelului anterior și se va axa pe o imagine ceva mai agresivă care să o deose-

bească imediat de restul gamei. Folosind resursele grupului VW, noua *Fabia* va putea fi echipată cu o cutie de viteze automată DSG. Aceasta oferă și opțiunea schimbării treptelor manual cu padele plasate în spatele volanului.

Skoda va trebui să încadreze cu grijă noul model astfel încât el să nu afecteze vânzările celorlalte automobile din grup (*Seat Ibiza Cupra* și viitorul *Polo GTI*) și totodată să ia fața concurenței. În acest moment, piața românească restrânsă a modelelor sport mici este dominată de prezența lui *Clio RS* vândut cu doar 18.000 de euro.

mediului decât pe sportivitate și plăcerea de a conduce. Dispariția din gamă a unor mașini precum *Celica* și *MR2* a îndepărtat publicul tânăr și a afectat vânzarea tuturor modelelor din gama japonezilor.

Parteneriatul cu *Subaru* este considerat unul mai puțin obișnuit pentru că acest gen de asociere este realizat în general pentru mașini cu volum mare de

vânzări. Coupé-ul prezentat nu pare să se încadreze în această categorie. Tocmai de aceea, speculațiile cu privire la preț se situează între 18.000 – 20.000 de euro în Japonia și aproximativ 25.000 de euro pentru importul în Europa.

Text: Mugurel Mărgărit-Enescu

Smart pe baterie

Începând cu jumătatea lunii noiembrie 2009, *Smart* începe producția noului model *fortwo* cu motor electric.

Spre deosebire de predecesorii lui, a doua generație a modelului *Smart Fortwo* cu motor electric este dotată cu o baterie litiu-ion extrem de eficientă și inovatoare. Aceasta este plasată între punți, ceea ce înseamnă că spațiul disponibil nu este compromis în niciun fel. Un motor electric de 30 kW este încorporat în partea din spate a mașinii. Acesta oferă o accelerație și o agilitate foarte bune datorită cuplului de 120 Nm care este disponibil imediat. De altfel, „accelerația citadină” de la 0 la 60 km/h se face în 6.5 secunde – la fel de rapid precum un model diesel sau pe benzină. Modelul *Smart Fortwo* electric poate fi încărcat la orice sursă de curent din casă. În Germania, o încărcare completă a bateriei costă aproximativ 2 euro și este suficientă pentru parcurgerea a 115 kilometri – mai mult decât suficient pentru traficul din oraș. *Smart* a transformat motorul electric într-o alternativă practică pentru o mobilitate fără emisii în centrele urbane.

Reprezentanții firmei germane susțin că motoarele electrice au făcut parte din conceptul *Smart* încă de la început. Integrarea ulterioară a componentelor necesare pentru funcționarea pe bază de electricitate a mașinii au fost planificate încă din stadiile incipiente. Motorul electric nu limitează disponibilitatea spațiului la modelul *Smart Fortwo*; există același spațiu interior și pentru portbagaj ca în modelul *Smart Fortwo* cu motor cu ardere internă.

Noul *Smart Fortwo* electric va fi lansat inițial pentru clienții din Berlin și din alte orașe din Europa și Statele Unite

ale Americii, ei urmând a testa în condiții reale vehiculul. Începând cu anul 2012, vehiculul va fi disponibil tuturor persoanelor interesate, inclusiv celor din România.

NOI ȘTIM CĂ:

- sunteți mai mult decât un **CITITOR DE PRESĂ**
- vă doriți mai mult decât o **RELAXARE PASIVĂ**

DE ACEEA,

mai mult decât lectură, mai mult decât divertisment, vă oferim:

- **PLĂCEREA JOCULUI**
- **BUCURIA** de a vă **CONFIRMA INTELIGENȚA** și bagajul de **CUNOȘTINȚE**

REBUS

DE 78 DE ANI, CEA MAI CITITĂ PUBLICAȚIE REBUSISTĂ DIN ROMÂNIA

REBUSACHE

ÎN HAINE NOI, „PUIUL” REVISTEI REBUS ARE, ÎNCEPÂND CU LUNA NOIEMBRIE, P NOUA ÎNFAȚISARE, MAI „JUCAȘĂ”, PENTRU TINERI ȘI ÎNCEPĂTORI

REBUS

58de **de** **uzunar**
CAREURI DE DEFINIȚII

SUDOKU!

O COLECȚIE DE GRILE CU CIFRE PENTRU TOȚI ÎMPĂTIMIȚII ACESTUI JOC AL MINȚII

REBUS BIS

UN MINI-ALMANAH CU PROBLEME REBUSISTE ȘI GENURI LITERARE DE DIVERTISMENT

INTEGRAME & SUDOKU

CIFRE ȘI LITERE, JOCURI LOGICE ȘI CUVINTE, DEZLEGĂRI PE LOC

REBUS & SUDOKU

NOU! din octombrie

Zeci de careuri de cuvinte încrucișate și grile sudoku cu dezlegări pe loc

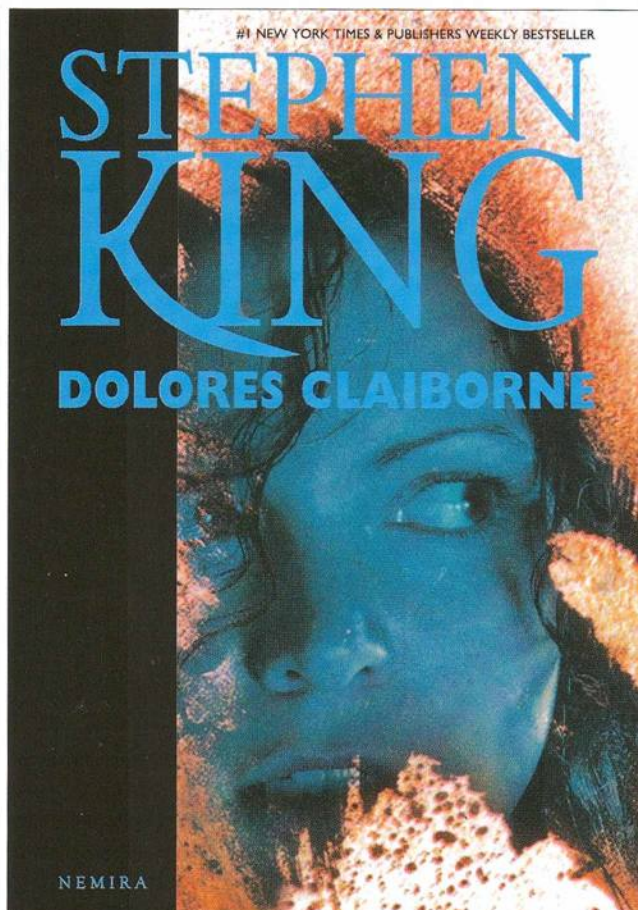
CÂTE O REVISTĂ PENTRU FIECARE
Revistele de divertisment editate de trustul FLACĂRA se „devorează”, nu doar se citesc

calitate garantată de **PUBLICAȚIILE FLACĂRA**

Dolores Claiborne

o carte semnată Stephen King, traducerea Carmen Toader, apărută la Editura *Nemira*, în colecția *Suspans*

STEPHEN EDWIN KING s-a născut în Portland, Maine, în 1947, al doilea fiu al lui Donald și Nellie Ruth Pillsbury King. Când avea doi ani, tatăl său și-a abandonat familia, iar micul Stephen a avut o copilărie grea, marcată de repetate mutări dintr-un oraș în altul. A îndrăgit matineele anilor '50, unde se proiectau mai ales filme de groază și SF, iar în 1960 l-a descoperit pe H.P. Lovecraft, care a avut o influență decisivă asupra lui – s-a apucat să aștearnă povești la o mașină de scris căreia îi lipsea tasta „N”, pe care o vom întâlni mai târziu în *Misery*. Între 1962 și 1966 a frecventat Liceul Lisbon Falls, iar între 1966 și 1970 a urmat cursurile Universității Maine din Orono. În această perioadă a lucrat la biblioteca facultății și a publicat primele povestiri în revista *Maine Campus*, unde a ținut și o rubrică permanentă. În iunie 1970 a obținut licența în literatură, un certificat de profesor de liceu și o diplomă pentru elocuțiune și artă dramatică. În 1971 s-a căsătorit cu Tabitha Jane Spruce, viitoarea scriitoare și poetă T. King, și împreună au trei copii. O vreme a trăit într-o rulotă și a lucrat într-o spălătorie industrială, apoi a devenit profesor de engleză la *Hampden Academy*, Maine. O viață grea, plină de lipsuri, care-l va duce la alcoolism. A început să scrie *Carrie*, dar, fiindcă romanul nu avansa deloc, l-a aruncat la gunoi. Tabitha, însă, care nu se îndoia de talentul lui, a recuperat manuscrisul și l-a convins să-l ducă la bun sfârșit. În 1973 declicul s-a produs: concernul editorial *Doubleday* a acceptat spre publicare *Carrie*, iar *New American Library* a cumpărat drepturile ediției de buzunar cu suma record de 400.000 de dolari. În 1975 familia sa și-a cumpărat prima casă la Bridgton, Maine, iar Stephen King a publicat *Salem's Lot*. De acum înainte își va consacra viața creației literare și, într-o mai mică măsură, producției cinematografice. Aproape toate romanele sale au fost ecranizate și King acordă permisiunea studenților la regie să adapteze povestirile sale pentru suma simbolică de un dolar. Autor a peste patruzeci de romane și două sute de povestiri, a doborât toate recordurile de vânzări și a primit numeroase premii, printre care și prestigioasa Medalie pentru Contribuții Deosebite în Domeniul Literaturii Americane oferită de *National Book Foundation*. Venitul său anual este estimat la peste 40 de milioane de dolari.

Locuitorii din Little Tall Island au așteptat treizeci de ani să afle ce s-a întâmplat în acea zi întunecată de iulie, ziua eclipsei totale de soare, când soțul lui Dolores Claiborne a murit. Dar poliția dorește să afle ce s-a întâmplat ieri, când Vera Donovan, bătrâna senilă dar foarte bogată pe care o îngrijea, a murit în condiții suspecte. Ținută în interogatoriu o noapte întreagă, Dolores mărturisește: „Tot ce-am făcut a fost din dragoste.”

„Unul dintre cele mai bune romane scrise de King. (...) O imersiune nebunească în abisul unei minți criminale...” – *San Francisco Chronicle*

„Ca în *Jocul lui Gerald*, King lasă deoparte horrorul supranatural, pentru a studia monstrul care se ascunde în oamenii obișnuiți. (...) un tipăt înăbușit al disperării, al abuzului și al răzbunării.” – *Library Journal*

„Povestea despre crimă și suspiciune pe Little Tall Island e una dintre cele mai bune pe care le-a scris King vreodată; iar eroina sa – unul dintre cele mai complexe și mai fascinante personaje ale literaturii.” – *Publishers Weekly*

„Deosebit de puternic, (...) tulburător de real.” – *Time*

„Pe măsură ce King ne dezvăluie totul despre mijloacele și motivațiile celor două crime, își asigură un loc de frunte în primul eșalon al prozatorilor americani. Departe de o «criză a carierei mijlocii» pe care o bănuiau unii, Regele Terorii e mai bun ca niciodată” – *BookList*

Fragment:

M-am sprijinit pe mâna stângă și am luminat din nou în puț. Mi-a fost al naibii de greu să mă conving s-o fac, mai ales că se întunecase aproape de tot. Joe reușise cumva să se ridice pe două picioare și-am văzut raza lanternei reflectându-se în băltoacele din jurul pantalonilor lui. Asta mi-a amintit cum privisem eclipsa în cioburile alea de sticlă fumurie, după ce obosise să mă mai lovească, iar io căzusem pe podeaua verandei.

Uitându-mă în jos, am înțeles ce se-ntâmplase, cum de se rănise numa', în loc să-și dea duhu' după ce plonjase nouă sau zece metri. Vedeți voi, fântâna nu era complet uscată. Nici nu se umpluse – da' fundu' puțului devenise umed și miștos. Îi amortizase un pic aterizarea și-l ajutasese pro-

babil și faptu' că se îmbătase.

Stătea cu capu' aplecat, balansându-se și împingând cu mâinile în pereții laterali din piatră ca să nu pice din nou în fund. Dup-ai-a și-a ridicat privirea, m-a văzut și a rânjit. Asta m-a cutremurat din cap până-n picioare, Andy, fiin'că era rânjetu' unui cadavru – un mort plin de sânge pe față și pe haine, un mort ce avea parcă niște bolovani înfundat în orbite.

Apoi a început să escaladeze zidu'.

„Mă uitam și nu-mi venea să cred. Și-a înfipt degetele între două pietre ce ieșeau din perete și s-a împins în sus până când a găsit alte două pe care să-și sprijine un picior. S-a odihnit un minut și dup-ai-a l-am văzut cum, cu o mână, pipăia deasupra capului. Arăta ca o insectă mare și albă. A mai găsit un bolovan de care să se țină, l-a apucat strâns, mai întâi cu o mână, apoi și cu aialtă. S-a oprit să-și revină. Următoarea dată când s-a odihnit, și-a răsucit fața însângerată înspre lumină și am observat că mușchiu' de pe pietre îi mânjise obraji și umeri.

Încă mai rânjea.

Vrei să-mi mai dai ceva de băut, Andy? Nu, nu whisky, e suficient pentru azi. Doar puțină apă. ■

Lumea întreagă în 2 ore,
aceeași lume. altă perspectivă.

6! vine presa!

cu Livia Dilă și Mbela Nzuzi

luni - joi ora 18.00.

b1

aceeași lume. altă perspectivă.

Cupa Chivas

la golf de la Pianu de Jos

Linște, aer curat, sport, socializare, băuturi dintre cele mai alese. De asta au avut parte participanții la prima ediție a *Cupei Chivas* la golf organizată alături de *J.W. Marriott, Rocchetta* și *Wilson*. Ce putea fi mai frumos decât două zile de relaxare și bună-dispoziție combinate cu spirit de competiție și dorința de a învinge? Nu a lipsit whisky-ul *Chivas Regal* care a dat concurenților voință să joace cât mai bine pentru a câștiga cele 19 premii puse la bătaie. La finalul celor două zile de ședere la Pianu de Jos toată lumea a fost încântată, iar organizatorii au promis că vor răsplăti entuziasmul sportivilor organizând și la anul acest eveniment.

Din pasiune pentru lucrurile nobile, Clubul de Golf Paul Tomiță a fost gazda acestui eveniment la care au participat cei mai buni jucători din golful românesc. Competiția, care s-a desfășurat în

perioada 16-18 octombrie 2009 sub egida Federației Române de Golf, s-a adresat atât domnilor, cât și doamnelor și a reușit să strângă în localitatea Pianu de Jos, județul Alba, cei mai buni practicanți ai acestui frumos și elegant sport. Așadar, toată lumea a fost gata de start, cu crosa în mână, pe 16 octombrie, când a avut loc deschiderea oficială. Startul oficial a fost dat sâmbătă dimineața, după ce echipa tehnică a stabilit grupele de intrare în competiție atât pentru domni, cât și pentru doamne. Pe întreg parcursul traseului de 18 cupe, concurenții au încercat să se apropie cât mai mult de green, să reușească *The longest drive* și, bineînțeles, să termine cu un punctaj cât mai bun, pentru a câștiga cele 19 premii oferite de organizatori.

Whiskyul *Chivas Regal* a avut grijă ca toți cei intrați în competiție să aibă poftă de joc și bună-dispoziție. Așa că i-a așteptat pe concurenți la *pit stop*-urile organizate la cupa 10 și 18. Primii câștigători au fost anunțați sâmbătă seara, în cadrul unei cine festive. Este vorba de cei care au plecat acasă cu trofee speciale puse în joc în prima zi a competiției: *Chivas Regal 12YO*, *Chivas Regal 18YO*, *Chivas Regal 25YO*, *Royal Salute*, *Chivas Alexander McQueen* și *100 Cask*. Și pentru ca nimic să nu lipsească acestei serii, a fost organizată o degustare de whisky *Chivas Regal 12 YO*, *Chivas Regal 18 YO* și *Chivas Regal 25 YO*. În cea de-a doua zi a competiției, flighturile s-au reorganizat în funcție de rezultatele primei zile.

Câștigătorii primei ediții a Cupei Chivas

- Categorie I: Alexandru Bărbat – locul 1, Laurențiu Coman – locul 2 și Călin Colnic – locul 3.
- Categorie II: Dan Jacotă – locul 1, Florin Vinersar – locul 2 și Sorin Săftescu – locul 3.
- Categorie Ladies, pe locul 1 s-a clasat Oana Munteanu, urmată de Mihaela Pal pe locul 2 și de Anca Codrin pe locul 3.
- *Stroke Play Brut* a fost câștigat de Viorel Coman.
- *Chivas* a acordat și trei premii speciale, astfel s-a înmănat premiul *Longest Drive – Men* lui Dan Jacotă, *Longest Drive – Lady* Oanei Munteanu, iar premiul *Nearest To The Pin* a fost câștigat de Ana Coman.

**Chivas Regal
18YO designed
by Alexander
McQueen
în competiție**

Amatorii de golf prezenți la Clubul de Golf Paul Tomiță spre a urmări competiția nu au fost lăsați pe margine. Wilson a amenajat o zonă specială de joc în care au putut exersa și primi sfaturi avizate. Întregul weekend, participanții au fost susținuți cu Chivas Regal

on the rocks, cocktail-uri pe bază de Chivas Regal și cu un delicios punch pe baza aceleiași băuturi scoțiene. Una dintre surprizele organizatorilor a fost aducerea în prim-plan a ediției speciale Chivas Regal 18YO designed by Alexander McQueen.

Chivas Regal s-a implicat încă din

2002 în activități de tip Office Putting și Golf, în România, reușind să deschidă gustul pentru golf unei categorii cât mai largi de oameni. Și, cu siguranță, acest lucru va continua, mai ales dacă avem în vedere declarația Irinei Florea, Brand Manager Pernod-Ricard: „A fost o deosebită onoare pentru noi să avem alături profesioniștii golfului din întreaga țară și adresăm mulțumiri speciale Golf Club Paul Tomiță, sponsorilor și partenerilor. Cu siguranță vor urma multe alte ediții ale Cupei, această primă ediție fiind primită cu foarte mult entuziasm”.

Chivas Regal, lider al categoriei super premium whisky, face parte din portofoliul companiei Pernod Ricard România. Compania franceză Pernod Ricard este co-lider la nivel mondial în producția și distribuția de băuturi spirtoase și vinuri, având în portofoliu mărci de prestigiu precum Chivas Regal, Ballantine's, Absolut Vodca, Ricard, Jameson, The Glenlivet, Queen Anne, Beefeater, Wyborowa, Havana Club, Malibu, Martell, Mumm, Perrier-Jouët și Jacob's Creek. Pernod Ricard deține o cotă de piață de 28% din totalul importurilor de băuturi alcoolice din România.

Next Raluca Spătăreanu

Clubul de golf Paul Tomiță de la Pianu de Jos

Existența și viața
clubului de golf de
la Pianu de Jos

este strâns legată de Paul Tomiță, cel care a dat lecții unor personalități precum Regele Mihai, dar și membrilor familiilor Ghica, Brâncoveanu, Cantacuzino, Bibescu. Din copilărie Paul Tomiță a dorit să practice acest sport, iar la 15 ani a plecat la București pentru a-și împlini visul. În toamna anului 1937, Asociația Profesioniștilor de Golf de la Londra, prin Lordul Halifax, îi acorda tânărului Paul Tomiță titlul de profesor. A fost o mare realizare, care avea să îl recomande pe viitor ca un bun profesor de golf. Astăzi clubul este condus de un Consiliu de Conducere prezidat de Ioan Străjan. În 2009 la Pianu de Jos sunt în program 20 de competiții.

În fotbalul nostru

Apocalipsa din 2012 a început mai devreme

Doamne!, ar fi necesar spațiul unui roman de întindere medie pentru a comenta evenimentele petrecute de la precedentă apariție a revistei noastre. Așadar, s-a încheiat (previzibil) cu un eșec aventura calificării echipei naționale la turneul final al C.M. 2010, a început calvarul cupelor europene și continuă să se accentueze mediocritatea din campionatul intern.

Dezvoltând ideile din *chapeaux-ul* de mai sus, trebuie să subliniem că am ajuns pe locul 36 în ierarhia mondială și am tremurat serios să nu cădem în urna a treia valorică la sortii pentru C.E. 2012. Am putea găsi o explicație (consolare) în vorbele fostului mare portar Helmuth Duckadam care arăta că în fondul de jucători ai echipei naționale sunt și unii „fotbaliști de nivelului ligii secunde.” Și când ne gândim că, în respectiva ierarhie (creată în toamna lui 1993), ne aflam pe locul 4 (patru!) în iulie 1997, după Brazilia, Spania și Danemarca, însă devansând Germania, Olanda, Anglia, Italia, Franța sau Argentina!

De asemenea, suntem în prezent pe locul 12 în clasamentul UEFA al coeficienților de țară și 8 în cel pe ultimii cinci ani. În această a doua situație, visul nostru de a ajunge pe poziția a 6-a (care asigură din 2011 două echipe calificate direct în *Champions League*) se îndepărtează tot mai mult de realitate. Pentru a le depăși pe Ucraina și Rusia (cele care ne devansează), ar trebui să obținem două victorii în plus față de *Șahtior Donețk* și de *Dinamo Kiev*, respectiv cu 15

puncte mai mult decât *Rubin Kazan* și *TSKA Moscova*, în condițiile în care se atribuie două puncte pentru victorie și unul pentru remiză.

În sfârșit, o știre de ultimă oră relevă faptul că Liga 1 oferă cel mai echilibrat campionat întrucât în ultimii 25 de ani nu s-a mai întâmplat ca după 11 etape între prima clasată și formația de pe locul 7 să fie o diferență doar de trei puncte. Noi am îndrăzni să spunem, cu toată doza de incompetență (sau de malițiozitate) că este probabil **cel mai vlaguit**. Și am da un singur exemplu: „lanterna” *Gloria Bistrița* a smuls două remize identice (1-1) în fața „europenelor” *Steaua* și *Dinamo*, chiar pe terenul acestora, în Ghencea și în Groapă (de remarcat că oaspeții n-au jucat la scor alb, ci au înscris de fiecare dată câte un gol).

De altfel, echipele fruntașe din fotbalul nostru trăiesc într-un adevărat paradox: pe de o parte, doresc participarea în competițiile continentale, dar acolo facem mai mult figurație (în etapele a II-a și a III-a din *Europa League*, cele patru „ambasadoare” au totalizat câte un punct, neînscrind vreun gol sau reușind unul singur!), apoi încep să spună

că mai important este titlul sau un derby din campionatul intern și că jucătorii sunt obosiți (epuizați!). Ajunși aici, se cuvine să amintim și acel 1-13 al echipelor naționale: A, de tineret și juniori... Ne-am obișnuit să supraevaluăm câte un rezultat pozitiv, însă nu avem continuitate. Și aici l-am cita pe Gică Hagi: „Noi avem răbufniri, trăim doar din talent, și asta nu doar la fotbal, ci la tot sportul.” (Într-adevăr, secetă mare în sportul românesc la nivelul „aurului mondial”: în 2007 numai două medalii din cel mai prețios metal, prin Marian Drăgulescu, în acest an excelentul gimnast repetând performanța, la care s-a adăugat succesul sabrierilor – și atât! A, da, la J.O. de la Beijing, fetele – de patru ori pe prima treaptă a podiumului.)

Ne-am învățat prea mult să trăim din nostalgii și din visuri faraonice. Excelente acele DVD-uri care ilustrează performanțele câte unui fost mare jucător sau reușita (din păcate, singulară) a *Stelei 86*, dar parcă am vrea să avem parte de asemenea bucurii și în prezent. Ne lăsăm furaiți într-o prea mare măsură de entuziasmul momentului, cum i s-a întâmplat și patronului stelist după remiza cu *Twente Enschede*: „O să câștigăm celelalte patru partide din grupă și vom avea 14 puncte. Apoi câștigăm Europa League, campionatul și Cupa!” Numai că o să fie cam greu, după recentul 0-1 cu *Fenerbahce* în grupa H *Steaua* ocupa locul 4, cu două puncte, la fel ca *Poli Timișoara* în grupa A. Înaintea partidelor retur, un pic mai bine (pe locul trei, cu câte trei puncte) se situau *CFR Cluj* (grupa K) și *Dinamo* (grupa F).

Dar, apropo de „alb-roșii”: dacă la *Steaua* lucrurile s-au mai liniștit prin venirea lui Mihai Stoichită, iar la *Rapid* merg chiar nesperat de bine, tomada s-a mutat în Șoseaua Ștefan cel Mare. În conflict cu principalii acționari, Cristi Borcea și Vasile Turcu, antrenorul Dario Bonetti a fost înlocuit (după eșecul cu *Panathinaikos*) cu „mantaua de vreme rea” Ion Marin. În același timp, se intensificau eforturile pentru readucerea lui Ioan Andone din spațiul arab, iar prilejul pentru îndepărtarea lui „Săpăligă” (care a plecat, din proprie inițiativă) a fost înfrângerea severă (1-4) de la Istanbul, cu *Galatasaray*. Imediat s-a aplicat planul B (sau C?): nașul Cornel Dinu – director tehnic și finul Cornel Țălnar – antrenor. Debut cu stângul și pentru acest cuplu, 1-1 cu *Gloria*. (În paralel, trebuie

Imagine din partida
**Glasgow Rangers –
Unirea Urziceni
1-4, la minge fiind
Dacian Varga,
cel care a înscris
în meciul
ialomițenilor
cu VfB
Stuttgart (1-1)**

De aproape 15 ani la Real Madrid, Raul a evoluat în peste 700 de meciuri pentru galactici

să spunem că Marius Lăcătuș a preluat FC Vaslui, obținând trei victorii, dintre care două în fieful celor de la Urziceni și Craiova.) „Căinii” vor suferi și repercusiuni pe plan intern: banii le sunt blocați până vor ajunge li-deri, iar salariile le vor fi micșorate tuturor.

Straniu sau nu, se pare că nici așteptările nu-i ajută pe dinamoviști, având parte de arbitraje nefavorabile. De altfel, Dumitru Dragomir, președintele LPF, afirma în urmă cu vreo lună: „Adevărul este că în ultimii doi ani arbitrii i-au cam rupt peăștia de la Dinamo! Au pierdut un campionat pe mâna arbitrilor (o brigadă spaniolă, în meciul de la Urziceni – n.n.), există o campanie împotriva lui Dinamo.” Culmea cinismului, ultimul „călău” al acestora, Cristian Danșă, a recunoscut că a greșit neacordându-le penalty în finalul meciului cu bistrițenii.

Și totuși, oful nostru cel mare rămâne echipa națională, cu o singură

calificare (la C.E. 2008), dar cu patru ratări (apocaliptice?) ale turmele finale, europene și mondiale, în ultimii nouă ani. Dar iată, pentru arhiva revistei *Flacăra*, care, pe 22 octombrie, a împlinit 98 de ani de existență, să consemnăm o parte dintre echipele pe care le vom urmări în transmisiile televizate de la C.M. din Africa de Sud: Spania și Olanda – cu punctaj maxim în grupele respective, Germania și Italia (neînvinse, însă cu două, respectiv trei remize), Anglia (a cedat doar în Ucraina, probabil pentru a se răzbuna pe Croația, scoțând-o de la baraj), Danemarca, Elveția, Slovacia, Serbia (să nu uităm că a fost finalistă în 2007 la C.E. de tineret, iar în 2008 a obținut calificarea la J.O. de la Beijing). Palidă consolare că au rămas „pe-afară”, la fel ca noi: Suedia, Cehia, Turcia sau Bulgaria. În schimb, vor participa, de asemenea, Brazilia, Paraguay, Chile, S.U.A., Mexic, Africa de Sud (gazda), Ghana, Côte d'Ivoire, Coreea de Sud, Coreea de Nord, Australia și Japonia.

Oscilând între reconstrucția echipei și obținerea unui punctaj care să ne mențină în urna a doua valorică, am putea spune că, prin îndeplinirea acestui al doilea obiectiv, selecționerul Răzvan Lucescu se află pe un

drum bun. Victoriile din deplasările în Ungaria (amical) și Lituania, mai ales remiza de la Paris cu Franța, au fost umbrite însă de rezultatul nedecis „de-acasă” cu Austria și, îndeosebi, de uluitorul 0-5 din Serbia, astfel că am ajuns să ne batem cu Insulele Feroe pentru locul 5-6 în grupă! Am învins pescarii cu 3-0 și ne-am „răzbunat” (aiurea!) pentru dezastrul de la Belgrad! (Pe 14 noiembrie urmează un amical, în deplasare, cu Polonia.) A existat până și un „caz” Adrian Mutu, în care a intervenit și președintele țării („Nimeni nu este de neînlocuit”), care nu s-a simțit umilit la 0-5 cu sârbii („am simțit că trebuie s-o luăm de la capăt”), iar Lucescu a amenințat că își dă demisia dacă se vor face presiuni pentru „Briliant”. La rândul său, Mutu ne asigură că, deși a avut momente în care a fost tentat să renunțe la națională, „nu se va întâmpla însă asta”.

Dar ce importanță au toate în timp ce calendarul mayaș, cel vedic și tibetan prevestesc evenimente astronomice de o importanță covârșitoare pentru planeta noastră și care ar urma să aibă loc pe 21 decembrie 2012?

Text: **Pompiliu L. Dumitreescu**

Foto: **Agerpres și Mediafax**

Cristina Vanea

Berbec (21.03. - 20.04)

De energie fizică nu veți duce lipsă, dar veți avea probleme în a o canaliza spre un scop precis. Nevoia de afecțiune, de înțelegere din partea ființei iubite va fi mai mare decât în mod obișnuit. N-ar fi exclus să fiți tentat să vă implicați într-o relație clandestină, dar în acest caz ar fi de dorit să cântăriți cu atenție riscurile.

Taur (21.04 - 20.05)

Comunicarea cu partenerul va fi destul de dificilă. Nu este cazul să încercați să-l convingeți de valabilitatea părerilor dv., deoarece nu veți reuși mare lucru. În cămin atmosfera va fi destul de echilibrată în ciuda unor controverse pe teme de interes comun. Situația financiară începe să se amelioreze.

Gemeni (21.05 - 21.06)

Din punct de vedere financiar se întrevăd cheltuieli. Ceea ce veți câștiga ar putea fi folosit pentru a face unele reparații în cămin. Inițiativele din această perioadă se vor finaliza cu ceva întârziere, dar răbdarea vă va fi răsplătită din plin. La serviciu lucrurile vor merge mai bine, dar nu veți putea miza prea mult pe sprijinul colegilor.

Rac (22.06 - 22.07)

În primele zile ale intervalului ați putea avea probleme de sănătate, așa că tratați cu toată atenția orice simptom. Situațiile neprevăzute de la serviciu nu vă vor permite să vă petreceți timpul liber așa cum vă doriți. Din fericire, rezultatele vor fi pe măsura eforturilor făcute, așa că, în ansamblu, vă veți putea declara mulțumit.

Leu (23.07 - 23.08)

Încercați să nu vă implicați în activități la limita legalității, deoarece ați putea avea neplăceri. La începutul intervalului este posibil să aveți un schimb de replici mai dur cu cineva din anturajul apropiat, dar conflictul se va tranșa în favoarea dv. Sentimentele dv. sunt mai profunde, dar aveți tendința de a emite pretenții exagerate.

Fecioară (24.08 - 22.09)

Interesul pentru chestiunile sentimentale va fi mare, dar manifestarea în această direcție va fi ușor blocată. Partenerul de suflet vă va da un sprijin important pentru rezolvarea unor chestiuni mai delicate. Activitățile intelectuale vă avantajează, dându-vă posibilitatea de a vă pune în valoare capacitatea de a face conexiuni rapide.

Balanță (23.09 - 23.10)

Este posibil să plecați la drum cu prietenii sau în interes de serviciu. În cazul în care doriți să faceți o investiție în cămin, este bine să știți că aveți șanse să obțineți ceea ce vreți. Farmecul personal vă va aduce o mulțime de complimente din partea persoanelor cunoscute cât și a celor mai puțin apropiate.

Scorpion (24.10 - 22.11)

Compania prietenilor dv. vă dă posibilitatea de a petrece clipe excelente, de a vă relaxa, dar și de a afla informații interesante. Partenerul de suflet se va confrunta cu o situație mai deosebită și va avea nevoie de tot sprijinul dv. În cămin ați putea finaliza unele activități începute de mai mult timp.

Caracteristica lunii noiembrie

Activitățile financiare vor fi prioritare în această perioadă, dar rezultatele nu vor fi favorabile decât celor care pun pe primul plan prudența. Călătoriile vor fi avantajoase mai ales în a doua jumătate a intervalului.

Săgetător (23.11 - 21.12)

Veți fi tentat să faceți o investiție de mai mari dimensiuni, dar ar fi bine să vă sfătuiți cu cineva apropiat. În plan sentimental ați putea avea unele succese minore. În plan profesional vor fi multe de făcut, deci nu vă risipiți energia pe chestiuni lipsite de importanță. Pe cât posibil, încercați să vă faceți un program echilibrat.

Capricorn (22.12 - 20.01)

În această perioadă veți fi mai impulsiv și orice nemulțumire v-ar putea determina să aveți reacții cu care cei din jur nu sunt obișnuiți. Ceva din familie vă va face reproșuri legate de modul în care vă petreceți timpul liber. În cazul în care doriți să plecați într-o călătorie este posibil să aveți parte de ceva surprize.

Vărsător (21.01 - 18.02)

La serviciu veți avea de înfruntat tot felul de obstacole, dar vă puteți consola la gândul că eforturile dv. vor fi recompensate cu o primă sau o mărire de salariu. Puterea dv. de convingere este maximă, așa că veți reuși să-i faceți pe prieteni să vă sprijine inițiativele. Partenerul de suflet va avea o realizare în plan profesional.

Pești (19.02 - 20.03)

Din punct de vedere sentimental nu există nici un motiv de nemulțumire; farmecul personal iese în evidență mai mult ca oricând și cu siguranță oriunde vă veți duce vă veți bucura de aprecierea persoanelor de sex opus. În ceea ce privește chestiunile gospodărești, sunteți cam nemulțumit de încetineala cu care se rezolvă totul.

Rupturi

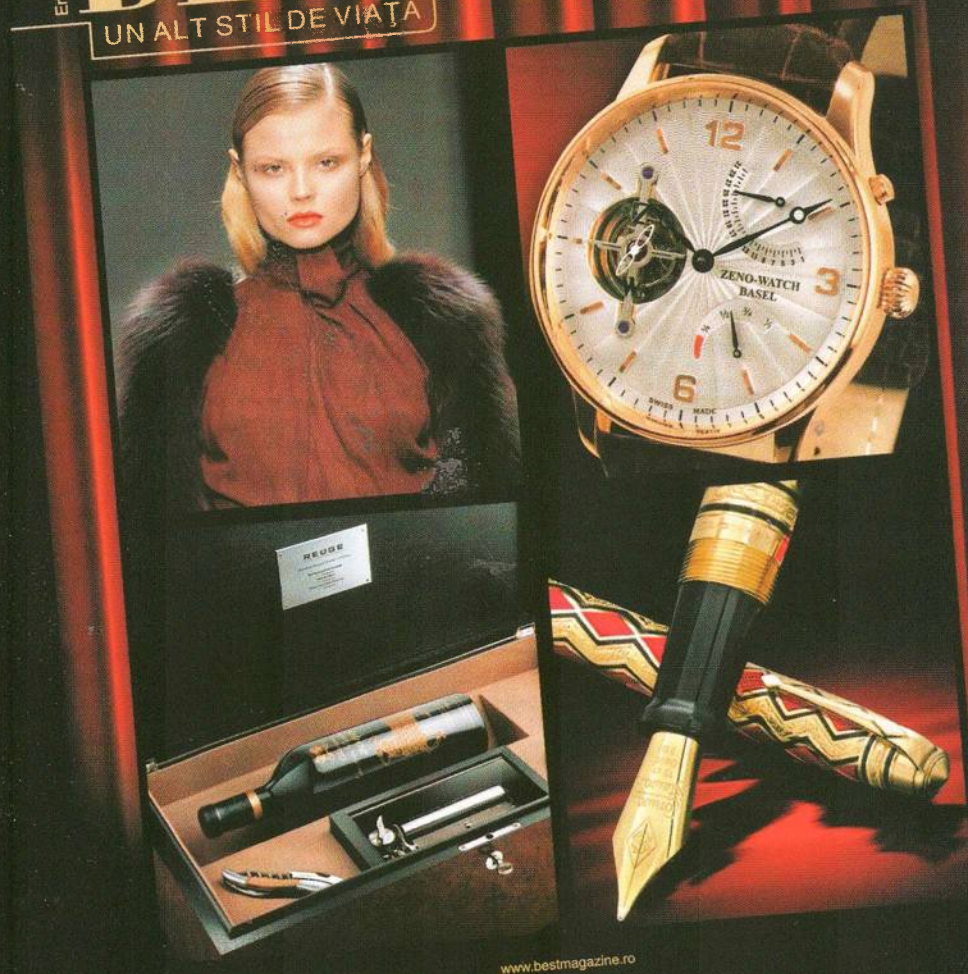

ep. 79

ALEX©

un alt stil de viață

www.bestmagazine.ro

Tel.: (+4) 021 320 60 18
(+4) 021 320 60 19
Fax: (+4) 021 320 60 20
www.bestmagazine.ro

Talon abonament "BEST MAGAZINE"

* Numele și prenumele:

(Abonat persoană fizică / Titular persoană juridică)

Denumirea firmei:

Funcția:

CIF:

Reg.Com:

* Adresa

* Telefon

E-mail:

Bifează tipul de abonament:

6 luni

5 ediții

12 luni

10 ediții

Pachetul distribuit prin poștă poate conține diferite suplimente tematice și materiale publicitare

Contravaloarea abonamentului se poate achita prin ordin de plată la orice bancă sau prin mandat poștal la orice oficiu poștal, în contul: **MASTER COMMUNICATION Intl.** RO66BRDE4415V68494874410 deschis la BRD Calea Călărași, sect.2, CIF: RO 13575388.

Prețul include TVA și taxele de distribuție.

Trimiteți acest talon împreună cu dovada efectuării plății la: **MASTER COMMUNICATION Intl.** - Adresa: Strada Orzari Nr.36C, Sector 2, București sau prin Fax la numărul 021 320 60 20

MASTER COMMUNICATION Intl. vă trimite abonamentul prin intermediul firmelor specializate în distribuție directă. Eventualele erori în distribuție nu cad în sarcina noastră, dar trebuie semnificate imediat pe adresa:

abonamente@bestmagazine.ro

Împreună cu revista noastră
aveți:

10

ediții gratuite
ale revistei financiare
FINANȚE ȘI AFACERI

Pentru orice tip de abonament
primiți:

15%

discount

Contravaloare abonament valabil
șase luni / 5 ediții **Best Magazine**

30,0 RON

Contravaloare abonament valabil
un an / 10 ediții **Best Magazine**

59,0 RON

Pentru detalii suplimentare și informații
despre abonare contactați Departamentul
Abonamente la telefon: 021 320 6018 sau
la E-mail abonamente@bestmagazine.ro

* Câmpuri obligatoriu de completat

Barcelona Room

90 locuri

Frankfurt Room

90 locuri

Monte Carlo

90 locuri

Paris Room

250 locuri

Marseille Room

90 locuri

160 locuri

Bruxelles Room

RIN Grand Hotel

Centru de Conferințe

42 săli de conferințe

2900 locuri

peste 5000 mp de spațiu de conferințe

Totul într-un hotel de 1500 camere

Atât de mare încât ai nevoie de o hartă

Room

Madrid Room

160 locuri

380 locuri

London Room

160 locuri

Amsterdam Room

1100 locuri

București Room

90 locuri

Strasbourg Room

Geneva Room

390 locuri

te

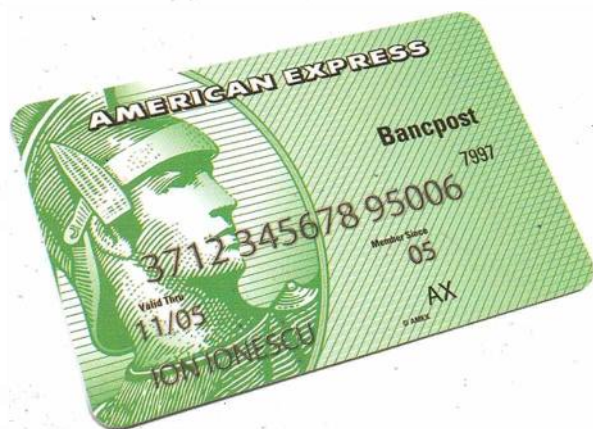
RIN GRAND HOTEL

★★★★

BUCHAREST

Șoseaua Vitan Bârzești nr. 7D, Tel: +40 31 106 1111

www.ringrandhotel.ro

Fă-ți cumpărăturile inteligente cu cardul de credit American Express®!

- Reduceri la cumpărături de până la 30%
- 0% comision la plata cu cardul
- 55 de zile perioadă de grație fără dobândă, la cumpărături
- Ofertă specială: 1% din valoarea cumpărăturilor se returnează pe card (promotie valabilă între iulie - decembrie 2009)

Solicită acum cardul de credit American Express!

Membră a Grupului Eurobank EFG

www.americanexpress.ro
Infoline: 0800 800 228

